

5. ጉልበት ቢላላም በቃሉ ፀንቶ መቆም

"በእርጅናዬ ዘመን አትጣለኝ ጉልበቴንም ባለቀ ጊዜ አትተወኝ።" መዝ. 71:9

"እንቅፋት የሆኑ-በህን ታገላቸው። ያን ጊዜ አላቸው ብለህ ካስብክው ግማሽ ያህል ጥንካሬ እንደሌላቸው ትገነዘባለህ።"

ኖርማን ሺንሰንት ፒል

እ.ኤ.አ. በሁለት ሺ ዐሥሩ የቶክዮ ድሀ ገፅ ላይ የነበረው የዕሁፋ ዋና ርዕስ እንዲህ ይላል፡ "በእድሜ ለገፉት የላቀ ጥንካሬ የሚሰጥ የርግት ልብስ"። በውስጡ የገይል ሰጪው ልብስ በሽመገለ ሰው ሳይሆን በአንድ የአትሌት አቋም ባለው ወጣት ተሰብሶ የሚያሳይ ምስል አለ። ከምስሉ ስር ያለው ዕሁፍ፡ ጠንካራው ልብስ ስልሳ ስድስት ፓውንድ (ወደ 27 ኪ.ግ አካባቢ) እንደሚመዝንና የመሸጫ ዋጋውም 1 ሚሊየን የጃፓን ዩን (12,000 ዶላር የሚገመት) አንደሆነ ይገልጻል። "በዚህ ዕድሜዬ ስልሳ ስድስት ፓውንድ ለአንድ ሰዓት ያህል ቢበዛም ለአንድ ቀን የምሽክምበትን ጥንካሬ ክየት ነው የማገኘው? እንደገና ደግሞ ይህን ሁሉ ወጪ ማን መሸፈን ይችላል?" ብዬ ራሴን ጠየቅኩ። ልብሱን በሌላ አገራት የመሸጥ ዕቅድ እንደሌለ ዕሁፉ ላይ ሳነብ አፎይ ያልኩት። በያንዳንዱ ቀን ጠዋት ጫማዬን በትግልም ቢሆን እያደረግኩ ባለኝ ነገር ተደስቼ አኖራለሁ!

ይህ ከብረት እና ከፕላስቲክ የተሰራ ሰውነትን የሚሸፍን ልብስ እንዴት ጥንካሬን ሊሰጥ እንደሚችል ሰማወቅ ዕሁፉን በጥንቃቄ መመልከት ነበረብኝ። ሚስጥሩ በልብሱ ሳይሆን ድምፅን በመለየት ዘዴ ለትዕዛዞች ምላሽ የሚሰጡ ስምንት የኤሌክትሪክ ሞተሮች እና ጠቋሚዎች አካላችንንና ጡንቻዎቻችንን መወጠር ሳያስፈልግ መነሳት እና መታጠፍ ያስችሉታል። ምንም እንኳ ወደፊት በሥራ ላይ የሚውሰው ይህ ፈጠራ በአኛ መጋዘን ውስጥ ፈፅሞ ሲኖር የማይቻልበት ሁኔታ ቢኖርም ከጀርባው ያለው ሐሳብ ሰው ከራሱ በላይ ጥንካሬ እና ገይል እንደሚፈልግ ያሳያል።

አንድ የስልሳ አምስት ዓመት ሽማግሌ ልጁ ወደ አዲስ ቤት ሲገባ እየረዳው ነበር። ልጁ ለንደኞቹ ስለሁኔታው ሲነግራቸው እንዲህ አለ፡ "አባቴና እኔ ፍሪጁን ወደ ኩሽና ለመውሰድ እየሞከርን ነበር። እኔ ትንሹን በእጅ የምትነዳዋን መከና ለማምጣት ወደ ጋራጅ ሄድኩ። ስመለስ አባቴ ወሰሉን አቋርጦ ፍሪጁን ወደ ኩሽና ወስዶታል - ፍፁም በሆነ ጥንካሬ ነበር። መጀመሪያ የተናገርኩት ወገኑን ወይም ጡንቻውን ሊጎዳ እንደሚችል ነበር። ከዚያ በዐይኑ ሊጠቅለኝ አየሁት። ባደረገው ነገር ኮርቷል፤ እኔም እንደኮራሁበት ልናገር ይገባኛል። የሽማግሌ ጥንካሬ ብዬ ማለብ ጀመርኩ፤ እናም ፀጉሩ ከሸበተ ሁሌ በጠንካራነት ከበለቀና ፍፁም ቁርጠኝነትን ከተላበለው ከዚህ ሰው ብዙ ልማር የምችለው ነገር አለ ብዬ ደመደምኩ።"

መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡ "የጎበዛዝት ክብር ጉልበታቸው ናት፤ የሽማግሌዎችም ጌጥ ሽበት ናት" (ምሳሌ 20÷29)። ወጣቶች በዕድሜ የገፉ ሰዎች ሊኖራቸው ስላሟችል ጥንካሬና ጥበብ አብዛኛውን ጊዜ ምንም አይጠራጠሩም፤ እናም ሽማግሌዎች አንዳንድ ጊዜ የማስተዋላቸውን ጥግ ይለጥሙታል። ግን ወጣት ሆኜ አባቴ የነበረውን ጥንካሬ አስታውሳለሁ። ገበሬ ነበር። ይሰራ የነበረው በእጆቼ ነው። እያረጀ ሲመጣ ስለ ጥንካሬውና ጥበቡ ስል ሰእሱ ያለኝ ክብር ጥልቅ እየሆነ መጣ።

እኔ አባቴ ከኖረው በላይ ስኖር፤ በጣም ከገረመኝ ነገር አንዱ በእርጅና ሂደት ውስጥ ቀላል ነገሮችን ሰማድረግ ጉልበት እያጣሁ መምጣቴ ነው፤ ለምሳሌ ከወንበር ላይ መነሳት፤ አንድን ሰው ከአንድ ሰዓት በላይ ለመጎብኘት የነበረኝ ዕናት ወይም ወደ ዶክተሮች ቢሮ መሄድ ማለት ነው። እግዚአብሔር ድካማችንን ያውቃል። ዓመታት ሲያልፉ ጥንካሬያችን ቀስ በቀስ እንደሚቀንስ ያውቃል። በእርሱ ላይ ያለን ጥገኝነት እሱን ያስደስተዋል። ጳውሎስ በቀላሳይስ 1÷29 ላይ እሱ በውስጡ በሚሰራው በክርስቶስ ሁሉን በሚችል ገይል መደገፉና እኛም እንዲህ ማድረግ እንደምንችል ያስታውሰናል። አስታውሱ፤ እርሱ (እግዚአብሔር) አካላችንን የፈጠረው ሰዘላለም እንዲኖር አይደለም፤ ስለዚህም እንዴት እንደሚለማን በትክክል ያውቃል።

ስለራሳችን እንዲሁም ምን ያህል ደካሞች እንደሆንን እያሰብን ጊዜ ማባከን የለብንም። ይልቁንስ ስለ እግዚአብሔር እና እርሱ ምን

ያህል ጠንካራ እንደሆነ ማሰብ አሰብን። ልክ ንይል ሰጪው ልብሰውስጥ ያሉት ጠቋሚዎች ድምፅ ሰይተው ልብሱን በንይል እንደሚሞሉት ሁሉ፤ ስእንዚአብሔር ድምፅ ምላሽ መስጠት እንዳለብንና አሁም (እንዚአብሔርም) ጥንካሬያችን እንደሚሆን ተናግሮናል፤ መዝሙረኛው እንዲህ ጽፏል፤ "የልቤ አምላክ ሆይ ልቤና ሰጋዬ አሰቀ፤ እንዚአብሔር ግን ለዘላለም ዕድል ፈንታዬ ነው (መዝ. 73÷26)።" እኛ በእርሱ ላይ እንመካሰን? ድምፁን እናውቃለን?

እንዚአብሔር ሲናገር

የጌታን ድምፅ በሚሰማ መልኩ ሰምቼው አላውቅም፤ ነገር ግን በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ጌታ ብዙ ጊዜ ተናግሮኛል። "አንድ ሰው የርሱን ድምፅ ማወቅ የሚችለው አንዴት ነው?" ብሰህ ልትጠይቅ ትችል ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፤ "... ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምጹን ይለማል" (ዮሐ. 18÷37)። የጌታን ድምፅ ለማወቅ፤ የእርሱ ልንሆን ይገባናል።

አንድ ቀን አንድ አያትና የልጅ ልጃቸው ባንድ ላይ ዕቃ እየገዙ ነበር፤ እናም የልጅ ልጃቸው የሞገደል ስልክ ደጋግሞ ይጠራ ነበር፤ ልጅቷም ወዲያውኑ የደዋዩን ስም በመጥራት ምላሽ ትሰጥ ነበር። ከብዙ የስልክ ጥሪዎች በኋላ አያትዬው ግራ ተጋብተው እንዲህ ሊሉ ልጅቷን ጠየቁት "የኔ ውድ ሰዎቹ የመናገር ዕድል እንኳ ሳይኖራቸው እንዴት ነው ስማቸውን ልታውቁ የተቻለሽ?" ልጅቷ ሳት ብላ የአያቷን አንገት እያቀፈች እንዲህ አሰች፤ "አያቴ፤ ይህ አዲስ ቴክኖሎጂ ነው የደዋዩ መታወቂያ /caller ID/ ይባላል።" ልጅቷ ሰለታች እንዴት እንደሚሰራ ስታብራራሳት አያቷ እንዲህ አሰች፤ "ያኔ በኛ ጊዜ እንዲህ ዐይነት ቴክኖሎጂ አልነበረም። ጎረቤቴ ነበር የሚደውሉትን ሁሉ ሰዎች የሚለያቸው፤ እንደ የስልክ መስመር ነበር የምንጋራው።" ከዚያም ልጅቷ በተራዋ ከእሷ በፊት በነበረው ቤቱም ዘመን የነበረውን የጋራ የስልክ መስመሮች አገልግሎት አሰገራሚ ታሪክ ስትሰማ ግራ ተጋባች።

አዎን፤ እኔ በዓለም ዙሪያ በብዛት በምንዘበት ወቅት ሩት ስትደውል ራሷን ማስተዋወቅ አይጠበቅባትም ነበር። ስልኩን እንሰጥው ስትናገር ስሰማት የሚሰኩ ድምፅ መሆኑን አውቃለሁ። ይህ ደግሞ የሞገደል ስልክ እና የደዋዩ መታወቂያ የተባለው ቴክኖሎጂ

ከመምጣቱ ከዓመታት በፊትም ነበር። ልጆቹ ሲደውሉ ራሳቸውን በስም እንዲያስተዋውቁ አልጠይቃቸውም ነበር። የሴት ልጆቹን የጊጊን፤ የአንን እና የቡኒይን እንዲሁም የሁለቱን ወንድ ልጆቹን የፍራንክልንን እና የኔድን ድምጽ በተሳሉ ነበር የምለየው። የእህቶቹን የነትሪንን እና የጅንን እንዲሁም የወንድሜን የሚልቪንን ድምፅ አላሳሰተውም ነበር። ስልኩን አንስቼ የእናቴን ጣፋጭ ድምፅ ስለማ አስታውሳለሁ። የደወሰው ማን እንደሆነ መጠየቅ እያስፈልገኝም ነበር። ለእኛ ውድ የሆኑትን ሰዎች እንዲሁም አብረን ሀብረት የምናረጋቸውን ሰዎች ድምፅ ሰይተን እናውቃለን።

በተመሳሳይ ሁኔታ፤ ከጌታ ኢየሱስ ጋር በጸሎትና ቃሉን በማሰላሰል የምንገናኝ ከሆነ መንፈሳችን የርሱን ድምፅ ይሰየዋል። ኢየሱስ ሲናገር እንዲህ ይላል "በጎቼ ድምጹን ይሰማሱ፤ እኔም አውቃቸዋለሁ፤ እነሱም ይከተሉኛል" (ዮሐ. 10÷27)። የሚቻል ባያደርገው ኖሮ ጌታ ድምፁን እንድንሰማ ከኛ አይጠበቅም ነበር። ጎይለኛ ድምፁን ይልክልናል (መዝ. 68÷33) እንዲሁም ልንሰማው እንችላለን ብሎም ይናገራል (መዝ. 95÷7)፤ "እኔ እንዚአብሔር እንደሆንኩ የሚያውቅ ልብ እሰጣቸዋለሁ" (ኤር. 24÷7)፤ "ቃሴን ስመ፤ እኔም አምላክ እሆናችኋለሁ" (ኤር. 7÷23)።

የጌታ ድምፅ በብዙ መንገድ ይመጣል፤ በእሳት ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (ዘጸ. 5÷24)፤ በውሃ ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (መዝ. 29÷3)፤ ከሰማይ የሚመጣ ድምፅ (ማቴ. 3÷17)፤ ከደመና ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (ማቴ. 17÷5)፤ የአፉም ድምፅ (ሐዋ. 22÷14)፤ ከገናናው ግርማ የሚወጣ ድምፅ (2ጴጥ. 1÷17)፤ እንዲሁም ከዙፋኑ የሚወጣ ድምፅ (ራዕ. 19÷5)።

በየዕለት እንቅስቃሴያችን ውስጥ የእንዚአብሔርን ድምፅ እንሰማለን? አንዳንዴ እርሱ ይናገራል፤ እኛ ግን አንሰማም። መስሚያዬ ከጥቅም ውጪ ሆኗል ብለን ማሳብ እንችልም። የእንዚአብሔር ድምፅ በስው ፈጠራ የተገደበ አይደለም። እንዚአብሔር የሚናገረው ሰሰው ልብ ነው። የእንዚአብሔር ድምፅ፤ እንደ ታላቅ ክብር (መዝ. 29÷4)፤ እንደ ትንሽ የዝምታ ድምፅ (1ነገ. 19÷12) እና እንደ ክብር ድምፅ (ኢሳ. 30÷30) ተገልጿል። የጌታ ድምፅ የሆነው

አምላክ ድምፅ (ዘዳ. 5÷26)፤ እንደ የሙሽራው ድምፅ (ኤር. 7÷34)፤ እናም እንደ ሁሉን የሚችል አምላክ ድምፅ (ሐዘ. 1÷24) ተለይቷል።

የእርሱ ድምፅ ኀይል ነው (መዝ. 29÷4)። ምድረ በዳውን ያናውጣል (መዝ. 29÷8)፤ የእሳቱን ነበልባል ይቆርጣል (መዝ. 29÷7)፤ ያንጎዳጉዳል (ኢዮ. 37÷5)፤ እንደ ብዙ ውሃዎች ድምፅ (ራዕ. 1÷15)፤ እንዲሁም ድምፁ ከተማይቱን ይጠራታል ይላል (ሚክ. 6÷9)። ለድምፁ ልንታዘዝ (ዘዳ. 13÷4)፤ እንዲሁም የቃሉን ድምፅ በንቃት ልናዳምጥ ይገባናል (መዝ. 103÷20)።

የሰልክ ግንኙነት ዓሰማችንን ለውጧታል። ድሮ እውሮፕላን ላይ ሰላፈር፤ ሚቡቱ ሰሰዓታት እንደማልደውልላት እርግጠኛ ትሆን ነበር። አሁን ሰዎች ሊገናኙ የማይችሉባቸው ሁኔታዎች ትንሽ ናቸው። በአየር ቢረራ ላይ ሆነን እንኳ መደወል እንችላለን። ሰልክ ስመደወል መኪናችንን መንገድ ዳር እቁመን የህዝብ ሰልክ መጠቀም ካሁን በኋላ ብዙም አስፈላጊ አይደለም። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ የሬዲዮ መልዕክት ማስተላለፊያ እስከጋሪ ነው። በሞባይል ሰልኮች በጥሪ መኻል ለሌላ መደወል ወይም ሌላ ሰው ሊደውል ለጥቂት ጊዜ እሁን የያዝነውን ማቋረጥ አዲስ ነገር አይደለም። ሰዎች ብዙ ጊዜ በሰልክ ውስጥ "ይሰማሃል?" እያሉ ይጮሃሉ። "ይሰማኛል። እንተ ይሰማሃል?" የሚል ምላሽ ይመጣል። እንዳንድ ጊዜ ወጣቱ ትውልድ እኩዮቻቸውን እንዲደግሙላቸው ሲጠይቁ መሰማት እስቂኝ ነገር ነው።

እግዚአብሔር በመጀመሪያ የሰው ልጅን የጠየቀው ጥያቄ፤ "የት ነህ?" የሚል ነበር። እዳምም፤ "ድምፅህን በገነት ውስጥ ሰማሁት" ብሎ መለሰ (ዘፍ. 3÷9-10)። እግዚአብሔር ሴቲቱንም ደግሞ ጠየቃት፤ "ይህ ያደረግሽው ምንድን ነው?" (ዘፍ. 3÷13)። ሐዋን የሞባይል ሰልክ ቢኖራት ኖሮ፤ ሰልኩ ይቆራረጣል ብላ ትናገር ነበር።

ነገር ግን ከሕይወታችን ጌታ ጋር የሚፈጠር የግንኙነት መበላሸት ምንም የሚያስደስት ነገር የሰውም። ከተከሰተም፤ የሚረጋግጥላችሁ ነገር ቢኖር ያቋረጥነው እኛ ነን፤ እርሱ አይደለም። አንዳንድ ጊዜ እርሱ (እግዚአብሔር) የሚለንን መሰማት አንፈልግም ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የሚሰውን ሰለምናውቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የጌታን ድምፅ ሰምተው በመጀመሪያ መስየት ባልቻሉ ወንዶችና ሴቶች ታሪክ የተሞላ ነው። ይህ በነብይ ሳሙኤል ላይ

ተከሰቷል። እግዚአብሔር ደጋግሞ ደጋግሞ በሰሙ ጠርቶት ነበር። ሳሙኤል ግን ሌላ ሰው ነው ሲል ዐለበ። እግዚአብሔር ግን ሳሙኤል ድምፁን መስየት እስኪችል ድረስ ቀጠለ (1ኛሙ. 3÷11)።

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ህብረት ማድረግ ባይፈልግ ኖሮ፤ ሰውን አይጠይቅም ነበር፤ ነገር ግን እርሱ የሚፈልገው ለኛ መናገር ብቻ አይደለም፤ ከእኛም መሰማት ይፈልጋል። ምላሽ ይጠብቃል። ኢሳያስ የጌታን ድምፅ፤ "ማንን ልላክ?" ሲል ሰማ። ኢሳያስም "እኔን አሰው። እኔን ላክኝ" ብሎ መለሰ (ኢሳ. 6÷8)። የክርስቲያኖች እላዳጅ የነበረው የጌታን ድምፅ ሰማ "ሳውል ሳውል ሰለምን ታሳድደኛለህ?" በዚህ እስገራሚ ንግግር ሳውል እንዲህ ሲል መለሰ፤ "ጌታ ሆይ ማን ነህ? . . . ምን እደርግ ዘንድ ትውዳለህ?" (ሐዋ. 9÷4-6) ይህ ውይይት የሐዋርያው ጳውሎስ ታላቅ አገልግሎት ጀማሪ ነው።

ነገር ግን የእግዚአብሔር ድምፅ ሁልጊዜ በጥያቄ መልክ አይደለም የሚመጣው። ስለሚያስፈልጉን ነገሮች ግድ የሚሰው አፍቃሪ አምላክ ነው ያለን። ድምፁ መፅናናትና ምሪትን ይሰጣል። እግዚአብሔር ስለሰላም ሊያወራ ጌድዮን ሰምቷል (መላ. 6÷23)፤ ዕንባቆምም የእግዚአብሔርን ድምፅ እንዲህ ሲል ሰምቷል፤ "ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል" (ዕን. 2÷4)።

ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር በቃሉ እንደሚናገር እንደሚያምኑ ሰብዙ ጊዜያት ነግረውኛል፤ ነገር ግን የእነርሱን ልመና ይሰማል ብለው አያምኑም። መጽሐፍ ቅዱስ ከዚህ ጋር እይሰማማም። እግዚአብሔር ለሚፈራትና ለሚያከብሩት፤ እርሱ የለቅሶአቸውን ድምፅ ይሰማል (መዝ. 6÷8) እንዲህም ይላል፤

"ድምፅሽን ከለቅሶ ዐይንሽንም ከዕንባ ከልክዬ፤ ለሥራሽ ዋጋ ይሆናልና . . . ለፍፃሜሽም ተሰፋ አለ።"

(ኤር. 31÷16-17)

ድካም እና ብቸኝነት የሚሰማህ ከሆነ፤ ለመጽናናት የእግዚአብሔርን ቃል ሰማ፤ "ድምጄን ሰማ" (ኢሳ. 28÷23)፤ "ድምፅሽን በነይል እንሺ" (ኢሳ. 40÷9)። የቃልህን ድምፅ እግዚአብሔር ይሰማል (ዘዳ. 5÷28) እንዲሁም የልመናህንም ድምጽ

ያደምጣል (መዝ. 66÷19)። እነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት መንፈስህን ያበረታዋል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

በጣም ታላላቅኹ ከሆኑት ጋር አንድ ዐይነት ስሜት ልጋራቸው እችላለሁ። አንዳንድ ጊዜ እነዚያ የቀድሞዎቹ ጥሩ ቀናት ወደ ጌላ ይመልሱኛል፤ በተለይም ብዙ ነገር አብራሯቸው ካላለፍኳቸው ጓደኞቹ ጋር ስሆን ማለት ነው። ባለፈው ነገር ላይ ወይም ወጣትነቴን በድጋሚ መኖር ባልፈልግም ከልጆቹ ጋር ኮረብታዎችን መውጣትና መድረክ ላይ ቆሜ የወንጌልን መልዕክት ማካፈል የምናፍቅበት ጊዜ አለ። ነገር ግን ከመኝታዬ አጠገብ ያሉት ክራንቶች፣ የአካል ጉዳተኞች ወንበርና ምርኩዝ ያ የሕይወት ምዕራፍ እንዳለፈ ያስታውሱኛል። ስለዚህም እግዚአብሔርን ሕይወቴን ሰላበለፀጉልኝ ስለነዚህ ብዙ ትዝታዎች አመለካከትሁ፤ ነገር ግን አሁን ላለሁበት አንዳንድ መረዳቶችን ሊጨምሩልኝ ለሚችሉ እዳዲስ ዕድሎች እዘረጋለሁ። በሕይወታችን መቋሜ ወቅት ዝንባሌአችን ትልቅ ሚና ይጫወታል።

ወጣትነት ሲደበዝዝ

አንድ ሰው፣ "ልደትን ማክበር ለአንተ ጥሩ ነው - ብዙ ያላቸው ሰዎች ረጅም እድሜ እንደሚኖሩ መረጃዎች ያመለክታሉ" ብሎ ተናገረ። ሌላው ሰው "ስልሳ ዓመትህ ላይ ሆነህ የአምላ ዓመት ሰው መምሰል እጅግ አስደላች ነው" የሚል ምላሽ ሰጠ። ሁሉም የአመለካከት ጉዳይ ነው። ሀፃናት በሰላላ ዓመት ዕድሜ ላይ የሚገኙትን ወላጆቻቸውን እንደ አረጁ አድርገው ያያሉ፤ አያቶቻቸውን ደግሞ እንደ ጥንት ሰዎች ይመለከቷቸዋል። አያቶች ደግሞ ልጆቻቸውንና የልጅ ልጆቻቸውን ሁሉ ወጣት አድርገው ነው የሚመለከቷቸው። ይሁን እንጂ ልጆች የወጣትነት እድሜያቸውን በተቻላቸው ፍጥነት ወደ ላይ እየገፉት ነው። እስኪ አንድን ሕፃን ዕድሜው ወይም ዕድሜዋ ስንት እንደሆነ ጠይቁ። ሁልጊዜ "ከግማሽ" ብሎ ነው የሚያልቀው። የዐስር ዓመት ልጅ ዐስራ ሁለት ለመሆን በጣም ይንጓል። የዐስራ ሁለት ዓመቱ ልጅ ደግሞ አዳጊ ወጣት መሆን ይፈልጋል። አዳጊ ወጣት የሆነው ደግሞ ዕድሜው ለማግባት የደረሰ እንዲሆን ይሻል። ጥንዶች ደግሞ ልጆቻቸውን ድረው አያት ለመሆን ይንጓሉ። አያት ከሆኑ በኋላ ደግሞ፣ ለሰማርጃቸው ማማረር ይጀምራሉ።

ማህበረሰባችን ሊጣጣሙ በማይችሉ ተቃርኖዎች የተወጠረ ነው፤ ወጣቱ ምንም ልምድ ሳይኖረው ትልቅ ሥራዎችን ማግኘት ይፈልጋል፤ ጎልማሶች ደግሞ ስፖርት ስለመስራታቸው ጉራ ይነዛሉ፤ ነገር ግን ጡረታ ወጥተው የሚያርፉበትን ቀን ይናፍቃሉ፤ እንዲሁም በእድሜ የገፉ ሰዎች ከወጣትነት ምንጭ መጎንጨትን ይሻሉ። እውነታው ግን ቅፅበታዊ ስኬቶች ወጣቶችን ከጉዟቸው ያሰናክሏቸዋል፤ ነገር ግን እውቀት የምናገኘው፣ ትዝታዎችን የምናከማቸው እንዲሁም ከሕይወት ተሞክሮ የሚመነጭ የስኬት አስተሳሰብ የምናዳብረው በዚህ ጉዞአችን ወቅት ነው። በእድሜ የገፉ ሰዎች ውበትንና ብርታትን ያድሳሉ በሚባሉት ተዓምራዊ መድኃኒቶችና ቅባቶች ብዙ ጊዜ ሲታሉሉ ይስተዋላል። በአንድ ወቅት ከክርስቶፈር ኮለምበስ ጋር የተጓዘ ዩኤስ ፖንስ ዲ.ሊ.ዩን የተባለ ስፔናዊ አላሽ፤ ሰዎች የወጣትነት ምንጭ ብለው የሚጠሩትን ምትሀታዊ የውሃ መገኛ (ምንጭ) ለማግኘት ፍለጋ አድርገው ነበር። ይህን ውሃ መጠጣት ወጣት አድርጎ ያቆያል የሚል ጭምጭምታ (ወራ) ነበር። ፖንስ ዲ.ሊ.ዩን ይህንን ዝነኛ ምንጭ ለማግኘት ቆርጦ ተነሰቶ ነበር፤ በዚህ ፋንታ ግን ፍሎሪዳን - የአሜሪካ የጡረታ ጊዜ መጠለያ የሆነችውን - አገኘ። ፍሎሪዳ ውስጥ ከጎልፍ ሜዳው ወዲያ የአረጋውያን መንክባከቢያ ያለውን የጋራ መኖሪያ ቤት ለማግኘት ዕቃቸውን ጠቅልለው፣ የትውልድ ቦታቸውን፣ ቤታቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ትተው የሄዱት ጥንዶች ስንቶች ናቸው?

ለንሻይን ስቴት ውስጥ ይኖር የነበረ አንድ የፕላስቲክ ቀዶ ጥገና ባለሙያ የራሱን የግል ልምምድ የወጣትነት ምንጭ ተቋም በማለት ሰይሞት ነበር፤ ነገር ግን በሳይንቲፊክ አሜሪካን የቅርብ ጊዜ ዘገባ (መግለጫ) መሠረት የወጣትነት ምንጭ የተባለው አፈ ታሪክ ብቻ እንደሆነ ተገልጿል። መግለጫው የሚለው "የዘላለማዊነት እይታ ሁልጊዜ ዓለም ዐቀፋዊ ትኩረት አለው።" ዕህፋ ይህንን ማስጠንቀቂያ የያዘ የአቋም መግለጫ አጠቃሎ ይዟል፤ "በአሁኑ ጊዜ በገበያ ላይ የዋለ የለውን እርጅናን የሚያዘገይ፣ የሚያቆም ወይም የሚቀላብስ ምንም ዐይነት የተረጋገጠ ነገር የለም።"

አንድ በዐስራዎቹ ዕድሜ ውስጥ ያለ አዳጊ ወጣት ልጅ ከአያቱ ጎን ለመቀመጥ ወንበር ስቦ እንዲህ ያለው ትዝ ይለኛል፤ "አባላ - በፊትህ ላይ ያሉት የተጨማሪ ቆዳዎች በጣም የምትኮራበትን ጠባላ

እየሸፈኑብህ እኮ ነው!" ጥበበኛው አያቱም ፈገግ ብለው፤ የልጁን ትክክ መታ መታ እያደረጉ እንዲህ አሉ፡ "ልጄ፤ ጠባሳዎቼ፤ የተሸበሸቡት ቆዳዎች እንዲሁም የደረቁት አጥንቶች የሚናገሩት ብዙ ታሪክ አለ።" በዚያው ቀን ከሰዓት በኋላ፤ ልጁ ስለ ውርሱ ተረዳ። ከጥቂት ዓመታት በኋላ፤ ልጁ ሰለሜሪካ የጦር ኃይል ተመሰመሰ። ሲጠየቅም፤ እንዲህ ብሎ መሰሰ፤ "እያቴ እንዳለው ዐይነት ጠባሳ እና የተሸበሸበ ቆዳ እንዲኖረኝ አፈልጋለሁ።"

ስለ ወጣትነት ምንጭ ዓለም ያሳት ሐሳብ ሊሳካ የማይችል ምኞት ነው። ሰነፍሳችን የምንጭ ቦታን የሚያቀርብልን መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው፤ "እግዚአብሔርን መፍራት የሕይወት ምንጭ ነው" (ምሳሌ 14÷27)። የዚህን ጥቅስ ትርጉም ለመረዳት በመጀመሪያ "እግዚአብሔርን መፍራት" ምን ማለት እንደሆነ ሊገዛን ያስፈልገናል። በተሰማሪ መሰረት እንደምንለው ዐይነት እይደለም መፍራት። የለው ልጆች እሱን ለመቅረብ ፍርሃት እንዲይዛቸው ቢፈልግ ኖሮ ከእኛ ጋር ግንኙነት ለመፍጠር ሊል ልጁን ወደ ምድር ባልሳከው ነበር። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኝ የሚያሰደንቅ ቃል ለእግዚአብሔር ውዳሴን በሚያሳይ አክብሮት ውስጥ እንድንሆን፤ በሙሉ ማንነታችን እንድንወደውና በሁሉ ነገር ራሳችንን በደስታ እንድንሰጠው ያስታውስናል፤ "እግዚአብሔር አምላክህን በፍፁም ልብህ፤ በፍፁም ነፍስህ እና በፍፁም ንይልህ ውደድ" (ዘጸ. 6÷5)። ሐዋርያው ዮሐንስ ደግሞ በዚህ መልክ ተናግሮታል፤ "እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው። ልጆች ሆይ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ" (1ዮሐ. 5÷21)።

እዚህ ጋ ሕይወት በሚሰጥ በረከት የሚወርድ ምንጭን በሚደንቅ መልኩ እንመሰክራለን፤ "የሕይወት ምንጭ ከእንተ ዘንድ ነውና በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን" (መዝ. 36÷9)፤ "የጻድቅ አፍ የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 10÷11)፤ "የጠቢብ ሰው ትምህርት የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 13÷14)፤ "ንግዝብ ሳደረገው ሰው እውቀት የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 16÷22)። ጌታ ኢየሱስም በመጽሐፍ ቅዱስ የመዝጊያ መጽሐፍ ላይ እንዲህ ጠቅልሎ ያስቀምጠዋል፤ "አልፋና ዮሜጋ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ። ለተጠማ ከሕይወት ውሃ ምንጭ እንዲያው እኔ አስጣለሁ። ድል የሚነሳ ይህንን ይወርሳል" (ራዕ. 21÷6-7)።

ወዳጆቹ፤ የሕይወት ምንጭ እውነተኛ ነው። ከምንጩ ብርታትን ልንቀዳ እንችላለን፤ ውርሳችንን እንዲሁም በነፍሳችን አዳኝ መገኘት ውስጥ መኖርን እየናፈቅን በውሳኔያችንም አሸናፊዎች ለመሆን ፀንተን እንቆማለን። ምንም እንኳን የደከሙት፤ በስራ የዛሉት እንዲሁም በእድሜ የገፉ ሰዎች ዐይን ሊደበዝዝ ቢችልም የእርሱ (የእግዚአብሔር) ብርሃን ግን በልባችን ውስጥ ይፈሳል። በእድሜ የገፉ ሰዎች እንደበታቸው ባይናገርም፤ መስኮታዊ ቃላት ግን በማንነታቸው ውስጥ መፍሰሳቸውን ይቀጥላሉ። መስማት አዳጋች በሚሆንበት ወቅት፤ የጥበብ ቃላት በውስጠኛው ሐሳባችን ውስጥ ይፈሳሉ። ብዙዎች ውሳኔ የመስጠት ችሎታቸው ቢዳከምም፤ ሌሎች አዲስ ነገር ሊያጋጥማቸው ከእነርሱ ተሞክሮ ሊጠቀሙ ይችላሉ።

ቢያንስ ለሀያ አምስት ዓመታት ያህል ያሳየሁትን አንድ የማውቀውን ሰው ከጥቂት ጊዜ በፊት አገኘሁት። እጅ ለእጅ ስንጨባበጥ አንድ ሐሳብ አዕምሮዬ ውስጥ ብልጭ አሰብኝ፤ **ይገርማል፤ ሽማግሌ ሆኗል!** (እሱም ምን አልባት ስለእኔ እንደዚያው ዐሰቦ ሊሆን ይችላል)። ያኔ ድሮ ያየሁት ጊዜ ረጅምና ስፖርተኛ ነበር፤ አሁን ጎብጧል፤ ቆዳው ተሸብሽቧል፤ ትንሽ ትንሽ የሚንቀጠቀጥና በምርኩዝ የሚደገፍ ሆኗል። ሰውዬው ራሱ ነው፤ ግን በእድሜ መግፋቱ ጉዳት አድርሶበታል።

በኋላ የተረዳሁት ነገር ቢኖር በሀያ አምስት ዓመታት ውስጥ አንዴ ሳይሆን በጥቂት ወራቶች ልዩነት የምንገናኝ ቢሆን ኖሮ ምንም ዐይነት ለውጦችን ቢኖሩ እናስተውል ነበር። እርጅና የሚቀጥልና ቀስ ያለ ሂደት ነው፤ አንድ ምሽት ላይ በወጣትነት ወደ መጃታችን ሂደን በማግስቱ ስንነቃ ሽማግሌ ሆነን ራሳችንን እናገኘውም። ሕይወት የብዙ እርምጃዎች ጉዞ እንደሆነችው ሁሉ፤ ወርቃማው እድሜ ብስን በተሰማሪ የምንጠራውም እንዲሁ ነው። ይሁን እንጂ ረጅም እድሜ የምንኖር ከሆነ፤ እርጅና በእኛ ላይ የመከላከል ጉዳይ የማይቀር ነው።

ይህን ለመቀበል አንወድ ይሆናል፤ እንዲያውም ላለመቀበል ስንል ያሰንን ጉልበት ሁሉ አስባስበን እርጅና እንዳይደርስብን በሩቅ ለማቆም እንጥር ይሆናል። የኮስሞቲክስ ፋብሪካዎችና የፕላስቲክ ቀዶ ጥገና አድራጊዎች ምርቶቻቸውን የምንጠቀምና አገልግሎታቸውን የምንቀበል ከሆነ ብቻ ወጣት አስመስለው ሊያቆዩን እንደሚችሉ

ይናገራሉ፤ የቫይታሚን እምራቶች የእነርሱ ምርቶች እርጅናን እንደሚያዘገዩ ይናገራሉ፤ የስፖርት ባለሙያዎችና የህክምና ሊቆች የጤናማ የነገር ዘይቤን ጥቅም ያስረዳሉ። የሚያስቀምጡት ነገር እስከተወሰነ ደረጃ ድረስ ትክክል ሊሆን ይችላል። ሰጤኛችን ጥንቃቄን ማድረግ የእርጅናን ሂደት ሊያዘገይና እንዲሁም ሰአንድ ጊዜም ቢሆን አስቸጋሪ የሆኑ ተጽዕኖዎችን ያስወግድልን ይሆናል። ይህ ስህተት ነው ማለት አይቻልም፤ አግዚአብሔርም ስለ አካላችን ተገቢውን ጥንቃቄ እንድናደርግ ይፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስ ሊናገር፤ "በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን እክብሩ" ይላል (1ቆሮ. 6÷20)።

እንዳንድ ሰዎች ከሌሎች ይልቅ ጠንካራ ዘረመል ያላቸውና ቀስ ብለው የሚያረጁ ይመስላሉ። እንዳንዶች በስልሳ ዓመታቸው ያረጁ፤ እንዳንዱ ደግሞ የማያረጁ ይመስላል። ይህን በምዕሩበት ወቅት የረጅም ጊዜ ተባባሪዬና ንጽዕኔ የሆነው ጆርጅ ቤቨርሲ 102 ኛ ዓመት ልደቱን እያከበረ ነበር፤ እናም አሁንም ጠንቃቃና ንቁ ነው። ከብዙ ወራት በፊት በአገራችን ውስጥ ካሉ ትልልቅ እስር ቤቶች ከሆኑት ውስጥ አንዱ በሆነውና ለዚያና ውስጥ በሚገኘው በአንጎላ የለዚያና ግዛት ነው ወህኒ ቤት ከእስረኞች ጋር የሙዚቃ ሥራውን እያቀረበ ሁለት ቀናት አሳልፏል። ልደቱን ካከበረ ከጥቂት ቀናት በኋላ እሱ እና ሚስቱ ካርሊን፤ በሙዚቃ ሥራዎቹ ምክንያት የሕይወት ዘመን የግራሚ ሽልማት በክብር ወደተቀበለበት ወደ ሆሊ ዉድ አቀኑ - የከበረ (የሚገባውን) ክብር መቀበል የቻለ በእድሜው ትልቁ ሰውም ነው።

ቤቭ ከተመሰሰ በኋላ ባሉት ቀኖች ውስጥ፤ እሱና ከመጀመሪያው ጀምሮ ከእኔ ጋር ሲያገለግል የነበረው ክሲፍ ባርውስ በበሊ ግራሃም ቤተ መጻሕፍት ውስጥ በተቀረፁ የቢል ጌይዘር ቪዲዮዎች ባንዱ ሆኖ ካሚንግ በተሰኘው ላይ ተሳትፈዋል። ከቤት ውጭ የተደረገው ኮንሰርት የተቀረፀው እጅግ ሰፊ በሆነ ድንኳን ውስጥ 140 የሚሆኑ የወንጌል ሙዚቃ አርቲስቶች መድረኩ ላይ በነበሩበት ወቅት ነው። የ88 ዓመቱ ክሲፍና የ102 ዓመቱ ቤቭ መድረኩ ላይ ተቀምጠው ከሌሎች ጋር ታላቅ የእምነት መዝሙሮችን እስከ ሌሊት ድረስ ሲዘምሩ ነበር። ቢል እና ግሎሪያ በሚቀጥለው ቀን እኔን ለመጎብኘት ወደ እኔ ቤት ሲመጡ፤ ክሲፍ ወደ መድረኩ መካል ወጥቶ ትልቁን የዝማሬ ቡድንና ህዝቡን "የተባረከ ዎስትናችን" የሚለውን መዝሙር በማዘመር ሲመራ እንደነበር ነገሩኝ። ሌሎች

ደግሞ የክሊፍን ምርኩዝ ጉዳይ ወደ ጎን ትተው እንደገለፁልኝ ከሆነ፤ ምሽቱን 'በታላቅ ፍስህ' ነበር ሲመራ የነበረው። ከሊፍን ባለፉት ዓመታት በመቶዎች የሚቆጠሩ ትላልቅ የመዝሙር ቡድኖችን ሊመራ ባየውም፤ በዚህ ቦታ ላይ ተገኝቼ ባየው ኖሮ ግን እውድ ነበር።

ነገር ግን ምንም ዓይነት ሰው ብትሆኑ፤ የእርጅናን መጥፎ ነገሮች (ጥቃት) ሙሉ በሙሉ ማቆም አይቻልም፤ ወደዳችሁም ጠላችሁም፤ ረጅም እድሜን በኖራችሁ ቁጥር የእርጅና ሽክምቼና አካላዊ ችግሮች በበሰጠ መልኩ ንጽዕኔዎችሁ ይሆናሉ። የእርጅናን እውነታዎችና ጥፋቶች ከመካድ ይልቅ እምኖ ተቀብሎ መዘጋጀት በጣም ይሻላል - እናም በእግዚአብሔር ዐጋ በደስታ ተቀብለው እግዚአብሔር ሰሕይወታችን ያለው ዕቅድ እንደሆነ አድርገን ልንወስደው ይገባል።

ሕይወት ሲቀዘቅዝ

እያረጀን ስንመጣ በእኛ ላይ የሚከሰቱ ሰውጦችን በአንድ ቃል አጥርጥር ማድረግ ካለብን፤ **ማሽቆልቆል** የሚለውን ቃል የምጠቀም ይመስለኛል። በጣም ግልፅ የሆነው የአካላዊ ጥንካሬ መዳከም እና በአንድ ወቅት ስንስራው የነበረውን ሥራ መሥራት አለመቻል ነው። ጡንቻዎቻችን ቀስ በቀስ እየተከማተሩና ጎይላቸው እየተዳከመ ይሄዳል፤ የመስማትና የማየት አቅማችን እየተዳከመ ይሄዳል፤ ለነገሮች ያለን ምላሽ የዘገየ ይሆናል፤ አካላዊ ብርታታችን እየተዳከመ ይሄዳል። ባይሆንብን ብዬ አብዝቼ እመኝ እንደነበረው፤ በዚጠና ሁለት ዓመቱ ራሴን ችዬ ከወንበር ላይ መነሳት መቻል አቃተኝ። ከብዙ ዓመታት በፊት ዶክተሮች ሚዛኔን እንዳልሰትና እንዳልወድቅ ምርኩዝ እንድጠቀም ሊወተውቱኝ ነበር። ማስጠንቀቂያቸውን ባልሰማ ኖሮ ጥሩ አይሆንም ነበር።

ዕድሜ ሲጨምር፤ ጉልበት ይቀንሳል። ሁሉም ነገር ብዙ ጊዜ የሚፈጅ ይመስላል፤ ከሀመም ማገገምም እንኳ ቢሆን። አንድ ሰው አንድ ጊዜ በማርጀት ሂደት ውስጥ በጣም የሚገርመኝ ነገር ምን እንደሆነ ጠየቀኝ፤ እኔም ካሰብኩበት በኋላ፤ እንዲህ ስል መልስ ሰጠሁ "የጉልበት ማጣት፤ በእስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ መኖር ፍፁም አለመቻል።" በድካም ወቅት፤ የእካል መጉደልና ሀመም የማይፈሰጉ

እንግዶች ናቸው፤ አለኛ ለመለየት የማይፈልጉ ብቻ ሳይሆኑ ለመግባትና ለመቆጣጠር የሚዘቱ ናቸው።

የዚህ ዕድሜ ክልል ሌላው ገዕታ ዓይኖቻችንና የቤተሰብ አባላት ሲታመሙ ወይም ሲሞቱ መመልከት ነው። አንድ የማውቀው ሰው ታመመ ወይም ሞቷል የሚል ዜና ሳይደርስኝ አንድ ሳምንት ቢያልፍ ነው። ነገር ግን በዕድሜ የገፉት ብቻ አይደሉም። በዕድሜ የገፉትን ሰዎች ብቻ ያጠቁ የነበሩ በሽታዎች አሁን ብዙ ወጣቶችን አያጠቁ ያለ ይመስላል። የፓርኪንሰን በሽታ ብዙ ወጣቶችን በማጥቃት ላይ ይገኛል፤ እንዲሁም ወጣት ልጃቸውን ለመንከባከብ ወደ ቤት የወሰዱ ብዙ ወላጆችን አውቃለሁ።

በአንዳንድ ሁኔታዎች በዕድሜ የገፉ ሰዎች በእንደዚህ ዐይነት ህመም ከተጠቁ ወጣቶች ሊማሩ ይችላሉ። አንድ ወጣት ልጅ ትዝ ይለኛል። በሕይወቱ አብይ ወቅት ላይ ነበር፤ የሰላሳ ዓመት ወጣት - እና የሚማርክ የወደፊት ዕቅድ ያለው ነበር። በአውራ ጎዳናው ላይ አየነዳ ሳለ በደረቱ አካባቢ የተሰማው ህመም መኪናውን ወደ መንገዱ ዳር እንዲያቆም አስገደደው። ህመሙ ሲበረታበት ወደ ሆስፒታል አየነዳ ሄደ፤ እና በቀናት ውስጥ በተደረገ ምርመራ በልቡ ዙሪያ የተጠቀሰለ አደገኛ ዕጢ እንዳለ ተደረሰበት። ወራት በፈጀ ቀደ ጥገናና የህክምና ክብካቤ የልጁ አስተሳሰብ የሚቺጋን ዩኒቨርሲቲ ዶክተሮችን አስገረማቸው። መልክ መልካም ወጣት ነው። ከተገጠመለት ተቦዎች፣ መርፌዎች እና ጠንካራ የህክምና መሳሪያዎች ይልቅ በእሱ ገዕታ ላይ ይነበብ የነበረው ስሜት የበለጠ ያበራል። ዶክተሮቹ ይህንን ብርታት ከየት እንዳገኘ ሲጠይቁት ክርክቶስን ያካፍላቸው ነበር። ያለው ተስፋ የተመናመነ እንደሆነ ቢነግሩትም ዶክተሮቹ የሆነ ተዓምር ሕይወቱን ሲያተርፍ እንደሚችል በመናገር ሲያበረታቱት ሞከሩ። በተባረከ አርግጠኝነት እየተመለከታቸው እንዲህ አለ፡ "ዶክተሮቹ እኔ በሁለቱም አቅጣጫ አሸናፊ ነኝ፤ ብተርፍ አሸንፋለሁ። ብሞትም አሸንፋለሁ።" ብዙም ሳይቆይ ከጌታ ጋር እንደሚሆን በሚያሳይ ታላቅ የአርግጠኝነት ስሜት ውስጥ ሆኖ እንዲሁም በሚቺጋን ዩኒቨርሲቲ የህክምና ማዕከል ውስጥ የማይረሳ ምስክርነትን ትቶ ሕይወቱ አለፈ። ሁላችንም ልንማርበት የምንችል ትምህርት ነው።

ድንገተኛ የሆኑ ህመሞች በእድሜ የገፉ ሰዎች ላይ እንደሚበረቱ ምንም ጥርጥር የለውም። ሰውነታችን እንደሚያረጅና እንደሚቆይም ሁሉ አዕምሮአችንም እንደዚሁ ይሆናል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ሁለቱ በጣም የተዛመዱ ናቸው፤ ስናረጅ በአንጎላችንና በሰውነታችን ላይ አካላዊ ሰውጦች ይስተዋላሉ፤ ከመካከለኛ የማስታወስ ችግር እስከ ክፍተኛ የአዕምሮ ህመም እንዲሁም የመርሳት በሽታ ችግርም ያስከስታል።

የመርሳት በሽታ መጥፎ በሽታ ነው። የቀድሞውን ፕሬዝዳንት ሬገንን ስንበኝ የተሰማኝን ገዘን እስካሁን ድረስ አስታውሰዋለሁ - ይህ በሽታ አዕምሮውን ከተጠናወተው በኋላ ሰዎች ማን እንደነበሩ እንዲሁም በአንድ ወቅት የነበረበትን ስልጣን እንኳ ማስታወስ አይችልም ነበር። ለመጨረሻ ጊዜ ያየሁት ሚስቴ ናንሲ ባደረገችው ጥሪ ነበር፤ ያኔ ቤል ኤይር፣ ካሊፎርኒያ ውስጥ በሚገኘው ቤቱ ደጃፍ ላይ ተቀምጦ ነበር። በሳሎን ውስጥ ከእሷ ጋር ከቆየሁ በኋላ ሬገንን ሰላም ማለት የምፈልግ ከሆነ ጠየቀኝኝና ተሰማማሁ። ወደ ውጪ ስንወጣ ደማቄን የካሊፎርኒያን ፀሐይ ተጋራ። እንዲት ነርስ የቀድሞውን ፕሬዝዳንት ምሳ እያበላችው ነበር። ሰላም ስንለው ናንሲንም ሆነ እኔን ያወቀን አይመስልም። ከአጭር ንግግር (በአንድ በኩል ብቻ በሆነ) በኋላ፤ ናንሲ ዋሺንግተንም ሆነ ካሊፎርኒያ ውስጥ ሆኖ በጎበኝሁት ቁጥር ሁልጊዜ አደርግ እንደነበረው - አንድጸልይ ጠየቀችኝ። ከዚያ በኋላ ናንሲ ወደ መኪናዬ እየሸኘችን እንዲህ ስል ጠየቅኳት፤ "ያውቁኝ ይመስልሻል?" "እስክትጸልይ ድረስ ያወቀህ አይመስለኝም፤ ሲሰማህ ግን እየጸለየ ያለው ማን እንደሆነ ያወቀ ይመስለኛል" ብላ መለሰችልኝ።

ተመሳሳይ ታሪኮች ለምቻሉሁ። እንዲት ጸሐፊ በቅርቡ በከፍተኛ የአዕምሮ ህመም ስለሚሰቃየው አባቷ ተናግራ ነበር። ለወራት ያክል አልተናገረም ስሟንም አልጠራም። ልክ ከመሞቱ በፊት ግን እጆቹን ይዛ የጌታን ጸሎት ማነብንብ ጀመረች። ከእሷ ጋር አብሮ እያንዳንዱን ቃል ጥርት አድርጎ ተናገረ።

የሚወዱት ሰው ትውስታ ቀስ እያለ ሲደበዝዝ እያዩ ምንም ማድረግ ሳይችሉ መቅረት የአንድ ሰው የሕይወት ከባድ ሽክም

ይሆናል፤ በአንደዚህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ያሉትም የኛ ርህራሄና ጸሎት ያስፈልጋቸዋል።

ይሁን እንጂ፤ እድሜያችን እየገፋ ሲመጣ የሚስተዋለው አንዳንድ የመርላት ችግር አላሳቢ እይደለም፤ ልክ እንደ ድሮው ወጣት አለመሆናችንን ብቻ ነው የሚያስታውሰን። እየባሰ ሲሄድ በጥቂቱም ቢሆን ሊያላፍር ይችላል፤ የመጨረሻው ደረጃ ላይ ሲደርስ ደግሞ የሚያስቅም ሊሆን ይችላል። ከጥቂት ዓመታት በፊት ለረጅም ጊዜ አውቀው የነበረ በእኔ እድሜ እኩያ ያለ ሰው እኔን ለሌሎች እያስተዋወቀኝ ነበር። ሁለታችንም በደንብ በምናውቀው የጋራ ጓደኞችን በሆነ ሰው አማካይነት ለመጀመሪያ ጊዜ እንዴት እንደተዋወቅን ለተሰበሰበው ሰው እያስረዳ ነው። "ሰሙም. . ." ብሎ "ማ፤ ነበር . . . ማ፤ ነበር . . . አ፤ አፊ ላይ እኮ ነው ያለው። የራሴን ስም የማውቀውን ያህል እኮ አውቀዋለሁ። እንትና ነው . . . እንትና . . ." በስተመጨረሻ ተበላጭቶ እኔን ጠየቀኝ፤ "ቢሊ - ሰሙ ማን ነበር እባክህ?" ነገር ግን እኔም ትዝ እንደማይለኝ ማመን ነበረብኝ - እናም ሁለታችንም በደክመው የማስታወስ ችሎታችን በላቅ ፈረሰን። ከደቂቃ በኋላ ሰሙ ትዝ ሲለን ፍርሃታችንን አበረደልን።

የተሸሸጉ አደጋዎች ሲገለጡ

ራሳችንን በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች ልንመለከት እንችላለን፤ ለምሳሌ እንደዚህ ባሉት፤

"ዘመናች የተናቁ ይሆናሉ፤ በማለጻም እንደ ሳር ያልፋል። ማልዶ ያበባል ያልፋልም፤ በለርክም ጠውልጎና ደርቆ ይወድቃል።" (መዝ. 90+5-6)

የመዝሙረኛው ማብራሪያ በጣም እውነታነት አለው፤ እኔም ደርሼበታለሁ፤ እኔን ጨምሮ በዚህ እድሜ ላይ ያሉ በእድሜ የገፋ ሰዎች በትክክል የሚሰማን ስሜት ድርቀትና መጠውለግ ነው።

የእርጅና አካላዊና አዕምሮአዊ ተጽዕኖዎቹ በግልፅ የሚታዩ ናቸው፤ ብዙውን ጊዜ ግን እርጅና በግልፅ የማይታዩ ተጽዕኖዎችን ያላድርብናል። እነኚህም ካልነታንባቸው በቀር በቀላሉ ሊጎዱን የሚችሉ በማርጀታችን ምክንያት የሚፈጠሩ ስሜታዊና መንፈሳዊ ዝለት

ናቸው። እንደ ተጎዳ ሽንጥ ወይም እንደ ተረላ ትውስታ በግልጽ የሚታዩ ስላልሆኑ፤ እኛ ምንም ሳናውቅ ወደ ሕይወታችን ሰርገው ሊገቡ ይችላሉ።

እነኚህ ድብቅ አደጋዎች ምንድን ናቸው? በእርግጠኝነት ፍርሃት አንዱ ነው። ስለ ህመማችን ወይም ስለ አካል መጎዳት ወይም ስለብቸኝነት ወይም ስለ ገንዘብ ምንጫችን እርግጠኛ ሳንሆን ለንቀር፤ ሊመጣብን ስላለው ነገር መጨነቅ ተፈጥሮአዊ ነው። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ጭንቀቶቻችን ያጥለቀልቁናል፤ እናም በእነሱ ከመዋጣችን የተነሳ የምናስበው ሁሉ ስለመነሻቸው ብቻ ይሆናል። ሊያልፍ በሚችል ነገር ከመጨነቅ ይልቅ ስር በለደደ፤ በማይበርድ ፍርሃትና ጭንቀት እንያዛለን።

ሌላው ድብቅ አደጋ ብዙውን ጊዜ ከፍርሃትና ከጭንቀት ጋር ይገናኛል፤ ድብርቱ፡ በሕይወታችን ያደረግናቸውን ነገሮች ዞር ብለን እንመለከትና እነዚህን ነገሮች ዛሬ ደግመን ማድረግ እንደማንችል ስናውቅ ተስፋ እንቆርጣለን። ምንም እንኳን ብዙውን ጊዜ በምርመራ ባይገኝም ድብርት በእድሜ የገፋ ብዙ ሰዎችን ከሚያጋጥሙ በጣም የተሰመዱ (እደገኛም ጭምር ከሆኑ) ችግሮች መካከል አንዱ እንደሆነ ዶክተሮች ይናገራሉ። የተለመዱት ምልክቶቹ የሆኑት ድካም፤ መዘንጋትና የብቸኝነት ስሜት መታከም ሊችሉ ብዙውን ጊዜ ግን እርጅና ተክትለው የሚመጡ ነገሮች ናቸው ተብለው በቀላሉ ይታሰፋሉ።

ሌላኛው ዐይነት ድብቅ አደጋ ደግሞ ንዴት ነው። ማንም ሰው ሕይወቱን መቆጣጠር እንዲሳነው አይፈልግም፤ ለናረጅ ራሳችንን ችለን መንቀሳቀስ መቻላችንን ማስጠበቅ እንፈልጋለን። ብዙውን ጊዜ ግን ይህ የሚቻል አይደለም፤ እናም ይሄን መቀበል ደግሞ ለእኛ ቀላል ነገር አይደለም። እንደ ሰው እንዲህ አለኝ፤ "እናቴን እንደዚህ ሆና ከዚህ በፊት አይቻል ትላውቅም፤ በጣም ጨዋ ነበረች፤ አሁን ግን ከፍሏ በገባሁ ቁጥር ትበላጭብኛለች። ምን እንዳስከፋት አውቃለሁ፤ በገዛ ቤቷ ውስጥ አስመኖሯና ምንም እማራጭ ባይኖርም እንኳ በሌሎች ለዎች ክብካቤ ስር መውደቁን ትጠላዋለች።" የእሱ አስተያየት በሌሎች በብዙዎች ሊስተጋባ ይችላል። አንዳንድ ጊዜ ንዴቱ በሌሎች ላይ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም ላይ ይሆናል፤ "እግዚአብሔር ቢወደኝ ኖሮ፤

ይሄ እንዲደርሰብኝ አይፈቅድም ነበር።" እንደ ቅደም ቅኒታው ሲናገር፤ "ለዎች እያረጁ ሲመጡ ወይ መራር ይሆናሉ ወይ ደግሞ የተሻሉ ይሆናሉ" አለ። እንደ አስመታደል ሆኖ፤ መራርነታችን ብዙ ጊዜ ያይላል።

እያረጀን ለንጄድ ሌላው አደጋ ምን አልባት ሲንጠላጠልብን ይችላል፤ የከፋ ብቸኝነት፤ ከዚያም ባለፈ የመገለል ስሜት። እንዴ እንዲት በአረጋውያን ማዕከል ውስጥ ያለች ሌት "በእኔ ላይ ለሚደርስ ነገር ማንም ግድ አይለውም።" ብላ ነገረች። "ልጆቼ በአገሪቱ በተለያዩ ክፍሎች ነው የሚኖሩት፤ እናም ሲገቡኝ የሚመጡት ከሰንት አንዴ ነው። እንዳንዴ እንቅልፌ አስኪመጣ ድረስ አለቅሳለሁ፤ ብቸኝነት በጣም ይለማኛል።" ከርሷ ጋር ያሉት ሌሎችም እንደዚህ ዐይነት ሁኔታ እንደሚገጥማቸው ባውቅም፤ ልቤ ግን በጣም አበነላት።

አንዳንድ ጊዜ በዕድሜ የገፋ ሰዎች በብቸኝነት ስሜት ተውጠው ትክክል ያልሆኑ ውሳኔዎችን ለምሳሌ በደንብ የማያውቁትን ሰው ማግባት ወይም ዕቃ የሚሸጠው ሰው ሰላጪነታቸው ብቻ የማያስፈልጋቸውን ዕቃ ብዙ ብር አውጥተው ሲገዙ የሚስተዋልበት ሁኔታ አለ። ከብዙ ዓመታት በፊት አርሳንዶ፤ ፍሎሪዳ፤ ውስጥ አንድ አከሰቴ ትኖር ነበር። ትዳር የላትም፤ ግን በሕይወቷ ብዙ መጠን ያለው ሀብት አስማችታለች። እንደተረዳነው ከሆነ፤ በመጨረሻዎቹ ዓመታቶቿ እንደ ግርማ ሞገስ የተላበሰ ሰው ቀርቧት እንድትወደው አደረጋት። በጊዜ ሂደት አብዛኛውን ንብረቷን እንድትሸጥና እሱ ገንዘቧን እሷን በሚጠቅም መልኩ ሥራ ላይ እንዲያውለው እንድትፈቅድለት አላመናት። ከመሞቷ ጥቂት ጊዜ በፊት፤ አብዛኛው ገንዘቧ እንደባከን ተረዳች። በአጭሩ ሰውዬው እሷን ብቸኝነቷን - ተጠቀመበት።

ሌላው የመጨረሻው አደጋ በራሳችን ችግርና እኛን በሚመለከተን ነገር ላይ ብቻ በመጠመድ ሰለሌላው ማለብ አለመቻል ነው። ከእንደ በተለየ ሁኔታ አሰቸጋሪ ከሆነ ሀመምተኛ ጋር የነበረች ነርሰ እንዲህ ብላ ነገረች፤ "እንደ ታመመ ሰው ራስ ወዳድ የሆነ የሰም።" ልክ ናት ብዬ ዐሰባለሁ፤ አንዳንድ ጊዜ አሁን ሰላለብኝ ችግር ከማሰብ ይልቅ በሌሎች ሰዎች ፍላጎት ላይ ማተኮር እንድችል ራሴን አስገድደዋለሁ። አዮብም ተመሳሳይ ዐይነት ችግር ነበረበት፤ በስቃዩና

በገዘነ መኻል ሆኖ ሰዎች በችግር ውስጥ ሲሆኑ እነሱን ለማበረታታት የሚጠቀምባቸው የነበሩትን መንፈሳዊ አውነታዎች ዘነጋቸው። ከቅደምቱ መኻል አንዱ በዚህ ምክንያት ረጋ ብሎ ገለጸታል፤

"እነሆ፤ አንተ ብዙዎችን ታለተምር ነበር፤ የደከሙትንም አጆች ታበረታ ነበር፤ ቃልህ የሚሰናከለውን ያሰነግ ነበር፤ አንተም የሚብረከረከውን ጉልበት ታጸና ነበር። አሁን ግን በአንተ ላይ መጥቶአል፤ አንተም ደከምህ ደርሰብሃል፤ አንተም ተቸገርህ። አምላክህን መፍራትህ መጽናናትህ፤ የቅንነትህም መንገድ ተሰፋህ አይደለምን?" (ኢዮ. 4÷3 -6)

ትኩረታችን ክርስቶስ ሲሆን

ከሕይወት ልናገኝ የምንችለውን እርካታ የሚቀመጥን እነኚህን አደጋዎች እንዴት ነው የምናሸንፋቸው? የእግዚአብሔር የኪዳን ቃል፤ መጽሐፍ ቅዱስ፤ በሁሉም ቀናት ይደግፋችሁ። ሳታቋርጡ ወደ እርሱ በጸሎት ቅረቡ፤ እንደሚሰማችሁ ብቻ ሳይሆን አሁን እንኳ አየሱስ እየማለደላችሁ መሆኑን እርግጠኛ ሆናችሁ ቅረቡ። ሐሳባችሁን በጌታ ላይ አድርጉ፤ እንዲሁም ሊያበረታቷችሁና ሊረዷችሁ ከሚችሉ አማኞች ጋር ያላችሁን ግንኙነት አጥብቃችሁ ያዙ። የመጽሐፍ ቅዱስ ቃሎች አውነት ናቸው፤ "ሞት ቢሆን፤ ሕይወት ቢሆን፤ መላዕክትም ቢሆኑ፤ ... ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ አየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሲለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ" (ሮሜ. 8÷38-39)።

ሚለቴ ሩት ከመሞቷ ከጥቂት ሳምንታት በፊት እነኚህን ቃሎች ደግማ ደጋግማ ትነግረን ነበር። ሩት ሁልጊዜ የምታስበው ስለሌሎች ነበር። አብዛኛው ሕይወቷ በደስታ እንዲሞላ የሆነበት ሚስጥር ይሄ ነበር። በችግርቿ ላይ በጭራሽ አታተኩርም ነበር፤ ትኩረቷን ወደ ክርስቶስ ነበር የምታደርገው፤ እናም እግዚአብሔር ሁልጊዜ የማበረታቻ ቃል ወደ ሚያስፈልገው ሰው ወይም ወደ ሰሚ ጆሮ ይመራት ነበር።

እህቱ ካትሪን ከመሞቷ በፊት ጥቂት ስማይባሉ ዓመታት በአረጋውያን የእንክብካቤ ማዕከል ውስጥ ነበረች። መንቀሳቀስ አትችልም ነበር፤ ጤናዋም ጥሩ አልነበረም። ነገር ግን በዚያ የሚኖሩትን ሁሉንም ታውቃቸዋለች የሚናገሩትንም ሁሉ በትዕግስት ትሰማቸው ነበር። የጌታን ርህራሄ ታሳያቸው ነበር፤ ለመመስከርም ብዙ አጋጣሚዎች ነበሯት። ጌታ በደካማነት ጊዜዋ እንኳ ሳይቀር ተጠቅሞባታል።

ስለ እንዲት በከባድ ህመም እየተስቃየች ሰላስች የ86 ዓመት ወይዘሮ እንደ ምስክርነት ሰምቻለሁ፤ ከእሁድ የቤተ ክርስቲያን ውሎዋ በኋላ በአቅራቢያዋ ወደ ሚገኝ የአረጋውያን ክብካቤ ማዕከል በመሄድ መጽሐፍ ቅዱስ እንደምታነብላቸውና እንደምትጸልይላቸው ሰምቻለሁ። እንዲህ ስማድረግ እያንዳንዱን ሳምንት በጉጉት ነው የምትጠብቀው። ትኩረቷ በሌሎች ላይ ነው።

እንዲት 96 ዓመት የሆናቸው አያት ሌት እንዲህ አሉ፤ "በቤት ውስጥ ብቻዬን ሆኜ ብዙ ሰዓት አለኝ፤ ወንበሬ ላይ እቀመጥና ወደ ጸሎት መዝገቤ እገባለሁ። ይገርማል፤ ሊጸልይላቸው የሚገባ ብዙ ሰዎች አሉ፤ ሳስበው ጊዜ የሚበቃኝ አይመስለኝም።"

መቶ ዓመት ሊሞላቸው የተቃረቡ እንደ ወይዘሮ ደግሞ "ለአረጁ ሰዎች" ምግብ እስከ ቤታቸው ድረስ ለመውሰድ የሳምንቱን መጨረሻ በጉጉት ነው የሚጠብቁት። ትኩረቷ በሰዎች ላይ ነው።

ጌታ ሌሎችን የሚባርኩትን ይባርካል፤ እንዲሁም እሱን በሚያስደስተው ነገር ላይ የሚያተኩሩትን ፀጋውን ይሰጣቸዋል።

በእርጅና ወቅት ሕይወት ብዙ አይቀልም፤ ነገር ግን እርጅና የራሱ የሆነ የተለየ ደስታ አለው - ከቤተሰብና ከገደኞች ጋር ጊዜን ማሳለፉ፤ ድሮ ከነበረብን ጎሳፊነት ነፃ መሆን እንዲሁም ድሮ ችላ ባልናቸው ትናንሽ ነገሮች መደስት መቻሉ። ነገር ግን ከሁሉም በላይ እያንዳንዱን ቀናችንን ስእጆቹ (ለእግዚአብሔር) አሳልፈን ስንሰጥ ወርቃማዎቹ ዓመታቶች ወደ ክርስቶስ በቅርበት መጠጋት ይሆኑልናል። ይህም የህይወት ትልቁ ደስታ ነው።

በእግዚአብሔር ብርታት ወደ መጨረሻው ቤት መሄድ

እውነተኛ ደስታ የሚገኘው በጌታ ላይ በመደገፍ ነው። ደካሞች ላለን፤ በድካማችን ብርታት የሚሆንን እርሱ ነው። እርሱ ብርቱ ነው (2ቆሮ.12÷10)። የራሳችንን ቤት በሚገባ መምራት አስፈላጊ ቢሆንም፤ የእግዚአብሔርን ነገር የሐሳባችንና የድርጊታችን ማዕከል ማድረግን መዘንጋት የለብንም። ይህ ነብዩ ሐጌ የነበረበት የአስተሳሰብ ዐይነት ነው። ነብዩ ሐጌ በስባ ዓመት ዕድሜው ገደማ በብሉይ ኪዳን ውስጥ አጭር ከሆኑት ሁለተኛውን አጭሩን መጽሐፍ የጻፈ ነው። ሐጌ ከባቢሉን ምርኮ በኋላ የኢየሱሳሌምን ቤተ መቅደስ መልሶ ለመገንባት በጌታ ተነሳሳ። እርሱ ደግሞ በተራው የእግዚአብሔርን ህዝቦች እንዴት በገዛ ግዛታችሁ ውስጥ የእግዚአብሔር ቤት ፈራርሶ እንዲቀር ትፈቅዳላችሁ? ብሎ በመገሰፅ አነሳሳቸው፤ "ልባችሁን በመንገዳችሁ ላይ አድርጉ ... እናንተ ብዙ ነገርን ተስፋ አደረጋችሁ፤ እነሆም ጥቂት ሆነ ... ይህ ስለምንድን ነው? የእኔ ቤት ፈርሶ ተቀምጦ እናንተ ወደ የራሳችሁ ቤት ስለሮጣችሁ ነው።" (ሐጌ 1÷7-9)

በዚህ ባለ ሁለት ምዕራፍ መጽሐፍ ውስጥ እኔ ስሜቴን የሚነካኝ የሐጌ ግላዬ ከማበረታቻ ጋር መሆኑ ነው። ሐጌ የእግዚአብሔርን ሰዎች የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲሰሩና ቤቱን እንዲገነቡ ተስፋ በመስጠት አስተባብሮአል፤ "በርቱ ... እኔ (እግዚአብሔር) ከእናንተ ጋር ነኝና" (ሐጌ 2÷4)።

የግል ጉዳዮቻችንን ቦታ ቦታ በማሰያዝ ሊሳካልን ይችላል፤ ነገር ግን ይህ የምናደርገው እጅግ ጠቃሚ የሆነውን ነገር - በተለይም መንፈሳዊ ጉዳዮችን ማስተካከልን - መስዋት አድርገን (ትተን) ከሆነ የሕይወትን ፍስሃ እና ዐላማ እንስታለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ጠቢብ ሰው ብርቱ ነው፤ አዋቂም ሰው ንይሉን ያበዛል" (ምላ. 24÷5)። ብርታት የሚገኘው በእግዚአብሔር ጥበብ ውስጥ ነው፤ እናም ወጣትም ሆንን ሽማግሌ ልንጠቀምበት እንችላለን።

ምርኮኛ አድርጎህ በያዘህ ምድራዊ ሥራህ ብቻ ነው የምትጨነቀው? ወይንስ ከእርሱ ጋር በዘላለማዊነት ተስፋችን እውን የሚሆንበት ቦታ ነው - እንደምትኖር እርግጠኛ ሆነህ ክርስቶስን

የሕይወትህ ማዕከል አድርገሃል? ብርታትህ ሲደክም ይችላል፤ ነገር ግን በድካምህ በርታትህ እንድትቆም የሚያነሳህና የሚያግዝህ እርሱ ነው። እምነትህ እየጠፋ ሲሄድ፤ ጌታን እርሱ ለአንተ ያደረገውን ክግምት ውስጥ በማስገባት እምነትህን እንዲቀላቅስልህ ጠይቀው። በዚያ ላይ ደግሞ በርታ በል፤ ምክንያቱም፤ "መንፈሴ በመካከላችሁ ይኖራልና አትፍሩ" (ሐጌ 2÷5) ብሏልና።

6. ሞት፡- የገንባታው ድምድማት

"መታን የእግዚአብሔርን ድምፅ የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ።"

ዮሐ. 5÷25

"እስከአሁን በሚሞቱት መንደር ነኝ፤ በፍጥነትም በሕያዋን መንደር እሆናለሁ።"

ጆን ኒውተን

በአንድ የኢንተርኔት ገጽ ላይ እንዲህ የሚነበብ ርእስ ነበር "ሞት፡ - የሀገሪቱ ቁጥር አንድ ገዳይ።" ሐሳቡ ግልፅ ነው - ሞት የማይቀር ነው!

ማንም ሰው ሞትን ርጦ ማምለጥ አይችልም። ሁላችንንም በስተመጨረሻ ይይዛል። እ.ኤ.አ በ2006 ላይ በነውስዊክ ጋዜጣ ቃለ መጠይቅ ተደርጎልኝ ስለ ሞት ያለኝን ሐሳብ እንድሰጥ ስጠየቅ፤ እንዴት መሞት እንዳለብኝ ሕይወቴን በሙሉ አስተምረውኛል፤ ነገር ግን ማንም ሰው እንዴት ማርጀት እንዳለብኝ አስተምሮኝ አያውቅም። ያ አነጋገር ብዙ ፍላጎትን አጫረ፤ እናም ይሄንን መጽሐፍ ስለመጻፍ ማስብ ጀመርኩ።

በማርጀት ጉዳይ ላይ አዋቂ እንዳልሆንኩ አውቃለሁ፤ ነገር ግን አሁን ጥቂት ተሞክሮ እያገኘሁ ነው፤ ሁሉም ነገሮች እድሜያችን በገፋ ቁጥር የተሻሉ ይሆናሉ ብዬ አላስብም። መክብብ 12 ላይ ያለውን መልዕክት ሳነብ አዲስ መደነቅና መረዳት አግኝቻለሁ፤

"የጭንቀት ቀን ሳይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን ዐሰብ የብር ድሪ ሳይበጠስ ፈጣሪህን አስብ ..."

(ቁጥር 1 ፣ 6)

ወጣት ሰባኪ በነበርኩበት ወቅት ይህን መልዕክት ሳነብ አሁን የገባኝን ያህል እንዳልገባኝ አስረግጫ እነግራችኋለሁ። አሁን የገባኝ

ነገር፤ ለሰሞን፤ እስራኤልን ያስተዳደረ ጠቢቡ ንጉሥ፤ ወጣቱ እንዲያነብ የፈለገው፤ "በጉብዝናህ ወራት ... የጭንቀት ቀን ሳይመጣ" (ይተኮርበት)።

ወጣት ሳለሁ አረጃለሁ ብዬ ዐስሜ አላጡትም። እናቱ ትል እንደነበረው፤ ዶክተሩም እንዳረጋገጠው፤ ያልተለመደ ዐይነት ጉልበት ነበረኝ፤ እስከ መጀመሪያዎቹ የኮልምስና ዕድሜዬ ድረስም አልተለየኝም ነበር። መካከለኛ ዕድሜዬ ላይ ስደርስ ግን አካላዊ ድካም እየተለማኝ መጣ፤ አዕምሮዬ ግን ሁልጊዜ ፈጣን እንደነበር ነበር፤ አካላዊ ብርታቴ ከአታካች ውጣ ውረድ በኋላ ለመመለስ ብዙ አልወለደበትም። አሁን ግን በጣም ደክሞኛል ያንን የተጨናነቀ የጉዞ ፕሮግራም እንዴት እንደተወጣሁት ሳስብ ይደንቀኛል። እርጅናን ባገኘሁት መንገድ እታገለው ነበር። የእርጅና ዳር ዳሩ ሊለማኝ ያለማቋረጥ እንቅስቃሴ አደርገና ራሴን ጠብቄ ለመሄድ እጠነቀቅ ነበር። ይሄ እሜን ብዬ የተቀበልኩት ሽግግር አይደለም እናም ሊከሰት ያለውን መፍራት ጀመርኩ።

ሚሊቱ ሩት ግን የከበደን ልብ፤ በተለይ የኔን፤ ማቅለል ከሚችሉት መካከል አንዷ ነበረች። በመቃብር ሀውልቷ ላይ እንዲቀረፅላት የምትፈልገውን ነገር ስትናገር የነበረውን ሁኔታ በፍጹም አልረሳውም፤ እንዲሁም በቢሊ ግራሃም ላይብራሪ የሚገኘውን የመቃብር ስፍራዋን የገበች ሁሉ አቅዳው የነበረው ነገር በመልዕክተ እንደቀጠለ መረዳት ችለዋል።

የአልጋ ቁራኛ ከመሆኗ ከረጅም ጊዜ በፊት በአንድ ግንባታ በሚካሄድበት ቦታ በሚገኝ አውራ ጎዳና ላይ እየነዳች ነበር። የውስጥ ለውስጥ መንገዱን እንዲሁም በመንገዱ መካል መካል የሚገኙትን ምልክቶች በጥንቃቄ እየተከተለች "የግንባታው መጨረሻ ነው። ስለትዕግስትም እናመለግናለን።" ወደሚለው የመጨረሻው ቦታ ላይ ደረሰች። ቤት እንደደረሰች ፈገግ እያለች ተለጥፎ ስላየችው ነገር ለቤተሰቡ ተናገረች። "እኔ ስሞት በመቃብር ሀውልቱ ላይ ያ ዕሁፍ እንዲቀረፅልኝ አፈልጋለሁ።" ብላ ተናገረች። ቀለል ደለች ሰው ብትሆንም ለተናገረችው ነገር ጠንክር ብላ ነበር። እንዳንረሳው ብላ በዕሁፍ አሰቀምጣው ነበር። ጨዋታዋን የሚያዝናና ሆኖ ከማግኘታችንም ባለፈ በነዚህ ጥቂት ቃላት አማካይነት ያስተላለፈችውን

እውነት እድንቀናል። እያንዳንዱ ሰው ከተፀነለበት ቀን ጀምሮ እስኪሞት ድረስ በግንባታ ላይ ነው። የእያንዳንዱ ሕይወት ከስህተትና ከትምህርት፤ ከመጠበቅና ከማደግ፤ ከትዕግስትና ከዕናት የተለራ ነው። በግንባታው መጨረሻ - በሞት - ሂደቱ ይደመደማል።

"እቤቱ አንተ ኩላሊቱን ፈጥረሃልና ... አጥንቶቼም ከአንተ አልተለወፍም፤ ያልተወራ እካሌን ዓይኖችህ እዩኝ፤ የተፈጠሩ ቀኖቼ ሁሉ ሳይኖር በመጽሐፍህ ተጻፋ።" (መዝ. 139÷13፤15-16)

ሞትም በጊዜው፤ "ይህ የክንውን ሁሉ መጨረሻ ነው" ይላል። በተሞክሮ ላይ ምንም መጨመር ባንችልም፤ እኛ በክርስቶስ አማኞች አዳኞችን፤ "መልካም አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ" ሊል የመለማትን ተስፋ ለንቀናል (ማቴ. 25÷21)።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለክርስቲያኖች እንዲህ በማለት ይናገራል፤ "ለር ለዳችሁ በእሱ ታነፁ ፤ እንደተማራችሁትም በሃይማኖት ዕኑ" (ቆላ. 2÷7)። ይህ በዚህ ሕይወት ውስጥ ያለው የማያቋርጥ ግንባታ አካል ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ሊያረጋግጥልን፤ "ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ በለማይ ያለ በእጅ ያልተለራ የበላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተለራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለንና" ብሎ ይናገራል (2ቆሮ. 5÷1)። ሩት ሀመም ከጎዳው ለውነቷ ስትለይና በምድር ላይ የነበራት ግንባታ ሊያበቃ፤ ዘላለማዊ የሆነ ለላም አግኝታለች። አሁን መኖሪያዋ ዘላለማዊ ነው።

ለብዙ ዓመታት በግንባታ ሂደት ያለ በምዕራባዊ ለሜን ካሮላይና በሚገኙ ተራራዎች የሚያልፍ የተንጣለለ አውራ ጎዳና አለ። የተጎረባበጠ መልክዓ ምድር ያለው ነው። የለሜን ካሮላይና የትርጓሰፖርት ክፍል ቋጥኞችን ለነጣጥቀና የዛፍ ስሮችን ነቃቅሎ ወደ ላይኛው ከተማ የሚያሳልፍ መንገድ የማበጀት ኅላፊነት አለበት። ተሽከርካሪዎች በጊዜያዊ የመንገድ መዘጋጋት ምክንያት ቆመዋል። መንገዶቹ ሊንሽራተቱና ሊታጠፉ ስለሚችሉ ሾፌሮችን በሚያደነጋግረው መንገድ የሚመሩ በጥንቃቄ ያሸከርክሩ የሚሉ በምሽት የሚያበሩ ምልክቶች አሉ። ተራራው ጫፍ ላይ የሚኖሩ ተጓዦች የግንባታው መጨረሻ የሚለውን በጉጉት የሚጠብቁትን ምልክት ሊያዩ ወደ ቤታቸው መቃረባቸውን ያውቃሉ። ልጆቻቸው

ሁል ጊዜ በዚያ ተራራ ላይ ክፍና ዝቅ እንደሚሉ በማወቃቸው በደጃቸው ላይ የሚገነባደዱ ብዙ ወላጆች እውቃሰሁ። በመጨረሻው ቦታ ላይ ሲደርሱላቸው እጅይታን ያገኛሉ።

ሕይወት በአደገኛ መንገድ ላይ እንደመጓዝ ያህል ሊሆን ይችላል። የሚወዘውዙን የተበረበሩ መንገዶች ይኖራሉ፤ ከመንገድ የሚያሰወጡን ቅያሶች ይኖራሉ እንዲሁም ከፊታችን አደጋ እለ የሚሉ ምልክቶችም ይኖራሉ። የነፍሰና የመንፈሳችን መጨረሻ ለእግዚአብሔር በጣም ያስፈልጋሉ፤ ለሰዚህም እርሱ በየዕለቱ ይመራናል። እንዳንደች ለእግዚአብሔር ምሪት ትኩረት ይሰጣሉ፤ ሌሎች ደግሞ ግድም ላይሰጣቸው የሚያበሩትን ምልክቶች ጥሰው ያልፋሉ። በሰተመጨረሻ ግን ሁሉም ወደ ፍፃሜው ይደርሳል - የሞት በር ላይ። እዚህ ጋ ነው እንግዲህ ነፍሰ ከሰጋ የምትሰየው።

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆነ፤ እንኳ፤ ሞት መንፈሳችን ወደ እግዚአብሔር መገኘት ውስጥ የሚተላለፍበት መንገድ መሆኑን እስተምሯል (ሉቃ. 23÷46)። ዘማሪው "ነፍሴን ክሲኦል እጅ ይቤዣታል" ሲል ተናግሯል (መዝ. 49÷15)። ነፍሳችሁን በሠሪዎ እጅ ላይ እስቀምጣችኋልን? እግዚአብሔር ምሪትን በሚሰጥበት መጽሐፍ - በመጽሐፍ ቅዱስ - ላይ የሰጠላቸውን የማስጠንቀቂያ ምልክቶች እየተከተላችሁ ነውን? "የቅኖች መንገድ ከክፋት መራቅ ነው፤ መንገዱን የሚጠብቅ ነፍሱን ይጠብቃል" (ምላ. 16÷17)።

ራሱን እንዲህ እያልክ ይሆናል፤ "ቢሊ - ወደ ሕይወቴ ፍፃሜ እየተቃረብኩ ነው። መጥፎ ሰው ሆኜ እላውቅም።" ለሰሞት በሚያስቡበት ወቅት እንደዚህ የተናገሩ ብዙ ወጣቶችና በእድሜ የገፉ ሰዎች ቢኖሩም፤ ከእግዚአብሔር ቃል እውነቱን የመናገር ግዴታ ግን አሰብኝ፤ "ሁሉም ገጢአትን ሰርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል (ሮሜ 3÷23)።

እንዲት ሴት የቢሊግራሃምን ላይብራሪ (ቤተ-መጻሕፍት) በምትገበኝት ወቅት እንደ ታሪክ እካፈለችን፤ "እኔ እስከማውቀው ድረስ ክፉ ነገር እድርጋ የማታውቀው፤ የሰባ ሰድሰት ዓመቷ ውዲ እናቱ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ ሁሉም ከፍጥረቱ ገጢያተኛ ነው በሚለው በእኔ እምነት ትሟገት ነበር። የራሷን ገጢአት እውቃና ተናዛ በክርስቶስ ብቻ የሚገኘውን መዳን እንዲሁም ከእርሱ ጋር ለዘላለም

የሚያናራትን ኪዳን ታውቅ ዘንድ ለዓመታት ጸልያለሁ። እናቱ ልትሞት እንደደረሰች፤ በሰልክ ተደውሎ ሲነገረኝ፤ ክእውርጋ ወደ ሀገሪ ፍሎሪዳ መጣሁ። እጅን ያዝ እድርጋ፤ 'የኔ ውድ፤ እኔ ሰሞት፤ እንድ ነገር ዐሰበ። ጌታ እድኖኛል።' 'እናቱ፤ ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ?' 'ራሴን ቼዬ መንቀሳቀስ ሲደቅተኝና አቅመ ደካማ ሆኜ በዚህ እልጋ ላይ ስኮራመት፤ ወደ ሕይወቴ መጨረሻ መቃረቤን ተረዳሁ፤ ሕይወቴን መምራት ተሰኖኝ ነበር። በገዛ ቤቴ ውስጥ የማደርገው ጠፋኝ። እቤት እየመጣች ጤናዬን ሰትንክባክበኝ የነበረችው ሴት ትዕግስትን በተላበሰ ሁኔታ እንዳንድ ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታነብልኝ ነበር፤ "ጽድቅ የለም፤ አንድስ እንኳ" (ሮሜ 3÷10)፤ "እሁንም እምላካችሁን እግዚአብሔርን ትፈልጉ ዘንድ ልባችሁንና ነፍሳችሁን ሰጡ" (1ዜና. 22÷19)፤ እንዲሁም "የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቷል" (ሉቃ. 19÷10)። ያ ሁኔታ፤ መቼም የሚጠፋብኝ አይደለም። እናቱን በሙሉ እምነት ሆኖ ወደ ጌታ የመራቻትን ውድ ሴት ላገኛት በሕይወቷ ባላት ወኔና ጥንካሬ ተገረምኩ። ከእናቱ ጋር በተመሳሳይ ዕድሜ ላይ ነበረች። በዚህ ዕድሜያችንም ላይ ብንሆን ሌሎችን ለማገልገል ራሳችንን ከሰጠን፤ እግዚአብሔር ሊጠቀምብን እንደሚችል ማወቁ ታላቅ መዕናናትን ለጥቶኛል።

መጽሐፍ ቅዱስ ሊናገር፤ "እውነተኛ ምስክር ነፍሳትን ያድናል" (ምላ. 14÷25) ይላል። ሕይወት ዕድል አልባ ሆኖ አታውቅም፤ ጥያቄው፤ እንደዚያች በቤት ውስጥ የጤና እገልግሎት ክብካቤ ትለጥ እንደነበረችው ሰራተኛ የምናገኛቸውን ዕድሎች እንጠቀምባቸዋለን ወይ ነው? እንዳንድ ጊዜ ሞት በድንገትና ላይጠበቅ ይመጣል። "የመሰናበት ዕድሉን እንኳ አላገኘሁትም" የሚል እንጉርጉሮ ብዙ ጊዜ ነው የሰማሁት። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ የወንጌልን ቃል ለማካፈል የነበረህን የመጨረሻ ዕድል እንዳጣህ ማወቅህ ነው።

በእብዛኛው በዕድሜ የገፉ ሰዎች ህልፈተ ሕይወታቸው የሚከሰተው ብዙ ጊዜ ከፈጀ (ክቆየ) የጤና ማሽቆልቆል በኋላ ለሰሚሆን በሞታቸው ብዙ እንደነቅም። የቤተሰብ እባላት እንኳ በሚች የመጨረሻ ለዓታት ላይ በእንድ ላይ ተሰብስበው ሊሞት ካለው ሰው ጋር እንድ ላይ የሚሆኑበት ጊዜም ሊኖር ይችላል። በሩት ጊዜ የነበረው እንደዚህ ነው። ዶክተሩ፤ "ሰውነቷ እየቀዘቀዘ ነው" ብሎ በግልፅ ነገረኝ። "ሕይወቷ የሚያልፍበት ቀን ትንሽ ይዘገይ ይሆናል፤ ሂደቱ ግን

ጀምሯል፤ እናንተ መዘጋጀት ይኖርባችኋል" ብሎኛል። ከሁለት ላምንታት በኋላ አተነፋፈሷ ዝቅ ብሎ ላለ በአልጋዋ ዙሪያ ተለብሰበን ነበር። እኔ የሩትን እጅ ይዜ በአልጋዋ ጠርዝ ላይ ተቀምጬ ነበር፤ ሴት ልጃችን እን ደግሞ ከእኔ አጠገብ ቆማ ነበር። እን በድንገት "እርሷ በመንግስተ ሰማይ ናት" ብላ ተናገረች። ትንፋሷ ቆሞ ነበር፤ እጇም ከእጅ ላይ ተንሸራተተ። የሰቃይ ዘመኗ አለፈ፤ ሩት ወደ መጨረሻ ቤቷ ሄዳለች።

የመጨረሻ ወራቶቿ ትዝታ በቀሪው ሕይወቴ ከእኔ ጋር ይቆያል፤ እየደከመች መምጣቷ፤ ስቃይዋ፤ የፍቅር አገላለፅዋ፤ የጸሎት ጊዜያትን፤ እርግጠኝነቷ - ብሎም ደስታዋ - ምክንያቱም በቅርቡ በምትወደውና ለብዙ ዘመናት ባገለገለችው በጌታ መገኘት ውስጥ እንደምትሆን በማወቁ ምክንያት። እነዚያን ቀኖች ዞር ብዬ ሳለባቸው፤ የሚታወቀው የመዝሙር 23 ቃል አዲስ ትርጉም ይዞ ወደ እኔ ይመጣል፤ ሩት በምድር ላይ የነበራት ቆይታ ወደ ማለቂያው እንደደረሰ ሲሰማት የነበራትን መተማመን ያሳየኛል። "በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ እንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያፀናኑኛል። . . . ቸርነትህና ምህረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፤ በእግዚአብሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ" (ቁጥር 4 ፣ 6)።

በጎዘን ውስጥ መኖር

ይህን በምፅፍበት ወቅት ሩት ወደ ቤቷ ከሄደች አራት ዓመት ሆኗት ነበር። እሷን ማጣቱ በጣም የተሰማኝ እሁን ነው። በጥናት ክፍሉ በር ላይ ወዲህና ወዲያ ስትል የነበረውን ወደ ደግሞ ሁል ጊዜ ስናደርግ እንደነበረው ፀሐይ እስከትጠልቅ ድረስ እጅ ለእጅ ተያይዘን በረንዳችን ላይ የምንቀመጠውን ሳላስብ እንዲትም ቀን አታልፍም።

ይህ ለምን እንደሆነ ራሴን ጠይቄአለሁ፤ የሆነው ሆኖ፤ የምንወዳቸውን ሰዎች በማጣታችን ምክንያት የደረሰብን ጎዘን ጊዜ በሄደ ቁጥር ሊቀል አይገባውም ነበር? አዎን ይቀላል - በኔም ላይ እንዲሁ የሆነበት ሁኔታ አለ። በሌሎች ሁኔታዎች ግን እንዲህ ሊሆንልኝ አልቻለም፤ እኔም ይሆናል ብዬ አልጠበቅም። እንደሚመስለኝ፤ ይሄ የሆነበት አንዱ ምክንያት፤ በሞተችበት ወቅት

በጣም የማስታውሰው በመጨረሻዎቹ ቀኖቿ ይሰማት የነበረውን ድካም፤ ህመሟን እና ለመንግስተ ሰማይ የነበራትን ስሜት ስለሆነ ነው። ከእኛ ጋር እንድትቆይ አብዝቼ ፈልኬ የነበረ ቢሆንም፤ ሞት ግን ለእርሷ ካለባት የሕይወት ጫና እንድትገላገል እንደሚያደርጋትም አውቅ ነበር። በጊዜ ሂደት ግን፤ ከስልሳ ዓመት በላይ በነበረን የጋብቻ ጊዜ ያላለፍናቸው የደስታ ጊዜያት ወደ አፅምርዬ ይመጡ ጀመር። እኔ አደርጋቸው የነበሩት ጉዞዎች እየቀነሱ በመምጣታቸው ምክንያት በመጨረሻው ዓመታቶቻችን አብረን የምናላልፈው ጊዜ ስለበላልን ያን ጊዜ አስታውለዋለሁ። እንደገና በእፍላ ፍቅር የወደቅን እስኪመስል ድረስ እነዚያ ጊዜያት በሕይወታችን ካላለፍናቸው ከምርጦቹ ጊዜያቶች ውስጥ ነበሩ። እናም እነዚያ ትዝታዎች አሁን ወደ ጥልቅ የጎዘን ስሜት ተቀይረዋል።

ሞቷ ጥልቅ ጎዘን ሊፈጥርብኝ የቻለበት ሌላው ምክንያት ነው ብዬ የማስበው፤ በጎዘን ውስጥ ሆኜ የሚሰማኝ አዲስ የእርግጠኝነት ስሜት ነው - ብዙም ሳይቆይ አንድ ቀን ጌታ ለእኔም እንደሚመጣና ሩት እና እኔ ጻግም በሰማይ እንደምንገናኝ በእርግጥ በማወቁ ነው። ከመቼውም በላይ ይህንን ቀን በናፍቆት እጠብቀዋለሁ።

ባጣናቸው ሰዎች ምክንያት ማዘን

ጎዘን እውነታ ነው፤ "አሁን ያለብት ቦታ የተሻለ ነውና. . ." የምንወዳቸውን በማጣታችን ልናዘን አይገባንም የሚሉ ሰዎች የምንወዳቸው በሞት ሲለዩን በልባችን ውስጥ የሚፈጠረውን ትልቅ ክፍተት ከቶ ስላልተረዱት ነው። እርግጥ ነው፤ እነሱ በሰማይ ቤት ቢሆኑ የተሻላቸው ነው፤ ለእኛ ግን የሚመች አይደለም። የሕይወታችን ወላኝ ክፍል ከእኛ ይለያል፤ ከከባድ ቀዶ ጥገና በኋላ እስክናገግም ጊዜ እንደሚወስድብን ሁሉ የምወዳቸውን ሰዎች በማጣታችን ከሚፈጠር ጎዘን እስክናገግም ድረስ እንዲሁ ጊዜ ይወስዳል። ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች የተናገረው ቃል እውነት ነው፤ "ተስፋ እንደሌላቸው እንደሌሎች እንዳታዝን" (1ተሰ. 4÷13)። ይሁን እንጂ እሁንም እናዝናለን፤ መሆንም ያለበት እንደዚሁ ነው። እየሱስ ከወዳጁ ከአልዓዛር መቃብር አጠገብ ቆሞ ከሞት እንደሚያስነሳው ቢያውቅም እንኳ አልትሷል(ዮሐ. 11÷35)።

እኔን የገጠመኝ እናንተን ላይገጥማችሁ ይችላል ይሆናል፤ ነገር ግን በስተመጨረሻ ንዘን በሁላችንም ላይ ይደርሳል። በትዳር አጋራችሁ ሞት እስካሁን አልተነካችሁ ይሆናል፤ ምናልባት በጣም የሚቀርባችሁን ሰው እንኳ፤ እንደ ወላጅ ወይም አያት ያሉትን፤ በሞት አጥታችሁ አታውቁ ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ ንዘን ሕይወታችሁን በአስቃቂና በአላዛኝ ሁኔታ አጥቅቷችሁ ሊሆን ይችላል - ምናልባት በልጅ ሞት ወይም በዘመድ ወይም የትዳር አጋራችሁን በልብ ሀመም ወይም በአደጋ አጥታችሁ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን እሁን ያለን ተሞክሮ (ገጠመኝ) ምንም ይሁን ምን መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው እውነት ነው።

"ለሁሉም ዘመን አለው ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው። ለመወለድም ጊዜ አለው ለመሞትም ጊዜ አለው።" (መክ. 3÷1-2)

ከንዘናችን ጋር መሟገት

ንዘናችንን ልንረሳው የምንችለው አንዴት ነው? እኔን የረዱኝን አራት ደረጃዎች ልጥቀስ፤ በሩት ሞት ለተፈጠረብኝ ንዘን ብቻ ሳይሆን በወላጆቼ ሞት፤ በወንድሜ በሜልቪን (ጓደኛዬም ጭምር ነበር) ሞት፤ በእህቴ ካትሪን ሞት፤ በሩት አባትና እናት ሞት እናም በሌሎች ዘመዶቼ እና ጓደኞቼ ሞት ምክንያት ለደረሰብኝ ንዘን ማለት ነው።

ስሜቶችህን መቀበል

በመጀመሪያ፤ በንዘንህ ምክንያት አትገረም ወይም አትቆጥበው ወይም የጥፋተኝነት ስሜት አይሰማህ። የምንወደው ሰው እንደሚሞት የታወቀ ቢሆንም እንኳ፤ መናፈቃችን አይቀርም እንዲሁም ሚቹን (እሱ/እሷ) በማጣታችን ማዘናችን አይቀርም። ባልጠበቃችሁት ሰዓት ትዝ ቢላችሁና ሀሳባችሁን ቢወስደው እንኳ አትገረሙ። አንዲት ሌት፤ "ባሌ ባለፈው ዓመት ሕይወቱ ካለፈ በኋላ ንዘኑ የለቀቀኝ መሰሎኝ ነበር። ነገር ግን ከጥቂት ቀናት በፊት አንድ ባሌን የሚያስታውሰኝ ሰው መጣና በድንገት አንባዬ መፍለስ ጀመረ" ብላ አንዴ ጽፋልኝ ነበር።

ከንዘን የምንላቀቀው በሂደት ነው፤ ምንም እንኳ የምንወዳቸው ሰዎች ስቃያቸው አብቅቶ በሰላም በመንግስተ ሰማይ እንዳሉ ብናውቅም፤ ንዘኑ በማግለቱ ከእኛ ላይ ተነስቶ አይሄድም። የምንወዳቸውን በሞት ስንጠቅ (በተለይ ሞቱ ያልተጠበቀ ከነበረ)፤ በመጀመሪያ ላይ ደንዝዘን እንቀር ይሆናል፤ ምንአልባትም ሰዎች በንዘን አገላለፃችን ሊገረሙ ይችላሉ። ድንዝዘው ሊሰቀን ግን፤ የተከሰተው ነገር ወደ ታላቅ ምሬትና የማይበርድ ንዘን ውስጥ ሊከተን ይችላል። ንዘን ገጥሞአቸው የማያውቁ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ይሄን ላይረዱት ይችላሉ፤ ነገር ግን ራሳችንን ለየት አድርገን ልናስብና ለሚቶቻችንን በመጨቆን ሁሉ ደሀና አንደሆነ ማስመለል የለብንም። "ጓደኛዬ ከንዘን ተላቃና ስለእናቷ ሞት ማሰብን ማቆም ለምን እንዳልቻለች እንዳልገባኝ ለሰዎች ተናግረ ነበር። ወንድሜ ከሞተ በኋላ ግን ገባኝ" በማለት አንዲት ሴት ተናግራለች።

ስለወደፊቱ ማለብ

በንዘን ጊዜ የሚጠቅም ሆኖ ያገኘሁት ሁለተኛው አርምጂ ይህ ነው፤ ባለፈው ነገር ላይ ብቻ አታተኩሩ፤ ነገር ግን ልባችሁንና አዕምሮአችሁን በመጨረሻ ጊዜ ላይ ማተኮር አለባችሁ። ለእኛ ቅርብ የሆነ ሰው ሲሞት፤ የሞተው ሰው ባለፉት ጊዜያት ለእኛ ምን ማለት እንደሆነ ማለብ ተፈጥሮአዊ ነው። ያሳለፍናቸውን መልካም ጊዜያትና በአስቸጋሪ ጊዜያት እንኳ ፍቅራችን እንዴት አድርጎ አንድ ላይ እንዳስተሳሰረን እናስታውሳለን። የሞትንም አስከፊ ፍፃሜ እንዲሁ እንገነዘባለን፤ እንዲሁም ያለፈው ለዘላለም እንዳለፈና ፈፅሞም እንደማይደገም እናውቃለን። እንዲህ መሆን ለህተት አይደለም፤ እንዲያውም ፍፁም ተፈጥሮአዊ ነው። የጓደኛ ወይም የዘመድ ሞት ዜና ሲደርሰን፤ ብዙውን ጊዜ ሩት "ለእነሱ ደስ ብሎኛል፤ ለእኛ ግን አዝናለሁ" ትል ነበር።

በጊዜ ሂደት ግን ሐሳባችንን በራሳችን መጪ ጊዜ ላይ ማተኮር አለብን። ያንን ማድረግ ቀላል አይደለም፤ በመጨረሻ ወራትና ዓመታት የሚሰማንን ንዘን እና ባዶነት መጋፈጥ እንፈልግም። ባለፉት ትዝታዎቻችን ላይ ማተኮር ይቀሰናል። ይሁን እንጂ፤ አሁንም የሚወዱንና የሚፈልጉን ሰዎች አሉ፤ በዚያም ላይ ደግሞ ኅላፊነትም

አለብን። ከሁሉም በላይ፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ያለውን ሥራ አልጨረሰም፤ ሰቀረው ሕይወታችን ዕቅድ አለው። ጳውሎስ መንፈሳዊ ጉዞውን አስመልክቶ የተናገራቸው ቃላት በጎዘን ጊዜ ውስጥ እንዲብንሆን ይሰራሉ፤ "ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ እንዳገኝ ምልክትን እፈጥናለሁ" (ፊል. 3፥13-14)።

ይሁን እንጂ፤ እንዳንድ ጊዜ የማንፈልጋቸው ነገሮች በመጨረሻ ጊዜያችን ላይ ድንቅር ማለታቸው አይቀርም። ማንም ቢሆን እንደ ሰው በሞተ በአጭር ጊዜ ውስጥ መሰመር ሊይዙ በሚገባቸው ህጋዊና ገንዘብ ነክ ጉዳዮች ውስጥ መግባት አይፈልግም፤ ማንም ሰው በሞት የተሰየውን የትዳር ጓደኛውን የልብስ ላጥን ወይም ጠረጴዛ ማነሳሳት አይፈልግም። ክሩት ሞት በኋላ እነኚህን ጉዳዮች በተመለከተ ልጆቹ ሊረዱን ሰለፈቀዱ በጣም እመስግናለሁ። በነዚህ ጊዜያት ውስጥ በኋላ የምትፀፀቱበትን በችኮሳ የሆነና ብዙ ያልታለበትን ውሳኔ ከመወሰን ተቆጠቡ።

ልባችንንና አዕምሮአችንን ወደ መጨረሻ ጊዜ እንዲመለከቱ ማድረግ ማለት የሆነውን መቀበል እንዲሁም -ቀስ-በቀስ አብሮ መኖርን መላመድ ማለት ነው። ይህም ማለት አቁመን የነበረውን የተለመዱ ድርጊቶችና ግንኙነቶች መቀጠል ማለት ነው፤ ሁሉንም በአንድ ጊዜ ማለት ሳይሆን ይችላል፤ ነገር ግን ተገልሎ ከመቅረት ሰሜት ጋር መታገል ይገባል። የተሰመደውን የኑሮ ዑደት እንደገና ለማስጀመር ከእኛ በኩል በግድም ቢሆን ፈቃደኝነቱ ሊኖር ይገባል፤ እንዲህ ማድረግ ጠቃሚም ነው። "እኔ እያለፍኩበት ያለሁበትን መንገድ ማንም አይረዳም" የሚሰው እነጋገር የቅርብ የሆነ ዘመዳቸውን ባጡ ሰዎች መካከል የሚሰተዋል የተለመደ ሰሜት ነው። ይሁን እንጂ ምንም እንኳ ይህ እውነት ቢሆንም፤ ይህንን ተለይቶ ለመቅረት፤ ወይም ሥራ አልባ ሆኖ ለመቅረት ምክንያት እንዲሆን አትፍቀዱለት።

ሌሎችን መርዳት

ከጎዘን አንድናገግም የሚረዳን ሶስተኛው እርምጃ ይሄ ነው፤ እርዳታችሁን ለሚሹ ሰዎች ድረሱላቸው። ሁል ጊዜ አገልግሎቱን

በእነኚህ ቃላት ሰለሚያጠቃልል መጋቢ እንድ ጊዜ ሰምቼ ነበር፤ "ልብ በሱ፤ በዚህ ሳምንት የምታገኙት ሰው ሁሉ ክባድ ቀንበርን የተሸከመ ነው።" ከዓመታት በፊት ይህን እውነት ሆኖ እግኝቼዋለሁ፤ በሆነ ችግር ወይም ቀንበር ያልተያዘ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም። እግዚአብሔር ግን የሁሉንም ችግር ሊያቀል ይፈልጋል - ይህን የሚያደርግበት አንዱ መንገድ የሰውዬውን ችግር ሊካፈል የሚችል ሰው ወደ እርሱ በመላክ ነው። ጎዘን ክባድ ሸክም ነው፤ ሰለዚህም ሰብቻችን ከመሸከም ይልቅ ሲረዱንና ሊጋሩን ለሚመጡ ሰዎች ራሳችንን ክፍት ማድረግ ይገባናል።

ጳውሎስ፤ "ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሸክም ይሸከም፤ እንዲሁም የክርስቶስን ህግ ፈፀሙ" (ገላ. 6፥2)፤ እንዲሁም "ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያለቅሱ ጋር አልቅሱ" (ሮሜ 12፥15) በማለት ያሳስበናል። በዙሪያችሁ ያሉ ሰዎች ሁሉ ሸክም ያለባቸው ናቸው፤ እግዚአብሔርም ተሞክሮአችሁን እነርሱን ለማበረታታትና ለመርዳት ሊጠቀምበት ይችላል። በእሁኑ ሰዓት በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ ወይም በጎረቤታችሁ በጎዘን ውስጥ ያለ ሰው እስከ ጓደኛ ትሆኑዋቸው ዘንድ እንዲረዳችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ከሌሎች ከብዙ ሰዎች ይልቅ፤ እያለፉበት ያለውን መንገድ እናንተ ትረዱላቸዋላችሁ፤ ለመርዳትም እናም ግድ በመሰንታችሁ ምክንያት ያለባቸውን የጎዘን ሸክም ታቀሱላቸዋላችሁ። እንዳንድ ጊዜ የሚፈልጉት የሚያዳምጣቸውን ሰው ብቻ ይሆናል። ይህን እስተውል፤ እግዚአብሔር፤ "የርህራሄ አባት የመፅናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እና አባት ይባረክ። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያፅናናል፤ ሰለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንፅናናበት መፅናናት በመክራ ሁሉ ያሉትን ማፅናናት እንችላለን" (2ቆሮ. 1፥3-4)። ሌሎችን ለመርዳት ለንዘረጋ፤ የምንረዳው እነርሱን ብቻ ሳይሆን ራሳችንንም ጭምር ነው ምክንያቱም ከራሳችን ጎዘን እንላቀቃለን።

ወደ እግዚአብሔር መመልከት

ከጎዘናችን የምንላቀቅበት የመጨረሻው እርምጃ በጣም ጠቃሚ ነው። የጎዘንህን ቀንበር ወደ እግዚአብሔር አቅርብ። እግዚአብሔር

አያለፍ፡ክበት ያለውን ሁኔታ ያውቃል፤ ይወድሃል ሲረዳህም ይፈልጋል። አንድያ ልጄ ለሞት ተላልፎ ሊሰጥ ስላየ ኀዘን ማለት ምን ማለት አንደሆነ እንደሚያውቅ ልብ በል። ኢየሱስ "የህማም ሰው ደቁንም የሚያውቅ" ተብሏል (ኢሳ. 53÷3)። ነገር ግን ኢየሱስ "የሚያዘኑ ብፁዓን ናቸው፤ መፅናናትን ያገኛሉና" ብሎ ተናግሯል (ማቴ. 5÷4)።

ኀዘናችን አንዳይጎዳን እግዚአብሔር የሚረዳን አንዴት ነው? በመጀመሪያ፤ መገኘቱን ያረጋግጥልናል። ጌታን የምናውቅ ከሆነ በፍፁም ብቻችንን አይደለንም፤ በመንፈሱ በእኛ ውስጥ ይኖራል። መገኘቱ ባይሰማህ አንኳ፤ ቀኑን ሙሉ ከአንተ ጋር የመሆኑን እውነታ አይቀይረውም። ለአንተ ያለው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ፡-

"ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ። እበረታሃለሁ፤ እረዳህማለሁ በጽድቅም ጎን ደግፌ እይዝሃለሁ።"

(ኢሳ. 41÷10)

በኪዳኑም ያረጋግጥልናል። እግዚአብሔር ሊዋሽ አይችልም - ከአንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥግ እስከ ሌላኛው ጥግ "የተከበረና አጅግ ታላቅ የሆነን ተለፋ ሰጠን" (2ጴጥ. 1÷4)። አንብባቸው፤ ተማራቸው፤ አስታውላቸው፤ እመናቸው እንዲሁም በነፍሱ ውስጥ ፍሬን ያፈሩ ዘንድ አላድጋቸው።

ሩት ከሞተች ከጥቂት ጊዜ በኋላ ካረጁት መጽሐፍ ቅዱስ ቻውሰጥ አንዱን አገላበጥተች። በመቶዎች የሚቆጠሩ ጥቅሶችን አሰምራባቸዋለች፤ በአብዛኞቹ ላይም የራሷን መረዳት ጥግ ጥጉ ላይ አየላፈች ማለት ነው። እግዚአብሔር በአስቸጋሪ ጊዜያት፤ በኀዘናችን ወይም በቸኛ በምንሆንበት ወቅት ከእኛ ጋር እንደሚሆን ቃል ስለመግባቱ የሚናገሩትን በመዝሙረ ዳዊት ላይ የሚገኙትን ክፍሎች በተለየ ሁኔታ አሰምራባቸዋለች። በኀዘንህ መኻል፤ በየዕለቱ ወደ እግዚአብሔር ቃል ተመልከት፤ እኛም ቃል ኪዳናቸው ያበርቱህ ይደግፋህም። እንዲህ ማድረግን አትዘንጋ፤

ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል አርሱም ይደግፍሃል፤ ለጸድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም። (መዝ. 55÷22)

ከዚያም እግዚአብሔር መልካምነቱን በማረጋገጥ ይረዳናል። የምንወደውን ሰው በምናጣበት ጊዜ በአብዛኛው የምናስበው ስለ ራሳችን ኀዘንና ሕይወታችን አንዴት ባይ ሊሆን አንደሚችል ነው። የምንወዳቸውን ሰዎች ከእኛ ስለወሰደብን በእግዚአብሔርም ላይ ልንናደድ አንችላለን። ከዚህ ይልቅ የእግዚአብሔርን በረከት ማስብና የምስጋና መንፈስ ሊኖረን ይገባል - ምስጋናችን ስለምንወደው ሰው ሕይወት፤ ምስጋናችን ለእኛ ለሰነበረው/ለሰነበራት ሥፍራ ሁሉ፤ ምስጋናችን እግዚአብሔር በአንድነት ስለሰጠን ጊዜያትና ከሁሉም በላይ ደግሞ የዳነችን ነፍስ አንደ አስተናጋጅ ሆኖ ለዘላለም ወደ እግዚአብሔር መገኘት ለሚያደርሰው ሞት ሊሆን ይገባል። የየዕለት "የምስጋና ዝንባሌ" ከኀዘናችን ርቀን አንድንሃድ ያደርጉናል።

ወዳጆችህን ማስታወስ

በአሁኑ ሰዓት የምትወደውን ሰው በሞት አጥተህ እየተሰቃየህ ላይሆን ይችላል መቼም እስኪከሰት ድረስ ለዚህ ነገር ይህን ያህል ቦታ መስጠትም ቢሆን አንደ ልክፍት መስሎ ሊታይህ ይችላል፤ ኀዘን ለተወሰኑ ጊዜያት አንተን ላይነህ ቢችልም፤ ምናልባት ከአጠገብህ ያሉትን ጓደኞችህን፤ የሥራ ባልደረቦችህን፤ ዘመዶችህን እንዲሁም በድንገት የምታውቃቸውን ሰዎች ሊደርስባቸው ይችላል። ምንም እንኳ አንተን በቀጥታ ባይነካህም፤ ከኀዘናቸው እንዲያገግሙ እንዴት ልትረዳቸው ትችላለህ?

በኀዘን ውስጥ ያለን ሰው መርዳት ሁሌ ቀላል አይደለም፤ አንዳንድ ሰዎች በጣም ከሩና በጠለቀ ብቸኝነት ውስጥ ይሆናሉ፤ እነሱን ለመርዳት በማለባችን ይናደዱም ይሆናል። በጥቅሉ ግን በኀዘን ውስጥ ያሉ ሰዎችን ልንረዳበት የምንችልባቸውን ቢያንስ ሶስት መንገዶች አግኝቻለሁ።

እንደምታስቡላቸው ንገራቸው

አንድ ጊዜ አንድ ሰው፣ "አባቴ እስኪሞት ድረስ ትንሽ ማስታወሻ ወይም የገዢ መግለጫ ካርድ ምን ማለት እንደሆነ አልተገነዘብኩም ነበር። ነገር ግን ለእኔ ከገመትኩት በላይ ትልቅ ነገር ነበረ። ሰዎች ስለእኔ እንደሚያስቡ እንዳውቅ አይረገግኝ፤ ያ ደግሞ በጣም የሚያበረታ ነበር" አለ።

ለሰው ማሰባችን በብዙ መንገድ ሊገለጽ ይችላል - የቀብር ለኃ ስርዐቱን በማስተባበር ከመርዳት ጀምሮ እነሱ የሚወዱት ሰው ሰላናንተ ምን ማለት እንደሆነ እስከመንገር ድረስ ሊሆን ይችላል። ባለፉት ጥቂት ቀናት ወይም ባምንታት የተከለቱትን ነገሮች እያስታወሱ ሲያወሩ ማዳመጥም ሲሆን ይችላል። ሩት ለዓመታት ያህል በጎረቤት እክባቢ ሰቅሶ በሚኖርበት ወቅት ለቀብር ለሚሰበሰቡ ሰዎች በመቶዎች በሚቆጠሩ የሾርባ ሰሐፍች በቤት ውስጥ የተሰራ ሾርባ ታቀርብ ነበር። ሰሐን ማጡብ ወይም የሚመጡትን ሰዎች ስም መመዝገብ እንኳ ቢሆን ልትረዷቸው የምትችሉበትን መንገድ ፈልጉ። ነገር ግን ስሜት ሊኖራችሁ ያስፈልጋል፤ እንዳንድ ሰዎች የቅርብ ጓደኞቻቸው ካልሆኑ ሰዎች እርዳታ ለመቀበል ፍቃደኛ ላይሆኑ ይችላሉ።

ከእጣገባቸው አትራቁ

ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው ሲሞት ድንገተኛ መረበሽና ግራ መጋባት ይኖራል - ዘመድ ይበስሰባል፤ ሰዎች ይደውላሉ፤ እበቦች ይመጣሉ እንዲሁም ሰዎች ገዢያቸውን ለመግለፅ ብቅ ይላሉ። ጊዜው ሲሄድ ግን ገዢያችንም እንዲሁ ይረሳል። እንዲት ሴት እንዲህ ብላ ዕፋልኝ ነበር፤ "መጀመሪያ ላይ ሁሉም ይመጣል ወይም ይደውላል። ነገር ግን ጂም ከሞተ ለድለት ወር አልፎታል - አሁን ግን እንዴት ነሽ ብሎ ደውሎ የሚጠይቅ እንኳ የሰም። እንደተረሳሁ ያህል ነው የሆነው።"

ነገር ግን እንደዚህ ሊሆን አይገባም - በተለይ በክርስቲያኖች መካከል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፤ "ቸርነትንና ምህረትን ሁላችሁ ለወንድሞቻችሁ አድርጉ (ዘክ. 7÷9)። አንድ የቀድሞ የሂሳብ ባለሙያ የትዳር አጋሮቻቸውን ያጡ ሰዎች ላይረዱት

በሚችሉት የኢንሹራንስና በህጋዊ ጉዳዮች ዙሪያ ለመርዳት የጡረተኝነት ጊዜውን ስጥቷል። የትዳር አጋሮቻቸውን በቅርቡ ያጡ ሰዎችን ለሀኪም ቀጠሮዎቻቸው ለማድረስ በሳምንት ውስጥ ብዙዎቹን ቀናት ስለሚያሳልፍ ስለ ሌላም ሰው ለምቻሰሁ።

ጸልይላቸው

የእግዚአብሔርን ማዕናናት ያውቁ ዘንድ እንዲሁም ለሚፈልጉት ሰላምና ተስፋ ወደ ክርስቶስ ይመለከቱ ዘንድ ጸልይላቸው። በቅርቡ የምትወደውን ሰው ብታጣና ሰዎች ሳንተ ሲጸልዩልህ እንደነበር ማወቅህ እያስደስትህም?

በእግዚአብሔር ማጽናናት ወደ መጨረሻ መቅረብ

የሚጠበቅ እንኳ ቢሆን ሞት ሁልጊዜ ጣልቃ ገብ ነው። ሕይወታችንን ያመለቃቅለዋል እንዲሁም ገዢን ያስከትላል። ማንም ሰው ሞት የሚያስከትለውን የገዢ ወይም ባዶ የመሆንን ወይም የብቸኝነትን ውርስ በፀጋ መቀበል አይፈልግም - ነገር ግን እግዚአብሔር አይተውንም - ነገር ግን የሕይወት ታላቅ ገዢ ላይ ብንሆንም እንኳ ቃሉ ሁሌም እውነት ነው፤ "አልለቅህም ከቶም አልተውህም" (ዕብ. 13÷5)። በገዢና በሞት ፊት፤ በዋስትና የተሞላ የሚገርም ኪዳን ነው። በእግዚአብሔር ቃል በቅዱስ መንፈስ አማካይነት በውስጣችን ከሚኖረው ክህልውናው ብዙ ማግኘት እንችላለን። ጌታ በሌሎች ሰዎች ሊያዕናናን ይችላል፤ ስለዚህም በዙሪያችን እግዚአብሔር እንዲያዕናናን የሚጸልዩ ሰዎችን ማወቅ እንድንችል ልንጠይቅ ያስፈልገናል ምክንያቱም እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ ሊጠቀም ይችላልና።

ጳውሎስ በመልዕክቶቹ እሱን ሳገለገሉት እና ከእሱ ጋር አብረውት ሳገለገሉት ሰዎች የላከውን ምስጋናና ለላምታ ሳነብ ልቤ በደስታ ይሞስል። በተለይ አንድ መልዕክቱ በማስተዋል የተሞላ ነው፤ "በጌታ ሆኖ ሰታወቀ ሰሩፎን ለእኔና ለእርሱም እናት ሰላምታ

አቅርቦልኝ (ሮሜ 16÷13)። ሩፎን ከተለበሰበው ህዝብ መኻል ለጌታ መስቀሉን ለመሸከም የተጠራ የቀሬናው ስምዖን ልጅ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጳውሎስ ወላጆች የሚናገረው የለም፤ ነገር ግን ለዚህች እናት ሐዋርያው የተናገረው ነገር ልባችን ተነክቷል። የቀሬናው ስምዖን ሚስት ነች እናም ምንም እንኳን ዝርዝሩ ባይነገረንም፤ ይህች በዕድሜ የገፋች ሴት ጳውሎስን በአገልግሎቱ እንደረዳችው ግልፅ ነው።

ጌታ በቀራኒዮ መንገድ ወደ ሞቱ ፍፃሜ እየሄደ ላለ የቀሬናው ስምዖን ሚስት ባሏ መስቀሉን እንዲሸከም የተጠራበትን ቀን እያስታወለች ስታወራ ጳውሎስና ሩፎን ከእሷ ጋር የነበራቸውን ንግግር መገመት ትችላላችሁን? ጳውሎስ በእርግጠኝነት በደማስቆ መንገድ ለሰነበረው ጉዞ ተናግሯል። በዚያ ቀን የነበረው ግብ ክርስቲያኖች ለገደሉ ወደሚችሉበት ወደ ኢየሩሳሌም መመለስ ነበር። ይህች እናት ልጇ፣ ሩፎን፣ ጌታ ተዓምራዊ በሆነ መንገድ ካዳነውና የሚያድነውን ወንጌል ወደ ዓለም እንዲያደርስ ከተጠራው ሰው ጋር ያገለግል እንደነበር ስታውቅ የተሰማትን መረዳት ትችላላችሁን? ጳውሎስን እንደ ራሷ ልጅ እንደወደደችውና መጽሐፍ ቅዱስ አንደሚናገረው በጳውሎስ ላይ ወላጃ የሆነ አሻራ ነበራት። ይህች በዕድሜ የገፋች ሴት ለሐዋርያው ጳውሎስ ቤቷንና ልቧን ባትከፍትለት ኖሮ እንዴት ያለ በረከትን ታጣ ነበር።

ብዙ በዕድሜ የገፋ ሰዎች ራሳቸውን መንከባከብ እንኳ ባይችሉም፤ ብዙዎች ግን ሌሎችን በተለያዩ መንገድ መርዳት ይችላሉ። ሌሎችን መርዳት ስንጀምር የራሳችን ሽክም ያን ያህል እንደማይከብድ እንረዳለን። ምርጫዎቻችን መጨረሻችንን ይወስናሉ። ጌታ ኢየሱስን ማዕከል ያደረገ ምርጫን ለንመርጥ፤ የሕይወት ጉዞአችን ዕላማ ያለውና አንድ ቀን በሕይወታችን ተጽዕኖ ካላደሩት ሰዎች ጋር ዳግም መገናኘታችን በተስፋ የተሞላ ይሆናል።

7. በቀላሉ ሲሰናከሉ የሚችሉትን መድረስ

"በአንተ ያለውን ጉዝዛት የሌለበትን እምነት ዐሰባለሁ። ይህም እምነት በእያትህ በሎይድ በእናትህም በኤውንቄ ነበረባቸው፤ በአንተም ደግሞ እንዳለ ተረድቻለሁ።"

2ጢሞ. 1÷5

ወጣቱን መምከር በዕድሜ የገፋ ሰዎች ግዴታ ነው።

ምንጩ ካልታወቀ

እ.ኤ.አ በ2010፣ "ህፃናትን የሚንከባከብ አዲስ የክብካቤ ሰጪዎች ትውልድ" የሚል የዋሺንግተን ፖስት ርዕስ አንቀፅ ነበር። እ.ኤ.አ በ2007 የፒው የምርምር ማዕከልን ጥናትን መሰረት ያደረገው ዕሁፍ፣ በአሜሪካ ውስጥ ከሚገኙት ዐስር ሕፃናት ውስጥ አንዱ ከአያቶቹ ጋር እንደሚኖር ዘግቧል። በጤና ክብካቤ ዙሪያ፣ በአረጋውያን፣ በማህበራዊ ዋስትና አንዲሁም አረጋውያንን ተንከባካቢ ፍለጋ ትግል ባለበት በዚህ ውዝግብ በበዛበት በዛሬው ዓለም ይህ አስገራሚ የሆነ የሚና/የጎሳፊነት/ መገለባበጥ ነው። ለዚህ አስገራሚ ለሆነ መረጃ ብዙ ምክንያቶች ይጠቀሳሉ፤ ወላጆች ሥራቸውን በማጣታቸው ምክንያት ሌላ ሥራ ለማግኘት ቤታቸውን ትተው መሄድ፣ የወላጆች በወታደራዊ ተልዕኮ ላይ መሆን፣ ወላጆች ሊታለሩ፣ ህፃናት ወላጅ አልባ ሊሆኑ፣ በአደገኛ ዕጽ ተጠቃሚ በሆኑ ወላጆች ላይ የሚጣል የፍርድ ቤት ዕገዳ፣ ብቻውን ልጅ ያሳድግ የነበረ ወላጅ ሕይወት አደጋ ላይ በሚጥል በሽታ ውስጥ መሆን፣ በዕድሜ እዳጊ የሆኑ ልጆች ሊያረገዙ፣ ወዘተ እያለ ዝርዝሩ ይቀጥላል። የዕሁፉ ንዑስ አንቀጽ "አያቶች ለነፍስ አድን!" በማለት ያስተጋባል።

ታሪኮቹ አስደንጋጭ ናቸው፤ አንድ አያት የሆኑ ሴት ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት አከባቢ በራቸው ተንኳኩቶ ሲወጡ የሁለት ወር ዕድሜ ያለውን የልጅ ልጃቸውን በር ላይ እንዳገኙት ተናገረዋል። ሕፃኑ የዕዕ ተጠቃሚ በሆነችው ልጃቸው በዚያ የተተወው። በመኪና አደጋ ወላጆቻቸውን ያጡትን የልጅ ልጆቻቸውን በጡረተኝነት ጊዜአቸው ለማሳደግ መገደዳቸው ቅር ያሰኛቸው እንደሆነ አንድ አያት ተጠይቀው ነበር። የመለሱት እንዲህ ብለው ነበር "ይህ ግዴታዬ ነው። እንግዳ

የሆኑ ሰዎች የልጅን ልጆች እንዲያሳድጉ በፍጹም አልፈልገም። በዚያ ላይ ደግሞ አያት ስመቼ ነው?" አንዳንድ አያቶች በዚህ ቅር ይሰኛሉ፤ ሌሎች ደግሞ እንደ በረከት ያዩታል እንዲያውም ወጣቶችን በሚያዳግታቸው የሰሜት መዛባት መረጋጋትን ለማምጣት እድሉን በማግኘታቸው ደስ ይላቸዋል። ስለአንዳንድ ወላጆች እዲሁን የቤት ሥራ ለመወጣት የሚያስችል የገንዘብ እጥረት ይኖራል። ብዙዎች ኑሮዎቻቸውን የሚገፉት በቀ ባልሆነ ገቢ ከመሆኑም ባሻገር ወደ ሥራ መመለስ የማይችሉበት ከቁጥር ያስፉ ምክንያቶች አሉ።

ከመቶ ዓመት በፊት፤ ይህ ሁኔታ ተመሳሳይ የሆነ ተግዳሮት አይኖረውም ነበር። ብዙ ትውልድ በጋራ የሚኖርበት ቤት በተሰይሰ ለሀገራችን የጀርባ አጥንት በነበሩት የገበሬ ማህበረሰብ ውስጥ የተሰመደ ነበር ። ሀብረተሰቡ አያቶች ከልጆቻቸው እና ከልጆቻቸው የትዳር አጋሮች ጋር እንዲሁም ከብዙ ልጆቻቸው ጋር ይኖሩበት የነበረውን ቤት ዝቅ አድርገው አይመለከቱም ነበር። ሁሉም በእርሻ ቦታ ላይ በጋራ ከሠሩ በኋላ፤ የቤት ውስጥ ሥራቸውን ካከናወኑና ምግባቸውን ካዘጋጁ በኋላ ስእራት በአንድ ላይ ይሰበሰቡ ነበር። ሁሉም ይረዳዳ ነበር። ከዚያም በአንድ ላይ የቤታቸው በረንዳ ላይ ሆነው በምሽት እየሮ ይናፈሳሉ ወይም ከረምት ከሆነ በአንድ ላይ በእሳት ዙሪያ በመሆን ይሞቃሉ። ይሰቃሉ፤ ታሪኮችን ይከፋፈላሉ እንዲሁም በሚቀጥለው ቀን ይህንኑ ስመድገም ያቅዳሉ። ልጆች ወላጆቻቸው አያቶቻቸውን ሲያከብሩ አይተዋል፤ በእድሜ ለገፉ ሰዎች የሚሰጠውን ክብር ያስተማረ ምሳሌ ነው። አያቶች በልጆች ችኮላና ሁካታ እንዲሁም ጎልማሳ ልጆቻቸውን በልጆች አስተዳደግ ዙሪያ ለማገዝና አቅጣጫ ለማሳየት እድሉን ስላገኙት ደስተኞች ናቸው። ከድሮው ትውልድ የሆኑ ብዙዎች ይህ ለአይወታቸው ወኔንና ጉጉትን እንደጨመረላቸው ይናገራሉ። የሁሉም ቤተሰብ ሁኔታ ውብና ማራኪ የነበረ ባይሆንም እንኳ፤ ብዙ ትውልድ በጋራ የሚኖርበት ቤት መጥፎ ሐሳብ አይደለም። ጠንካራ የቤተሰብ ትስስር ጠንክረው ቀጥለዋል፤ እናም ለሰዚያ ዘመን ምንም የማያውቀው ወጣቱ ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶችን አጥቷል ብዬ አምናለሁ።

እዚህ ጋ የኔ ሐሳብ በዚህ ዘመን አያቶችና ቅድመ አያቶች ብዙውን ጊዜ የቤተሰባዊ ሚናቸውን መዘንጋታቸው ነው። ከበሬታ የሚገኝ እና የሚሰጥ ነው። ማህበረሰቡ የድሮውን ትውልድ ሚና

(ተጽዕኖ) ከማሳነሱም ባሻገር በዕድሜ የገፉትም ሰዎች ብዙ ሳያስቡበት ሚናቸውን በቀላሉ ይተውታል። መጽሐፍ ቅዱስ ቤተሰባችንን በተለይ የቅርብ ቤተሰባችንን መንከባከብ እንዳስብን ይነግረናል (1ጢሞ. 5÷8)። ምሳሌነቱ መጀመር ያለበት ረጅም ዕድሜ ከኖሩት ነው። ምናልባት አንዳንዶች በዕድሜ የገፉ ሰዎች ለሀብረተሰቡ አይጠቅሙም ይሉ ይሆናል፤ ነገር ግን ይህ ማለት ከኋላ መቀመጥ አለብን ማለት አይደለም። ቤተሰብ ሲበተን ሀብረተሰብ ይፈረካከሳል። አገራችን ዛሬ ይሄ እየተከሰተባት ነው። አንድ ውድ ጓደኛዬ እንደ ቀን እንዲህ አሰኝ፤ "እሁን የመምራት ጊዜው የወጣቱ ነው። የኛ ቀን አልፏል። በራሳችን መንገድ ተወጥተነዋል። እሁን የነርሱ ተራ ነው።"

ልጆቹ በአያቶቻቸው ተጽዕኖ ውስጥ በማደጋቸው ደስተኛ ነኝ። አባቱ የሞተው ልጆቹ ትንሽ ሆነው ነው። እናቱ ትኖር የነበረው የሁለት ሰዓት ርቀት ከሄድን በኋላ በሚገኝ ቦታ ላይ ነው፤ ልጆቹ ግን እናቱ እስከትምተበት እስከ 1981 ድረስ አብዝተው ይገበጁት ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ ልጆቹ ያደጉት የሩት ወላጆች ከነበሩበት በእግር በሚያስኬድ ርቀት ላይ ነው። የሩት ወላጆች ከልጆቹ ጋር ብዙ ጊዜ አሳልፈዋል፤ እናም በአያንዳንዳቸው ሕይወት ላይ ጥልቅ የሆነ ተጽዕኖ አምጥተዋል። ዶ/ር ቤል ሚሽናሪ ዶክተር ሆኖ በቻይና ያሳለፈውን ጊዜ የተከሰቱ ታሪኮችን እያወሳ ያዝናናቸው ነበር። ዘግኖኝ የሆነ ዝርዝር ውስጥ ሲገባ ግን የሩት እናት እንዲህ ዐይነት ነገሮችን በመናገሩ ትገለፅው ነበር። ይሄን ልጆቹ አያታቸው እንዲቀጥል እየተሰማመጡ በደስታ ይሰቁ ነበር። እስከዛሬ ድረስ ያወራታል። ከአያቶቻቸው ልምድና ጥበብ እስከእሁን ድረስ እየቀሰሙ ያሉትን ጥንካሬ ያነሱታል። ይህ የውርሳቸው አካል ነው፤ እናም ስልጆቻቸውና ስልጅ ልጆቻቸው አስተሳልፈውታል። ይህ ዕኑ የሆነ ቅርስ ነው።

የሁሉም ለው ታሪክ እንደዚህ እንዳልሆነ አውቃለሁ። የቤትና የቤተሰብ ፍቅር ምን እንደሆነ የማያውቁ ብዙዎች አሉ። ብዙዎች የተበላሸና ስሜትን የሚጎዳ የፍቅርና የተቀባይነት ማጣት ታሪክ አላቸው። ሀብረተሰቡ ከሚያልፈው ትውልድ ጋር ያለውን ትስስር ያላሳ ይመስላል። በዕድሜ የገፉ ጥንዶች ወጣት የሆኑ የልጅ ልጆቻቸው ላይ ተጽዕኖ ስመናጠር "ምንም ዐይነት ምድራዊ ሐሳብ" እንደሌላቸውና ምንም መግባባት እንዳልቻሉ ተናግረዋል። እንደኔ እምነት ችግሩ

ምድራዊ መፍትሄ መፈለጋችን ነው። ከዚህ ይልቅ ወደ እግዚአብሔር ቃል ብንመለስ ይሻላል። መልስን ማግኘት የምንችለው ከዚያ ነውና።

የእኛ (የእኩያ) ግፊት ለዎችን የሚገፋፋና ተጽዕኖ የሚያሳደር እውነታ ነው። መጽሀፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡-

"...የከበረውን ከተዋረደው ብትለይ እንደ አፌ ትሆናለህ። እነርሱ ወደ አንተ ይመለሳሉ፤ አንተ ግን ወደ እነሱ አትመለስም።"

(ኤር 15:19)

በኛ ጊዜ በልጆች ላይ የነበር የእኩያ ግፊት በማጨስ ላይ ነበር። በልጆቹ ትውልድ ደግሞ የነበረው ጫና በዕዕ ዙሪያ ነው። የልጆቹ ትውልድ በሁሉም የዕድሜና የህብረተሰብ እርከን ላይ እያሉ አመንዝራዊ በሆነ ወሲብ ወረራ ተካሄደባቸዋል። ይህ የሆነበት ምክንያት ለዐስርተ ዓመታት ያህል የእግዚአብሔር ቃል ትምህርት ከህዝብ የትምህርት ስርዐት ውጪ በመሆኑ፤ እንዲሁም ቤተሰብ በጋራ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ በማቆማቸው፤ ግብረ ገባዊ ስርዐት ያለው መመሪያና አምልኮት እግዚአብሔር የሚገኝባቸው ሰው አልባ መጠለያ ብቻ መሆናቸው ነው።

ወጣቱ በዕድሜ የገፋትን እንዴት ተጽዕኖ እያሳደረባቸው እንደሆነ ማየት የሚያም ነው። እንደ በዕድሜ ብዙ ያልገፋች አያት ከወንድ ጋር አብራ ለመኖሯ፤ እንደ ምክንያት ያቀረበችው "የልጅ ልጅ እንደምማርክ ስለምታስብ ነው" ብላ አለች። ይህ ድሮ አንዲት የልጅ ልጅ ክተወደደች ከሴት አያቷ "መልካም የሆነውን ሰለ ማስተማር (ቲቶ 2÷3) መመሪያ ስመቅለም ስታደርግ ከነበረው የግብርና ኑሮ ልምድ በጣም የተለየ ነው። ወጣቱ ትውልድ በተደጋጋሚ በስህተት ትምህርቶች፤ በመጥፎ ምሳሌዎች እንዲሁም በተለያዩ ጫናዎች ስር በመሆኑ የድሮው ትውልድ እነሱን የሚያነቃቃበትን መንገድ መፈለግ አለበት።

አንድ ዘጋቢ የ 104 ዓመት ዕድሜ አሮጊት ሴት ቃላ መጠይቅ ሲያደርግላቸው፤ "የ104 ዕድሜ ባለፀጋ በመሆን መልካም ነገሩ ምንድን ነው?" ብሎ ጠየቃቸው። እሳቸውም በቀላሉ እንዲህ ብለው መለሱለት፤ "የእኛ ግፊት የለበትም"። ይህ በውለው ብዙ እውነት ስላለበት

ፈገግታን ሊጭር ይችላል። በዕድሜ የገፋ ሰዎች ዕድሜያቸው እየጨመረ ሊሄድ፤ ወጣትነት ምን ይመስል እንደነበርና ስሜት ቅርብ መሆንን እንረሳለን።

ጆርጅ ቤቨርሊ ሺዓ በ 102 ዓመቱ ደስተኛ ሕይወት ይኖራል። እኔን እንደ ወጣት ጓደኛው ነው የሚያየኝ። ለመቶ ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆኑ ዓመታት በጤናማና በሙሉ ሕይወት የተባረኩ ሰዎች በራሳቸው ዐውድ ውስጥ ናቸው። ብዙ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ቤቭን ከወጣቶች ጋር እንዴት እንደዚህ ሊግባባ እንደቻለ ይጠይቁታል። ለዚህ ምክንያቱ የሚመስለኝ ቤቭ ዕድሜውን በፀጋና በደስታ በመቀበሉ ይህ እውነተኛነት ሰዎችን ወደ እርሱ መሳቡ ነው። በመልካም መንፈሱና ጌታ ኢየሱስ ለእሱ ምን ማለት እንደሆነ ሊመለከር ለዎች ይበረታታሉ። ከእሱ በዕድሜ በሚያንሱት ዘንድ ተቀባይነትን ለማግኘት ብሎ እምነቱን ለመቀያየር አይሞክርም። እናም እሱን ለማየትና አርጋን እንዲጫወትላቸው የሚጠይቁትን ወጣቶች ላይ ይገርመኛል። ብዙውን ጊዜ እኛ፤ በእድሜ የገፋን ሰዎች ተሞክሮዎቻችንን ለወጣቶች ማክፈል ትተን እነሱ ይፈልጉታል ብለን የምናስበውን እናቀርብላቸዋለን። ለእኛ ተሞክሮዎቻችን እንደ ቆዩ ዜናዎች ናቸው። ለወጣቶች ግን ለምተውና አሰበውት የማያውቁት መረጃ ነው። ከዐስር ዓመት በፊት የእስታንፔርድ ዩኒቨርሲቲ በእርጅና ላይ አንድ የውይይት መድረክ አዘጋጅቶ ወጣቶችንም ጋብዞ ነበር። "እርጅና የወጣቶች ጉዳይ ለምን ሆነ?" ለሚለው ጥያቄ አንድ ተማሪ ሲመልስ፤ "ምክንያቱም ሁላችንም በአንድ (በተመሳሳይ)ጉዞ ላይ ነው ያለነው፤ እናም ሌሎች በመንገዳቸው ላይ የተማሩትን ማወቅ አፈልጋለሁ።" አለ።

እኛን ለሚመለከቱን መንገድ ማቅናት እንዴት ያለ መታደል ነው። ይህንን በእውነት እናስብበታለን? ማንም ግድ እንደማይለው እንድናስብ በማድረግ ስይጣን ልናበረክት የምንችለውን እስተዋዕያ እንዲያጠፋብን እየፈቀድንለት ነው። ይህን መጽሐፍ በመጻፍ ላይ ሳለሁ፤ ወጣቶች በወጣቱ እና በአባቶች ትውልድ መካከል ያለውን ልዩነት በሚወያዩበት ጦማር ላይ አስተያየት ተስጥቶታል። እንዲህ የሚል ነበር፤ "ለሚያበረክቱት አስተዋዕያ ሁለቱንም ትውልዶች እንፈልጋቸዋለን። የወጣቱ ትውልድ ይጠይቃል፤ ይሟገታል፤ እንዲሁም ሰውጥን ያነሳላል፤ አባቶች ደግሞ ከተሞክሮዎቻቸው

ትሩፋት በማሳየት አንዳንዴ ፍሬን ያዝ ያደርጋሉ ለሕይወታችን መልካም ውሳኔን እንድንወስን ሲረዳን በሚችል መንገድ ማለት ነው።

ይህ ሁሉንም ወጣቶች የሚወክል ባይሆንም ሁሉም ወጣቶች ከታላላቆቻቸው መስማትን እንደማይቃወሙ ያሳያል። እኛ የተጋረጠብን ጥያቄ፣ መልካም ተጽዕኖን ለመፍጠር የሚያስችሉንን በመንገዳችን የሚመጡትን እድሎች እየተወናቸው ነውን? ወይስ እኛ ልናበረከተው የምንችለውን አስተዋዕዖ ልብ ሊሉ ከሚችሉ ሰዎች ጋር የሚፈጠርን ድንገተኛ ግንኙነት በግድ የሰሸነት እያሰፍነው ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ትውልዶችን ሁሉ ያገኙባቸውን ተሞክሮዎች እንዲያስተላልፉ ያዛል። ወጣቶቻችን ከመዝሙረኛው ጋር እንዲህ ሊሉ ይገባል፡

"አቤቱ በጆርአችን ሰማን አባቶቻችንንም በዘመናቸው በተድሞ ዘመን የሠራሽውን ሥራ ነገሩን።" (መዝ. 44÷1)

እንተ ከሞትህ ከብዙ ጊዜ በኋላ፣ ልጆችህና የልጅ ልጆችህ በምን ያስታውሱሃል? አንዳንድ ጊዜ በዕድሜ የገፉ ሰዎች ዕድላቸውን ያመክሩታል። በህመሞቻቸው በጣም ይዋክባሉ፣ እናም ብቸኛ ሥራቸው ሰዎችን - የልጅ ልጆቻቸውንም ጭምር - ከእነሱ ማራቅ ይሆናል።

ከጥቂት ጊዜ በፊት አንድ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፡ "በለ ሌት እያቱ መልካም ትዝታዎች አሉኝ ብዬ ማውራት ብቸል ምንኛ ደስ ባለኝ፣ ነገር ግን ስለ እርሷ የማስታውሰው ቢኖር በጣም እርጅታ እንደነበርና ሁልጊዜ ታማርርና ስህሉ ነገር ትነጫነጭ እንደነበር ነው። ሌላው ሰው ደግሞ፣ እንዲህ ብሎ ጻፈልኝ፡ "እያታችንን በጎበኘነው ቁጥር በና ያደርግን ነበር፣ ከሄድን በኋላ ግን ከእሱ ምንም አንሰማም ነበር።" አንድ ተስፋ የቀረጠች ልጅ እንዲህ አለች፡ "ወላጆቼ ጡረታ ከወጡ በኋላ መልካም ጊዜን ለማሳለፍ በማለብ በራሳቸው ዙሪያ ብቻ የታጠሩ ነበሩ። እኔም ሳረጅ እንደነሱ የምሆን ከሆነ ይደንቀኛል። የምሆን እይመስለኝም።"

እኔም እንደዚህ አላለብም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔርም የመጨረሻዎቻችንን ዓመቶቻችንን በዚህ መንገድ እንድናሳልፍ እይፈልግም። ማጉረምረም፣ ሥራ ፈት መሆን ወይም እንደፈለገ

መሆን - እነኚህ ዝንባሌዎች ከኋላችን ለሚከተሉን ምን ዐይነት አሻራ ነው የሚተዉት? እኛ እንደዚህ ከሆንን ስለእኛ ሊያበታውሉ የሚችሉት ምንድን ነው? ከሁሉም በላይ፣ እንደዚህ ዐይነት አመለካከቶች ስለ ሕይወትና ሕይወቱን እንዴት መኖር እንዳለባቸው ምን ያስተምሯቸዋል? መልስ፤ - በጣም ጥቂት እና ምንም የሚረባ ነገር የሌለው ነው።

እግዚአብሔር ግን የመጨረሻዎቹን ዓመቶቻችንን በዋሳ ፈዛና ትርጉም እልባ በሆነ ነገሮች እንድናባከነው አይፈልግም። ይልቁኑም በተቻለን መጠን ከእኛ በኋላ ባለት ላይ ተጽዕኖ እንድንፈጥር ይፈልጋል። እግዚአብሔር ባማረ ሁኔታ እንደንፈፅም ይፈልጋል - ይህንን የምናደርግበት እንዴ መንገድ ደግሞ እሴቶቻችንንና እምነታችንን ከእኛ ኋላ ላሉት በማስተላለፍ ነው።

ውርስን ትቶ ማለፍ

ልጆቻችን እንደ ኮምፒውተር አይደሉም፤ የምንፈልገውን እንዲያደርጉ ወይም እኛ ወደምንፈልገው እንዲቀየሩ አድርገን መሥራት/ፕሮግራም ማድረግ/ እንችልም። የሕይወት እንቅስቃሴ ከሆነው እንዴ ነው። ሁለት ልጆች በአንድ ቤተሰብ ውስጥ በአንድ ዐይነት ሁኔታ አድገው ዕድሜያቸው ሊጨምር የለየለት ተቃራኒ እንደሚሆኑ ነው። ወላጆች ሁሉም ልጆች የተለያዩ እንደሆኑ ያውቃሉ፤ በተለየ ለልጠና ውስጥ እንኳ ብናልፍ፤ አንዳንድ ልጆች እነሱን ለመምራት የምናደርገውን ጥረት እይፈልጉትም። ማድረግ የምንችለው የተሻለ ነገር የሚመች ሁኔታን (ከባቢን) መፍጠር ነው - እነሱን መውደድ፣ ማሰልጠን፣ ለእነሱ መጸለይ እና በሚያድጉበት ጊዜ መልካም ውሳኔ መወሰን ይችላሉ። ዘንድ አስፈላጊውን ነገር ሁሉ ማድረግ ነው። ይህን የምናደርገው በማስተማርና ምሳሌ በመሆን ነው - በሌላ አገላለጽ፣ ምሳሌ የምንሆነው በምንናገረውም በምናደርገውም ነው።

እንደ ወላጅ በልጆቻችን ላይ ቀጥተኛ የሆነ ተጽዕኖ እናሳድራለን፤ በኋላ በልጅ ልጆቻችን ላይ የሚኖረን ተጽዕኖ ግን ያነሰ ይሆናል። በርግጥ፣ አንዳንድ ጊዜ እንደዚህ እይሆንም፤ በሞት ምክንያት ወይም በፍቺ ወይም ደግሞ በሌሎች ሁኔታዎች አያቶች ጣልቃ ገብተው የወላጆችን ሚና ሲወጡ ይሰተዋላል። ነገር ግን

ብዙውን ጊዜ እያረጀን ለንመጣ በልጆቻችንም በልጅ ልጆቻችንም ላይ ተጽዕኖ ማምጣት የምንችልበት ዕድል እየጠበበ ይሄዳል።

ይህ ማለት ግን በእነሱ ላይ ተጽዕኖ መፍወር እንችልም ማለት አይደለም - ምክንያቱም እንችላለንና። ተጽዕኖአችንም የሚጠቅም አይደለም ማለትም አይደለም - ምክንያቱም ይጠቅማልና። በእውነቱ ይህ ልናደርግ ከምንችለው ነገር ሁሉ በጣም ጠቃሚው ሊሆን ይችላል። የልጅ ልጆች ባይኖሩን ወይም ደግሞ ልጅም ባይኖረን ወይም ያላገባን ብንሆን እንኳ ለመጪው ትውልድ-ከዚያም በኋላ ለሚመጡት ጠቃሚና ልዩ ቅርስ ማስተላለፍ እንችላለን። እኛን ይመለከቱናል፤ እንዲሁም ከሕይወታችን ይማራሉ።

እስቲ ለእኛታ ያህል ዐስቡት፤ በእርጅና እድሜ ለሰሚገጥሙ ነገሮች እንዴት መማርና እንዴት ራሳቸውን ከእውነታው ጋር ማለማመድ ይችላሉ? ወይም እንዴት ነው ሕይወታቸውን በክርስቶስና በቃሉ ላይ በሆነ ጠንካራ መሰረት ላይ የመሥራትን ጥቅም መማር የሚችሉት? ወይም በተለይ እያረጁ ሲመጡ ክርስቶስ በእንድ ለው ሕይወት ላይ ማምጣት የሚችለውን ልዩነት ማወቅ የሚችሉት እንዴት ነው? መልሱ ግልጽ ነው፤ እነዚህን ነገሮች መማር የሚችሉት በዕድሜ ከገፉ ለዎች ነው።

ትልቁ ቅርሳችን

ለልጆችህንና ለልጅ ልጆችህ ማስተላለፍ የምትችለው ትልቁ ቅርስ ገንዘብህ ወይም በሕይወትህ ዘመን ያከማቸሃቸው ንብረቶች አይደሉም። ማስተላለፍ የምትችለው ትልቁ ቅርስ የባህርይህንና የእምነትህን ቅርስ ነው። ከእኛ ጋር ባይዛመዱም እኛን ለሚያውቁንና ለሚመለከቱን ወጣቶችም ይህ ይሠራል።

ከሁሉም ነገር በላይ፤ የልጅ ልጆቻችንም ሆኑ ሌሎች የሚያውቁን እኛ ካለፍን በኋላ-በበጎም ሆነ በመጥፎ-የሚያስታውሱን በዚህ ነው። ባህርያችን መጥፎ ከሆነ፤ በስስታምነት ወይም በግድ የለሽነት ወይም በቁጥጥር ወይም በመራራነት ወይም በራስ ወዳድነት ወይም ገላፊነትን በማጉደል ወይም ታማኝ ባለመሆን ወይም ደግሞ በሌሎች እሴታዊ ጎኖች - የምንታወሰው እንዲህ ባለ መንገድ ነው

የሚሆነው። ነገር ግን ባህርያችንና እቋማችን በዓመታቶች መካከል በክርስቶስ የተቃኘ ከሆነ፤ ከማየትና ከማስታወስ ውጪ ምንም ማድረግ አይችሉም።

እምነት ለምን ትልቁ ቅርሳችን ሆነ? ምክንያቱም የምንመስለው - በስብዕናችን ብቻ ሳይሆን ባህርያችንና በእምነታችን-ሌሎችን ለጌታ ለመማረክ ትልቅ አቅም አለው።

ወላጆቹ በእኔ ላይ ጥልቅ የሆነ ተጽዕኖ ነበራቸው። የእናቱ ደግና የዋህ ባህርይዋ እንዲሁም ለሌሎች ለዎች መንፈሳዊ ደህንነት ያላት ልብ ዛሬ ድረስ ፍሬን እያፈራ ነው። በመደበኛ ትምህርቷ ብዙም የገፋች ባትሆንም መጽሐፍ ቅዱስን ትወዳለች እንዲሁም እብዛኛውን ጊዜዋን ሌሎችን መጽሐፍ ቅዱስ ለማስተማር ታውል ነበር። እንዲሁም የእባቱን ታማኝነት፤ ዕኑ አቋም፤ ለነ ስርዐት እና ትጉ ለራተኛነት እስታውሰዋለሁ።

ወጣት ሳለሁ በእካባቢያችን ይኖሩ የነበሩ በእድሜ የገፉ ጥንዶችን እከታተል እንደነበር እስታውሳለሁ። ከሩቅ በሚመለከቷቸው በሌሎች ላይ የሚፈጥረውን ተጽዕኖ ከቁብ ሳይቆጥሩት እንዳቸው በሌላኛው ይደሰቱ ነበር። ምንም እንኳ እነሱ እንደማያውቁት እርግጠኛ ብሆንም ለዓመታት ያህል ሌሎች ብዙዎች ተጽዕኖ እሳድረውብኛል እንዲሁም በሕይወታቸው ምላሌነት ለውጠውኛል። ይህ በእናንተም ሕይወት እውነት ሊሆን ይችላል። በሌሎች ላይ የምናሳድረው ትልቅ ተጽዕኖ ብዙውን ጊዜ ከምናወራው ሳይሆን ከምናደርገው ነው የሚመነጨው።

ትልቁ ተስፋችን

ለልጆቻችሁና ለልጅ ልጆችሁ (እንዲሁም ከቤተሰባችሁ ውጪ ላሉት ለሌሎች የመጪው ትውልድ እካል ሊሆኑት) ያላችሁ ትልቁ ተስፋ ምንድን ነው? ሩህሩህ፤ ቅን፤ በግብረ ገብ የተሞሉ፤ ገላፊነት የሚለማቸው፤ ራስ ወዳድ ያልሆኑ፤ ታማኝ፤ ስርዐት ያላቸውና ለሌሎች መስዋዕት የሚሆኑ ወንዶችና ሴቶች እንዲሆኑ ነው? ሊሆን የሚገባው ተስፋችሁ እነርሱ የእምነት፤ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኛቸው የሚያምኑ እንዲሁም በየዕለት ሕይወታቸው እርሱን እንደ

ጌታ አድርገው መክተል የሚፈልጉ ወንዶችና ሴቶች ይሆኑ ዘንድ ነው።

ምንም እንኳ ይሄን ውሳኔ ለሌሎች መወሰን ባንችልም፤ የክርስቶስ ፍቅር ምሳሌ በመሆንና እርሱ ራሳቸውን ለሰጡት ሕይወታቸውን የመለወጥ ገይል እንዳለው መንገዱን ማሳየት እንችላለን።

ይሁን እንጂ፤ እዚህ ጋ ጥንቃቄ ያሻል። ያልሆነውን ነገር ነን ብለን ማስመለል አንችልም፤ የጌታን ባህርይ ማስመለል አይቻልም። ክርስቶስ ለእኛ ካልበራልን ወይም ከእሱ ጋር አብሮ መጓዝን ካልተማርን ብሎም ዕለት ዕለት ሕይወታችንን ለእሱ አሳልፈን ካልለጠን፤ እኛን በሚያዩን ላይ ማምጣት የምንችለው ተጽዕኖ ልናመጣ ከምንችለው በጣም ያነሰ ነው የሚሆነው። ወጣቶች ለግብዝነት በጣም ንቁ ናቸው፤ ይህ በእኛ ላይ እንዲላ ካስተዋሉት፤ ሽንገላችንን ችላ ይሉታል ለምክራችንም ቦታ አይሰጡትም። በሌላ በኩል ደግሞ፤ እምነታችን ቅንና ፍቅራችንም የእውነት እንደሆነ ከተረዱ፤ (ፍፁም እንዳልሆንን ቢያውቁም እንኳ) ያከብሩናል እንዲሁም የእኛን ነገር በአፅንዖት ያዩታል።

ለዚህ ነው እርጅናን ተከትለው የሚመጡ ችግሮች ሳይጫኑንና ሳይረፍድብን በፊት አሁኑኑ ሕይወታችንን በኢየሱስ ክርስቶስ ጠንካራ መሰረት ላይ መመስረት ያለብን። ሁሉም አትክልተኛ በአንድ ሌሊት የበለለ ፍሬን ማግኘት እንደማይቻል ያውቃል። ለማደግ ጊዜ ይፈልጋል - የመንፈስ ፍሬም በሕይወታችን እስኪገለጥ እንዲሁ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ያሳስበናል፤ "ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር፤ ፍፁማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ" (ያቆ. 1÷4)።

ልዩነቱን ማጥበብ

ከእኛ በአራት ወይም በአምስት ዐስርተ ዓመታት ወይም በሺህ ማይሎች ተለያይተው ባሉት ላይ እንዴት ነውተጨባጭ በሆነ መልኩ ተጽዕኖን መፍጠር የምንችለው? ሩትና እኔ ምንም እንኳ ፍጹም እንዳልነበርን ብናውቅም ለዓመታት ያህል ከልጅ ልጆቻችን ጋር (እሁን ደግሞ የልጅ ልጅ ልጆች ከሆኑት ጋር - ይህን በምዕፍብት ወቅት

በቁጥር እርባ ዕስት ነበሩ) ግንኙነትን ለመፍጠር የተለያዩ ልምምዶችን ሞክረናል። ምናልባት ልምምዶቹ እናንተንም ይረዷችሁ ይሆናል።

በቋሚነት ጸልዩ

ለቤተሰባችሁ በቋሚነት ጸልዩ። እግዚአብሔር ከእናንተ ይልቅ የእነርሱን ፍላጎት ያውቃል፤ እናም እሱ "ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ አብልጦ ሊያደርግ ይችላል።" ኤፌ. 3÷20 እግዚአብሔር እኛ ማድረግ የማንችለውን፤ በተለይም በቤተሰባችን ውስጥ፤ ማድረግ ይችላል። "ከዐይን የራቀ ከልብ ይርቃል" የሚለውን የድሮ አባባል ሁላችንም ለምተናል። ይህ በቤተሰባችሁ ላይ እንዲሆን እትፍቀዱ፤ ሳታቋርጡ ጸልዩላቸው።

ዝም ብላችሁ በጥቅል አትጸልዩላቸው (እግዚአብሔር በደፈናው እንዲባርካቸው የሆነ ጸሎት ማለት ነው)። ጸሎታችሁን ግልጽ አድርጉት (ለይታችሁ ተናገሩት)፤ እንዲሁም በየቀኑ አድርጉት። እግዚአብሔር ደህና እንዲያደርጋቸው ብቻ አትጸልዩ - በዚህ ዘመን በወጣቶች ላይ ከሚደርሰው ፈተናና የክፉ ጥቃት እንዲጠብቃቸው ጭምር እንጂ። እግዚአብሔር መልካሙን ለማድረግ እንዲፈልጉና ከፋውን እንዲያስወግዱ እንዲረዳቸው፤ እንዲሁም በሽመገሉ ጊዜ ለሕይወታቸው ያለውን ፍቃድ ይሹ ዘንድ ጸልዩ። ስለምታውቁላቸው ሊወሰኑት ስለሚችሉት ውሳኔዎች ሁሉ ወይም ሊያጋጥማቸው ስለሚችል ተግዳሮት ጸልዩ። እንደምትጸልዩላቸው አሳውቋቸው፤ በሕይወታቸው ጣልቃ እየገባችሁ እንደሆነ ለማሳወቅ ሳይሆን እንደምትወዷቸውና በእነሱ ላይ ስለሚሆነው ነገር ግድ እንደሚላችሁ ያውቁ ዘንድ ነው። ከሁሉም በላይ፤ ልባቸውን እንዲከፍቱና ለጌታ እንዲኖሩ እንዲሁም የእርሱ ተከታዮች እንዲሆኑ ጸልዩ።

አትራቋቸው

እንዳንድ ጊዜ ሳያቋርጡ መገናኘት ቀላል አይደለም፤ ቤተሰብ ይበታተናል፤ እናም ደግሞ በግል ሕይወታቸው ጣልቃ እየገባን እንደሆነ የሚመለል ዐይነት ለሜት ማስወገድ አለብን። ነገር ግን ያገኛችሁትን ዕድል ሁሉ ተጠቀሙ። በእንዳንድ ቤተሰብ ውስጥ ይህ ሁሌ ሊከሰት ይችላል፤ በሌሎቹ ደግሞ አልፎ አልፎ በስልክ

ከመደዋወልና ከመልካም ልደት መግለጫ ያለፈ እይሆንም። ኢ - ሚይል እንዴት እንደሚደረግና አዳዲስ የማህበራዊ ድህረ ገጾችን ከልጅ ልጆቻቸው ጋር ያላቸውን የመገናኘት ዕድል ለመፍጠር ሲሉ የተማሩ እያቶችን አውቃለሁ።

እንደምትወዷቸውና በእነርሱ ላይ ለሰሚሆነው ነገር ግድ እንደሚላቸው እንዲያውቁላቸው ማድረግም እንዲሁ ጠቃሚ ነው። በቅርብ ጊዜ የዶክተር ቀጠሮ በምጣባበቅበት ወቅት እንዲት ሌት እበክራ የልጅ ልጆች አሉህ ወይ ብላ ጠየቀችኝ። ዐለራ ዘጠኝ የልጅ ልጆች እንዳሉኝ ለነግራት ዘድንጋጤ አቃሰተች። "ዐለራ ዘጠኝ" ብላ ጮኸች። "እንዴት ቻልከው? እኔ ያሉኝ ሁለት ብቻ ናቸው - ሊያሳብዱኝ ነው። ከዐለራ ዘጠኝ ጋር እንዴት እንደምናር ማለብ አልቻልንም።" ሁኔታዋ በመጀመሪያ አስገርሞኝ ነበር፤ ግን እናድዶኝም ነበር። የልጅ ልጆቻችሁ አናንተ በምትፈልጉት መልክ እይለብሁ ይሆናል ወይም እናንት የምትፈልጉትን ዐይነት መዘቃ እያደምጡ ይሆናል፤ ነገር ግን የሰጣችሁ እግዚአብሔር ነው፤ እርሱ ይወዳቸዋል። እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ለጠቃሚ መካከል እንዱ እነርሱ ናቸው፤ ስለዚህ በእንደበታችሁም በድርጊታችሁም እንደምትወዷቸው ይወቁ።

እበረታቷቸው

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እርሱ በእርሳችሁ ተመካከሩ እንዱም ሌላውን ያንፀው" (1ተሰ. 5÷11)። የተርሌሱ ሳውል (በኋላ ጳውሎስ የተባለው) ከርሱቶስን በደማስቆ መንገድ ላይ አገኘው፤ እንደ ሰው ወዳጅ አደረገው እንዲሁም ረዳው፤ በኋላም ይህ የረዳው ሰው ራሱ በጳውሎስ የመጀመሪያው አገልግሎት ላይ አጋሩ ሆነ። ያ ሰው ባርናባስ ነበር፤ "የሰሙ ትርጓሜም የመፅናናት ልጅ የሚል ነው" (ሐዋ. 4÷36)።

ምንም እንኳን የልጅ ልጆቻችንን ለማስተማር ወይም ለሁለት እያደረጉ እንደሆነ ለመናገር አልፎ አልፎ አመቺ ሁኔታ ቢኖርም ይህን ማድረጉ በጣም ፈታኝ ነው። ነገር ግን ይህን በአሉታዊ ጎኑ አትውለዱት። እንደምንወዳቸው ከምንም በላይ ደግሞ እግዚአብሔር እንደሚወዳቸው ሊያውቁ ይገባል። የተገባ ሆኖ ሲገኝ እበረታቷቸው፤ ያልተገባቸው ከሆነ ደግሞ፤ ሌላ መንገድ ይሞክሩ ዘንድ

እበረታቷቸው። ግድየለሽ ከሆኑ ወይም እኛን የሚጎዳንን ካደረጉ፤ "ምህረት ማድረግንና መርሳትን" ተማሩ።

እንዲሁም፤ ሳይታሰቡ ሊከሰቱ የሚችሉ እደጋዎችን አስወግዱ። ለምሳሌ፤ በቤተሰባችንም ውስጥ ሆነን እንኳ፤ ልናደላ እንችላለን። ከሌላው ይልቅ ከእንዱ የልጅ ልጆችን ጋር በተለየ ሁኔታ ግንኙነትን እንፈጥር ይሆናል፤ እናም ሳይታወቀን ከእርሱ ወይም ከእርሷ ጋር ብዙ ጊዜን እናሳልፋለን፤ ወይም ለእርሱ ወይም ለእርሷ ብዙ ሰጦታዎችን እንሰጥ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንዲህ ይላል፤ "እንድን እንኳ በእድልዎ አታድርግ" (1ጢሞ. 5÷21) ይላል። ሁሉንም የሠራቸው እግዚአብሔር ነው፤ እናም እርሱ ሁሉንም ይወዳቸዋል - እኛም እንደዚሁ ልንሆን ይገባናል። በፍቅር የሆነና ከእድልዎ ነጻ የሆነ እስተዳደራችን ልጆቻችንን በራሳቸውና በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ይገነባል።

በታችሁን እወቁ

እኛ የልጅ ልጆቻችን ወላጆች እይደለንም፤ እናም መስመራችንን ላለማለፍና ወላጆቻቸው በሕይወታቸው ባላቸው ሥራ ላይ ጣልቃ እየገባን ውጥረት ላለመፍጠር መጠንቀቅ አለብን። እንዲሁም በቤተሰብ ውስጥ በሚፈጠር ችግር ወገንተኛ በመሆናችን ሲፈጠር የሚችልን ውጥረትን ወይም አለመግባባትን ማስወገድ አለብን። የመጽሐፍ ቅዱስ ማሰጠንቀቂያ መመሪያችን ይሁን፤ "ፍቅር የኅጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ በእርሳችሁ እጥብቃችሁ ተዋደዱ" (1ጴጥ. 4÷8)።

ምሳሌ ሁኑ

ልጆቻችሁና የልጅ ልጆቻችሁ ድርጊቶቻችሁንና አመለካከቶቻችሁን በመመልከት እንደሚማሩ ልብ በሉ። ከርሱቶስን በእናንተ ውስጥ ያያሉን? የጌታ ርሀራሄና ፍቅር ሕያው ምሳሌ እንደሆናችሁ እድርገው ያስታውሱለችኋልን? አስቸጋሪ ጊዜዎች ሲመጡ ወይም በእርጅና ምክንያት የሚከሰቱ የእካል ጉድለቶች ሲከሰቱላችሁ እንኳ፤ በዚያ መኻል የነበራችሁን ሰላምና ደስታችሁን

ያስታውሳሉን? ሕይወቱ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አንደተለወጠ ሰው ልክ የነሱም ሊሆን አንደሚችል አድርገው ያስቡኦቻቸው።

የተበላሹ ግንኙነቶችን መጠገን

ከተወለኑ ዓመታት በፊት በሆነ ምክንያት የተበላሹን ነገር፣ ግን ደግሞ ባለመፈታቱ የተነሣ ሁልጊዜ የሚያስጨንቀንን ነገር እንዴት እንመልለዋለን? ብዙውን ጊዜ እነኚህ ነገሮች የሚከሰቱት ባልተስተካከሉ የተበላሹ ግንኙነቶች ነው። ምናልባትም ይሄ በሕይወታችሁ ተከስቶ ይሆናል። ተከስቶ ከሆነ፣ ፊት ለፊት ተጋፈጡት፣ እናም ለመቀየር የምትችሉትን ሁሉ አድርጉ። አድሜያችን ሲገፋና ሕይወታችንን ወደ ጌላ ዘወር ብለን ለንመለከት፣ ያልተፈቱትን እነኚህን አለመግባባቶች እንዴት እንመለከታቸዋለን?

አንዲት ሴት በቅርቡ አንዲህ ብላ ጻፈችልች፡ "እናቴና እኔ ሁልጊዜ አስቸጋሪ የሆነ ግንኙነት ነበረን። እናም ላለፉት ዐለር ዓመታት ተነጋግረን እንጂ አናውቅም። አሁን እርሷ በሕይወት የለችም፤ ለአንድ ደቂቃ ያህል አግኝቻት ይቅርታ ለመጠየቅ ያለኝን ነገር ሁሉ አለጥ ነበር።" ሌላ ሴት ደግሞ ስትጽፍልኝ አንዲህ አለች፡ "ከዐስራ ሁለት ዓመት በፊት ከዚህ በጌላ ክእርሱ ጋር ምንም ነገር ማድረግ አንደማልፈልግ ለልጄ ነገርኩት። አሁን ትክክለኛ ውሳኔ መወሰኔን አጠራጠራለሁ። ብቸኝነት ይሰማኛል፤ ያለኝ ብቸኛ ቤተሰብ እርሱ ነው።" የአንድ ሰው ደብዳቤ ደግሞ አንዲህ የሚል ሐሳብ ይዞ ነበር፤ "ከቤተሰቤ ጋር የምገናኝበትን ድልድይ ከሢሪ ሃያ ዓመት በፊት አቃጠልኩት ማለት ትችላላችሁ። እነሱም ፍፁም አልነበሩም፤ ነገር ግን ዋናው ችግር እኔ እንደነበርኩ አምናለሁ። እኔ እንደገና ግንኙነት መፍጠር ፈልጌ ነበር፤ ነገር ግን እነርሱ ደስተኛ አንዳልሆኑ አሳውቀውኛል።"

እነኚህ አያንዳንዳቸው (እና ልጠቅሳቸው የምችላቸው ሌሎች በመቶዎች የሚቀጠሩ) ትንሽ የሚለያይ ይዘት አላቸው፤ ነገር ግን መሰረታዊው ችግር አንድ ዐይነት ነው። እርሱም ያልተጠገነ የተበላሸ ግንኙነት ነው። እያንዳንዱ ደግሞ የሚያመሳስለው ሌላ ነገር አለ። ፀፀት - በሆነ ነገር መፀፀት፣ ስለባከኑት ዓመታት መፀፀት፣ ለመጠገን ጊዜ በማለፉ መፀፀት።

መነሳሳቱን ፈጥረን የመጀመሪያውን እርምጃ ብንወሰድ ነገር በይቅርታ ሊታለፍ የሚችል መጉዳትን ወይም ሊጠገን ይችል የነበረን ግንኙነትን በፀፀት ወደ ጌላ እየተመለከትን ወደ ሕይወታችን ፋፃሚ አንድረስ። ይህን የማናደርገው ለምንድን ነው? ብዙውን ጊዜ የማናደርገው በኩራት ምክንያት ነው፤ ስህተት አንደሰራን ማመን አንፈልግም - ወይም ደግሞ ቢያንስ ለመለያየቱ የኛ ድርሻ እንዳለበት እንኳ ማማን አንፈልግም። አንዳንድ ጊዜ እንዳያሳፍሩን ስለምንፈራ ወይም ሕይወታችንን ለሌላ ጉዳት ላለማጋለጥ ስንል ነው። ምክንያቱ ግን ምንም ይሁን ምን፣ ያለፉትን ጉዳቶችና አለመስማማቶች ለመጠገን ከመፈለግ እንዲያስቀራችሁ አትፍቀዱ።

በእርግጥ፣ የተበላሹ ግንኙነቶችን ሁልጊዜ መጠገን አይቻልም፤ አንዳንድ ሰዎች ከጎዳቸው ወይም ራሳቸው ከጎዱት ሰው ጋር መስማማትን አይችሉም። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ላይረጉት ነገር ነላፊነትን መውሰድ አይፈልጉም፤ ሁልጊዜ ሌሎቹን ነው የሚወቅሱት። እንደዚህ ከሆነ፣ የእነሱን ችግር መፍታት አትችሉ ይሆናል፤ ነገር ግን እናንተ ገፍታችሁ (አንድ ርምጃ) በመሄድ ከተቀየማችሁ ሰው ጋር ለመታረቅ ፍቃደኛ ከሆናችሁ የራሳችሁን ችግር መፍታት ትችላላችሁ። እናንተ "ከሰው ሁሉ ጋር ስላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ" (ዕብ. 12÷14) አንዲሁም "ቢቻላችሁ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ።" (ሮሜ 12÷18)። በሁሉም ሁኔታ ሰላም አይቻል ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ ጥረት ማድረግ ይጠበቅብናል።

የይቅርታ መንፈስ የውርሳችሁ አካል ይሆን ዘንድ እግዚአብሔርን ጠይቁት፤ ይህም ከሌሎች ጋር እንዲያስማማችሁ ብቻ ሳይሆን ከእናንተ በጌላ ለሚመጡት የክርስቶስን ምህረትና ፀጋ ምሳሌነት ማስተላለፍም እንድትችሉ ጭምር ነው። ይህ ቀላል አይደለም፤ ብዙ ሐሳብ፣ ጥበብ እና ጸሎት ይጠይቃል። ነገር ግን ልታደርጓቸው ከምትችሉት በጣም አሰፈላጊ ነገሮች ውስጥ ሊሆኑ ይችላሉ።

በፅኑ ቅርስ ወደ መጨረሻው መቃረብ

በሰው ልጅ መዝገበ ቃላት ውስጥ በጣም ደስ ከሚሉት አንዱና እንዲሁም በእግዚአብሔር የገጢያት ምህረት እጅግ በጣም የተገለጸ ቃል ምህረት (ይቅርታ) ነው። የእግዚአብሔር ለዎች አብሮአቸው ካለው ሰው ጋር ይቅርታን ሲለማመዱ፣ መጥፎነት በጥሩነት ይተካል። ስዚህ በጣም ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን በወጣትነቱ ወንድሞቹ ለባርነት የሽጡት የዮሴፍ ሕይወት ነው። የዮሴፍ ወንድሞች በወጣቱ ወንድማቸው ላይ ያደረጉት ነገር ከ4ት ዐለበው ቢሆንም እግዚአብሔር ግን ህገሪቱ በረሃብ ስትመታ ህዝቡን ያድን ዘንድ ለበጎ አድርጎታል ብሎ ዮሴፍ አረጋገጠላቸው (ዘፍ. 50÷20)። በዮሴፍ በተገለጠ ምህረት ምክንያት፣ እግዚአብሔር ዮሴፍን በእርጅና ዘመኑ አትረፍርፎ ባርከታል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ዮሴፍም የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሶስት ትውልድ አየ። የምናሌ ልጅ የማኬር ልጆችም በዮሴፍ ጭን ላይ ተወሰዱ" (ዘፍ. 50÷23) ብሎ ይናገራል። እንዴት ያስ ቅርስ ነው! የልጅ ልጆቹ እና የልጅ ልጅ ልጆቹ ከዚህ የእምነት ጀግና፣ ከዮሴፍ፣ ጋር እብረው ሀብረት አድርገዋል። ሰዓዊ ቤተሰባችን በልባችን ውስጥ ይቅርታ ከሌለን እንዴት አድርገን ነው ይህንን የክርስቶስ ባህርይ ከሌሎች ጋር መስማመድና እንዲሁም የእግዚአብሔርን በረከት ማወቅ የምንችለው?

ትልቁ በረከት የሚገኘው የልጆቻችንን ልጆች ሰናይ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (መዝ. 128÷6)። ከእግዚአብሔር እጅ የሚገኘውን በረከት ሙሉ ሰሙሉ እንረዳለን? ቤተሰባችንን ለክርስቶስ ለማነሳሳት የምንችልበትን ዕድል ሁሉ እንጠቀምበት።

8. ፅኑ መሰረት

"እያንዳንዱ ግን በእርሱ ላይ እንዴት እንዲያንጽ ይጠንቀቅ። ከተመሰረተው በቀር ማንም ሌላ መሰረት ሊመሰርት እይቸልምና፣ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።" 1ቆሮ. 3÷10-11

"የእግዚአብሔር ሠራተኞች ያልፋሉ ሥራው ግን ይቀጥላል።"

ቻርለስ ዊስሊ

ወጣቶች እያረጁ እየሄዱ እንደሆነ ከቶ አይታወቃቸውም። በወጣትነት ዕድሜ ውስጥ ታጥረው፣ ተለፋና ህልማቸውን በሚያበረታ የደስታ ፈንጠዘያ ላይ ናቸው። እነዚያን ጊዜዎች አለታውሳቸዋለሁ። በ1930 ዎቹ መጨረሻ፣ በታምፓ አካባቢ በሚገኘው በፍሎሪዳ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም (ያሁኑ የትሪኒቲ ኮሌጅ) የዐስራ ዘጠኝ ዓመት ዕድሜ ያለኝ ተማሪ ነበርኩ። እኔ፣ ከሌሎች ተማሪዎች ጋር ሆኜ፣ በዕድሜ የገፋውን ጁድስን ደብሰው ሻን ዲቪንተር የተባለውን ወንጌላዊ አገኘሁት። እርሱ ከ ጄ. ዊልበር ቻፕማን (ይህ ለው ከዲ.ኤል. ሙዲ ጋር ተዟቱሮ የለበከና በኋላም ቢ.ሲ. ለንደይን ያሳደገ ነው) ጋር አገልግሏል። ሻን ዲቪንተር በትምህርት ቤታችን ውስጥ ቅኔን ያስተምር የነበረና "ተማርኪአስሁ/ I surrender all" እና "በኢየሱስ ደም ድኛሁ/ Saved through Jesus' Blood/" የመሳሰሉ ብዙ መዝሙሮችን የጻፈ ሰው ነው።

ሻን ዲቪንተር በሰንሻይን ግዛት ውስጥ ጥቂት የብርቱካን እርሻ ነበረው፣ እና እሱ መሰራት ባልቻለበት ወቅት፣ በትምህርት ቤት የሚገኙ ወጣት ልጆች ውርጭ ከመምጣቱ በፊት ፍሬውን ይለበሰቡበት ነበር። የሸመገለውን ሰባኪ መንከባከብ ጀመርን። ወጣት ልጆች እጃቸውን ለእርዳታ ሲዘረጉለት በጣም ያመለገን እንደነበር አስታውሳለሁ። በአገልግሎታችን ተጠቃሚ ነበር፤ እኛም እንደዚያ እናረጃለን ብለን ሳናስብ ቀርተን ወይም በጊዜው ሳይገባን ቀርቶ ይሁን፣ ግን ከእርሱ ምሳሌ ወሰድናል። እንዲህ ዐይነት ነገሮች ለሕይወት መሰረት አስተዋዕዎ ያበረክታሉ።

ጁድሰን . ደብሊው. ቫን ዲቪንተር በ1939 በሰማኒያ አራት ዓመቱ በፍሎሪዳ፣ ቱምፕል ቱራስ፣ ውስጥ አረፈ። እንደ ብርቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪ ያን ያህል እናራለሁ ብዬና እርሱ ያስፈለገውን ክብካቤ ያህል ያሻኛል ብዬ ዐስሴ አላውቅም ነበር። እርሱ ራሱን ችሎ ማድረግ የሚችለው ጥቂት ነገር ብቻ ነበር። እኔ አሁን ዘጠና ሁለት ዓመቱ ነው፣ ለቫን ዲቪንተር ያለኝ ክብርም ጥልቅ ነው። በሌሎች ላይ ጥገኛ በሆንን ቁጥር ስሌሎች ያለን ክብር ይጨምራል። ለቫን ዲቪንተር ያደረግነውን ዞር ብዬ ሳለበው ዛሬ እኔን በመንከባከብ ላይ ላሉት ትልቅ አድናቆት እንድቸር ያደርገኛል። በእርጅና ዕድሜዬ ላይ ሆኜ ተስፋ ማድረግ የምችለው ከጊላዬ ለሚመጡት በሚሄዱበት መንገድ ሳበረታታቸው ድልድይን እየገነባሁላቸው መሆኔ ነው።

ወደ መጨረሻ ቤታችን እየተቃረብን ላለን ለእኛ እርምጃዎቻችን፣ የተንም ያህል የዘገየ ቢሆኑ፣ ያለ ዐላማ ግን መሆን እይገባቸውም። ወጣቱ ትውልድ እስከመጨረሻው አካሄዳችን ድረስ ይከተለናል። ይህ የሚነግረን ምንድን ነው? እስከአሁን በመምራት ላይ ያለነው እኛ መሆናችንን ነው። ግን እየመራን ያለነው በድል ነውን? የኛን ፈለግ ለሚከተሉት መንገዱን እያመቻቸንላቸው ነውን? ምናልባትም ራሳችንን ልንጠይቅ ያስፈልገናል። "የእኛ ፈለግ (ዱካ) ሊከተሉት የሚገባው ዐይነት ነውን?" እኛ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ፈለግ እየተከተልን ከሆነ እንዲሁም መሸገሪያዎቻችን የተገነቡት በእርሱ ፅኑ መሰረት ላይ ከሆኑ መልሳችን አዎን ነው። እርሱ (ክርስቶስ) ብቻ ነው የሚያስጨንቀንን የሚያነሳልንና ሽክማችንን የሚያቀልልን።

የሚናወጥ ወይንስ አስተማማኝ መሰረት

ማንም ሰው ከሕይወት ውጣ ውረድ እያመልጥም። እንዳንደች ገና በወጣትነት ዕድሜአቸው አስቸጋሪ የጤና እክል ያጋጥማቸዋል። እንዳንደች በሀብት ላይ ይወሰዱና በጊላ ግን ሁሉን ነገር ያጣሉ። እንዳንደች ፍቅርን ይሸና ሁልጊዜ መገለል ይደርስባቸዋል። ፅኑ የሆነ መሰረት ከሌለን የሕይወትን ጫና ለመሸከም አለቸጋሪ ይሆንበናል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ዐላማ አለው፣ እናም እርሱ በመሰረተልን መሰረት ላይ እንድንገነባው ይሻል። መጽሐፍ ቅዱስ የእጅ ጥበብ ሥራቸውን በችካል ስለሚያጠብቁ

እናጢዎች ይናገራል " . . እንዳይንቀሳቀስም" (ኢሳ. 41÷7)። የክርስቶስ እጆች በሹል ብረቶች ተወግተው ከመሰቀሉ ጋር ሊጣበቁ እርሱ ጽኑ መሰረት ሆነን። ዲ.ኤል. ሙዲ በአንድ ወቅት እንዲህ ብሎ ተናገረል። "ሕይወትህን ለክርስቶስ ስጠው፤ እንተ ልትሠራበት ከምትችለው በላይ እርሱ ይሠራበታል።"

ከብዙ ዓመታት በፊት ከእኛ ቤት ብዙም በማይርቀው በእፓላቲያን ተራራ ላይ ቤቱን ስለሠራ ቤተሰብ በቅርቡ ሰማሁ። ቦታው ኮረብታ ላይ ሲሆን በእቅራቢያው ቁልቁል ሲታይ የሚያምር ሽለቆና ራቅ ብሎ የሚታይ የተራራ ለንሰለት ያለበት ነበር። ፅቅዳቸውን ካረቀቁና የሚገነባላቸውን አካል ከመረጡ በጊላ፣ ግንባታው በተያዘላት የጊዜ ዕቅድ መከናወን ጀመረ፣ እናም ከጥቂት ወራት በጊላ እዲሱ ቤታቸው ተጠናቀቀ። በውጤቱ ደስተኛ ሆነው ህልማቸው በነበረው ቤት ውስጥ ገቡ።

ነገር ግን ለአንድ ዓመት ያህል ከቆዩ በጊላ፣ ህልማቸው ሁሉ ቅጥት ሆነ። ለችግሩ የመጀመሪያው ምክንያት በመሰረቱ ዙሪያ የነበረው አፈር ለላተንሸራተተ ነው፤ በጊዜ ሃደት ግን ጉድጓዱ እየጠለቀ መጣና በቤቱ ግድግዳ ሳይ ለንጥቆች መታየት ጀመሩ። ስላሳለባቸው ችግሩ ምን እንደሆነ እንዲያጠናላቸው የህንፃ መሃንዲስ ጠሩ። መሃንዲሱም የመሰረቱ የተወሰነ ክፍል በፍርስራሽ (በቆዩ የዛፍ ሰሮች፣ በለስላሳ ድንጋዮች፣ ከዚያም አልፎ በግንባታ ሥራ ወቅት በወዳደቁ እንጨቶች) በተሞላ ጉድጓድ ላይ እንደተመሰረተበምርመራው ደረሰበት። እንጨቱ ሊበለብስ መራቱ ተንሸራተተ፣ ግድግዳዎቹም መነቃነቅ ጀመሩ ከዚያም ቤቱ ሁሉ በሚያስፈራ ሁኔታ መናወጥ ጀመረ። በግዴለሽነት ይሁን በመዘናጋት ቤታቸውን የገነባው ተቋራጭ፣ በተበላሽ መሰረት ላይ ነው የገነባው፣ እናም ለህተቱ በገንዘብም በጊዜም ዋጋ አስከፍሏል።

ልክ ይሄ ቤት ፅኑ መሰረት እንዳሰፈለገው ሁሉ፣ እኛም ለሕይወታችን ፅኑ መሰረት ያስፈልገናል - የማይለወጡ የእምነት ስርዐቶች፣ ግቦች እንዲሁም በሕይወት ማዕበል መካከል እንኳ ፅኑና ደህና እንድንሆን የሚጠብቁን የሰነምግባር አሴቶች ያስፈልገናል። በየትኛውም ዕድሜ ላይ ብንሆን፣ ለሕይወታችን ያለው በእግዚአብሔር

ፈቃድ ላይ የተመሰረተ ፅኑ የግብረ ገብና መንፈሳዊ መሰረት ሰወደፊት ሕይወታችን ያዘጋጃል።

ይህንን ምሰራፍ በምክልከብት ወቅት፤ ዓለማችን በፊት ለፊት እስኪል 9 የተመዘገበ የመሬት መንቀጥቀጥና የሰሜናዊ ጃፓን ክፍልን ያጠፋ እንዲሁም የመሬትን ዋልታ በጥቂቱ ያንቀሳቀሰ ሱናሚ አስተናገደች። ከሞት ባመለጡት ሰዎች ስቃይና ጉዳት አዝኛለሁ፤ መጀመሪያ ያደረግኩትም ነገር ለእነሱ መጸለይና እግዚአብሔር እኛ በምንችለው መንገድ ሁሉ መደገፍ እንድንችል እንዲረዳን ነው። ልጄ ፍራንክሊን በፍጥነት ወደ ተጎዳው እክባቢ በማቅናት ከጃፓን ቤተ ክርስቲያናት ጋር በመሆን በአደጋው ሕይወታቸው ለተመስቃለባቸው ሰዎች እርዳታ ለማድረግ ተንቀሳቅሷል።

በዚያ ቦታ ይኖሩ ስለ ነበሩ አሁን ግን ሁሉን ሰላጡት ሰዎች ከማሰብ ውጪ ምንም ማድረግ አልቻልኩም ነበር። ቤቶቻቸውን ፅኑ ነው ብለው ባለቡት መሰረት ላይ ገንብተው ነበር፤ በመሬት መንቀጥቀጥ በሚጠቃ እክባቢ እንደመኖራቸው መጠን የተለየ ጥንቃቄ አድርገው ይሆን ይሆናል። ነገር ግን ከእግሮቻቸው በታች የነበረው መሬት ሲናወጥና የሱናሚ ማዕበል በመሬታቸው ላይ ሲከንፍ፤ እነኞ መሰረቶች ተናወጡ፤ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ከተከሰቱ አስከፊ የተፈጥሮ እደጋዎች መካከል አንዱ ሆኖ ለማለፍ በቅቷል።

እንደዚህ ያሉ አለቃቂ ክስተቶች በተሳሳተ መሰረት በደህናዎቹ ጊዜያት ጥሩ የሚመስል ግን የሕይወት ውጣ ውረድ ሲበዛ መቋቋም የማይችል ላይ ሕይወታችንን ገንብተን ከሆነ ሲከሰት የሚችለው ነገር ያሳስበኛል። ይሁን እንጂ፤ በሚያሳዝን ሁኔታ፤ ብዙ ሰዎች ስለዚህ ጉዳይ ቆም ብለው አያሰቡም ወይም ደግሞ ሕይወታቸውን እየገነቡበት ያለውን መሰረት አያጤኑትም። በትክክለኛው መንገድ ላይ እንዳሉና መሰረታቸው ሁሉ ፅኑ እንደሚሆን አድርገው ያሰባሉ። ለአንዳንዶች መሰረታቸው ራስን ማሞላቀቅ ወይም ደስታ ወይም መዝናናት ነው። ሌሎች ደግሞ በገንዘብ ስኬትና በሀብረተሰቡ ውስጥ ባላቸው ቦታ ላይ ይመሰርቱታል። እንዲሁም ደግሞ ሌሎች ትክክለኛውን ሰው ካገኙ . . . ወይም ሰነር የሚሆን የሚመች ቦታ ካገኙ . . . ወይም ጥሩ ሊከፈላቸው የሚችልበትን ሥራ ካገኙ . . . ያን ጊዜ ደስተኛና ደህንነቱ የተጠበቀ ሕይወት እንመራለን ብለው ያሰባሉ።

ነገር ግን በፈተና ወቅት እነኚህ ሁሉ እውነት መሆናቸውን እጠራጠራለሁ። ምናልባት የግል ሁኔታ አስመመቻቸት ሰምሳሌ ያልተጠበቀ ህምም፤ የልጅ ማመፅ፤ የገንዘብ እጥረት - የመሰረቱን ምንነት ማለትም ያልተረጋጋና ደህንነቱ ያልተጠበቀ መሆኑን ያሳያሉ። ምናልባት ደግሞ ግባቸውን መትተውና የፈለጉትን ሁሉ አሳክተው ይሆናል - ግና አላካን ብለው ያሉት ባዶና አረፍት አልባ እና ብስጫ እድርቻቸው ያርፋል። ራሳቸውን ልክ እንደ መክብብ መጽሐፍ ጸሐፊ እንዲህ ሲሉ ያገኙታል፤

እጄ የሠራቻትን ሥራዬን ሁሉ
የደክምኩበትንም ድካሜን ሁሉ ተመለከትኩ
እነሆ ሁሉ ከንቱ ንፋሰንም እንደ መከተል ነበር። (2÷11)

ተሰፋቸው እና ህልማቸው ጨለመ፤ ግራ አጋብቷቸው፤ አቀጥብሯቸው እና እንዴት ሊሆን እንደቻለ አስገርሟቸው አልፏል። ምናልባትም ይህ ተከስቶባችሁ ይሆናል።

ባልፀና መሰረት ላይ ስንገነባ፤ ችግሮች ይከሰታሉ። ክርስቶስን በሌሎች ስንተካው ነገሮች (ለምሳሌ ራሳችንን ስናስቀድም - በህልማችን፤ በመሻቶቻችን፤ በተስፋዎቻችን፤ በግቦቻችን፤ በተከሰ ሰውነታችን፤ በጤናችን፤ በሀብቶቻችን) ይህ መከሰቱ አይቀሬ ነው። ምናልባትም ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ደስታና እርካታን እናገኝ ይሆናል። በኋላ ሰራሳችን "ሕይወት ማለት ይሄ እይደለምን? መኖር የሚገባን እንደዚህ እይደለምን? ሌላው ሰው እየኖረ ያለው ወይም ደግሞ ቢያንስ ለመኖር እየሞከረ ያለው እንደዚህ እይደለምን?" እንላለን። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ ፅኑ ያልሆነው መሰረት ምንነቱ ቁልጭ ብሎ ይወጣል። ከዚያም ችግሮች ይከሰታሉ (መከሰታቸውም አይቀሬ ስለሆነ)፤ ስንጥቆች ይስተዋላሉ፤ እንዲሁም መሰረቱ መፈረካክስ ይጀምራል። በሚያሳዝን ሁኔታ፤ በኢየሱስ ምሳሌ ውስጥ እንደተጠቀሰው ሰው እንሆናለን፤ "ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋሰም ነፈሰ ያንም ቤት መታው ወደቀም አወዳደቁም ታላቅ ሆነ" (ማቴ. 7÷26-27)።

ገንዘብ፤ ስኬት እና ደስታ ስምንድን ነው የማይበርድ (የፀና) እርካታን የማያመጡት? በተለይ እያረጀን ስንመጣ፤ ለምንድን ነው

ለሰኬታማ ሕይወት የሚሆን ጠንካራ መሰረት የማይሰጠውን? ምክንያቱ የሕይወትን አንድ ትልቅ አውነት ችላ ስለሚሉ ነው፤ ስጋ (አካል) እና አዕምሮ ብቻ አይደለም ያለን፤ ነፍሱም (መንፈሱም) አለን። ይህንን አውነት ችላ የምንል ከሆነ - ስጋችንን ብቻ መግባን ነፍሳችንን ብናስርባት - ሕይወታችን ጎደሎና ለኬት አልባ ይሆናል፤ እናም ለሕይወት አይቀሬ ለሆኑ ተግዳሮቶች ራሳችንን ደካማ እና ያልተዘጋጀ ሆኖ እናገኛለን። የኋላ ኋላ ብዙም ላይቆይ በሕይወት ማዕበል መናወጣችን አይቀርም፤ እናም ሕይወታችንን በአሸዋ መሰረት ላይ አንደገባን እንረዳለን።

ሰለወደፊቱ ለናሰብ አሁንም ቢሆን በአካላዊ ደህንነት ወይም በሰሜት ደስተኝነት ላይ ማተኮር ቀላል ነው፤ ሁልጊዜ ስለ አነሱ በሚነገሩ መልዕክቶች እንሞላለን። የገንዘብ አማካሪዎች ለወደፊቱ ለመዘጋጀት ማድረግ ያለብን ነገር ቢኖር ትክክለኛውን ኢንሸለትመንት(መዋዕል ንዋይ) ማድረግ ነው ብለው ይጠቁማሉ። የጤና ባለሙያዎች ደግሞ ጤነኛ፣ ደስተኛና የምንመች አንድንሆን ትክክለኛውን ምግብ አንድንመገብና ትክክለኛ ሻይታሚን አንድንወሰድ እንዲሁም ተገቢ የሆነ የሰውነት እንቅስቃሴ አንድናደርግ ይመክሩናል። አላታሚዎችና የቴሌቪዥን ማሰታወቂያዎች በማክታተል የተለያዩ የምርት ውጤቶችን በማቅረብ በሕይወታችን ለኬታማ እንድንሆን፣ የሕይወትን ችግሮች ለመወጣት እንዲሁም እርጅናን ለማራቅ የሚረዱ ምክሮችን ይለግሱናል። የኮስሞቲክስ ክብካቤዎችም ምርቶቻቸው የጊዜን መቆጣጠሪያ ወደ ኋላ በመመለስ ወጣት እንድንመስል ያደርጋሉ በማለት ሙግቱን ተቀላቅለዋል። በቅርቡ ያገባቸውት አንድ ዕሁፍ፣ አሜሪካኖች በዓመት እርጅናን ለሚከላከሉ መድኃኒቶች ወደ ሰድለት ቢሊየን ዶላር የሚጠጋ ገንዘብ ያወጣሉ - ይህ ገንዘብ በመጪያቸው ቅርብ ዓመታት ዐሥር በመቶ ይጨምራል ተብሎ ይጠበቃል።

በአርግጥ፣ ሰለክነኚህ ነገሮች ማሰብ አግባብ አይደለም ማለት አይደለም። ሰለወደፊቱ መቆጠብ አለብን፤ እንዲሁም አካላዊና ሰሜታዊ ጤንነታችንን መንከባከብ አለብን። ግን ስለ ወደፊቱ መዘጋጀት ማለት ይህ ብቻ ነውን?

መልሱ አይደለም ነው፤ ተግዳሮቶች በሚመጡበት ጊዜ አስተማማኝ የሆነ የገንዘብ ዕቅድ እንዲሁም ጥሩ የሆነ የጤና ክብካቤ እኛን

ለማዕናት በቂ አይደሉም። የአካል ጉድለት ደርሶባችሁ ነፃነታችሁን ሊነፍጋችሁ ወይም አንድ የምትወዱትን ሰው ሞት ሊቀማችሁ በባንክ ያላችሁ ገንዘብ ያረካችኋልን? አስተማማኝ የሆነ ጤንነት ክብቸኝነት ማዕበል ወይም ከዝነን ወይም እርጅና እየበረታ ሊመጣ ከሚከበን የገንዘብ ችግር ሊከላከለን ይችላልን? ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ "ነፍስ ከመብል ለውነትም ከልብስ አይበልጥምን?" (ማቴ. 6÷25)። ከዚህ የተሻለ ነገር ያስፈልገናል፤ የሆነ የጠለቀና የማይናወጥ፣ በሕይወት አስቸጋሪ በሆኑ ወቅቶች አሻግሮ ማየት የሚያስችለን የሆነ ነገር ያስፈልገናል። ሕይወታችንን የምንመሰርትበት ጠንካራ መሰረት ምንም ቢከለት ጥንካሬና ዕናት የሚለጠን መሰረት፣ ያሻናል። የምንገነባበት ለዓት ደግሞ አሁን ነው።

እግዚአብሔር በሕይወታችን ወዲህ ወዲያ እንድንል አይፈልግም፤ ደስታ፣ ዕረፍት እና ለላምን በተሰፋ መቁረጥ ስንፈልግ ግን ደግሞ ላናገኛቸው ስንቀር ማየት አይሻም። ሕይወታችንንም ዕኑ ባልሆነ መሰረት ላይ እንድንመሰርት አይፈልግም። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን መሰረት ራሱ አቅርቦልናል!

ከብዙ ዓመታት በፊት ሩትና እኔ ቤታችንን ለመገንባት ለናቅድ ጓደኞችን የሆነ አንድ ለው የግንባታ ቦታችንን እንዲያይልን አንድ የሚያወቀውን መሃንዲስ አስተዋወቀን፤ እኛም በዚህ ደስ አለን። ቤታችንን ልንገነባበት ያሰብነው መሬት ረዘም ላለ ጊዜ ዝናብ ቢዘንብበት ሊንሸራተት የሚችል ዐይነት መሆኑን ባደረገው ጥናት አመለከተ። በእርሱ አስተያየት ላይ ተመሰርቶ የሚገነባው አካል የመሬትን የውስጥ ዐለት አስከያገኝ ድረስ ከቆፈረ በኋላ ቤታችንን ዕኑና አስተማማኝ ለማድረግ በከንክረት ጥላው። ትክክለኛ መፍትሄ መሆኑ ተመሰከረ።

ልክ እንደዚህ የመሬት ገጣፍ የሆነ ዐለት ያለ መሰረት ያስፈልገናል። ሊለጠንም የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሕይወታችንን ልንመሰርትበት የሚገባን ዐለት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሕይወታችንን በእርሱ ለንሰጠውና ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ለናጠነከር የምንፈልገው ዕኑ መሰረት እርሱ መሆኑን እንረዳለን። ሌላው መሰረት ሁሉ የውሸት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤

"በሐዋርያትና በነዚያት መሰረት ላይ ታንሞችኋል፤ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው" (ኤፌ. 2÷20)።

ክርስቶስ፤ ፅኑው መሰረት

ሕይወታችንን በክርስቶስ ላይ የምንመሰርተው ስምንድን ነው? የመጀመሪያው ምክንያት የእርሱ ማንነት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከዛሬ ሁለት ሺ ዓመት በፊት በምድር ላይ የተመሳሰለ ታላቅ የሃይማኖት መምህር ብቻ አይደለም። እርሱ ከዚያ በላይ አንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል፤ እርሱ ስጋ የሆነ አግዚአብሔር ነው። በየገናው የምናከብረው ይሄንኑ ነው - እንዲሁም በሕይወታችን በየቀኑ ልናከብረው ይገባናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲነግረን በዚያ በመጀመሪያው የገና ቀን አግዚአብሔር ከእኔና ከእናንተ ግምት በላይ የሆነ ነገር አደርገ፤ ከሰማይ ወርዶ ሰው ሆነ። ያ ሰው ፍፁም መለኮትና ፍፁም ሰው የሆነው ኢየሱስ ነው።

እግዚአብሔር ምን አንደሚመስል ማወቅ ትፈልጋላችሁን? ኢየሱስን ተመልከቱ፤ እርሱ በሰው ስጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ነውና። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እርሱ የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው ... ለአለቅነትና ለሰልጣንም ሁሉ ራስ በሆነ በእርሱ ተሞልታችኋል" (ቆላ. 1÷15 ፣ 2÷9) ማረጋገጫው ደግሞ ከሞት መነሳቱ ነው፤ ትንሣኤው ንጢያትን፤ ሞትን፤ ሰይጣንን፤ እና ሲኦልን ማሸነፉን የማያረጋግጥልን ብቻ ሳይሆን መለኮታዊ ተፈጥሮ እንዳለውም ጭምር እንጂ። ትምህርቶቹ ጥልቅ እውቀት እንዳለው ፈላስፋና የሃይማኖት መምህር የሚመስጡ ብቻ አይደሉም፤ አግዚአብሔር ለእኛ የላከው መልዕክት ጭምር እንጂ። የምህረቱ ሥራ ልክ እንደ አንድ የርሀሩህ ግሰሰብ ድርጊት ብቻ አልነበረም፤ እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ያለውን ፍቅርና ግድ መሰኘት ማሳያ ጭምር አንጂ።

ሁለተኛው፤ ክርስቶስ የእኛ መሰረት መሆን ያለበት ምክንያት ለእኛ ካደረገው ነገር አንጻር ነው። ማድረግ ያለብን ትልቁ ነገር ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅና የእርሱ ቤተሰብ አባል መሆን ነው - ነገር ግን ሊሸፈን የማይችል እንቅፋት በመንገድ አለ፤ ንጢአታችን ነው። ንጢአት ከእግዚአብሔር ያለየናል አንዲሁም ከፍርዱ በታች አንድንሆን ያደርገናል፤ ምንም ያህል ጥረት በግላችን ብናደርግ፤

ከንጢአታችን መንፃት እንችልም። ከእግዚአብሔር ርቀናል፤ በተቀደሱ ዐይኖቼም ፊት በደለኞች ነን። ነብዩ ኢሳያስ እንዲህ አለ፤ "በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ሰይታለች፤ እንዳይለማም ንጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውራለች" (ኢሳ. 59÷2)። ንጢአታችንን ሊያስወግድልን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ይህ እንዲቻል ያደረገው አንድያ ልጁን ወደ ዓለም ልክ ለእኛ እንዲሞት በማድረግ ነው። መለኮት ስለሆነ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለ ንጢአት ነበር። በመስቀል ላይ ግን የኛ ንጢአት በሙሉ በእርሱ ላይ ተደረገ፤ እናም በሞቱ ለእኛ የተገባውን ፍርድና ሲኦል በራሱ ላይ አደረገ። እኛ ለራሳችን ከቶ ማድረግ የማንችለውን ነው አሁን ለእኛ ያደረገልን፤ ብንቀበለው አሁንም ድረስ ምህረትና የዘላለም ሕይወት በነፃ ይሰጠናል። ጳውሎስ እንዲህ ሲል ያሳስበናል፤ "የንጢአት ደሞዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የፀጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው" (ሮሜ 6÷23)። ዐሰቡበት፤ አሁን እግዚአብሔር የመጻንን ስጦታ በነፃ ሰጥቶናል - ኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉንም ዋጋ በመስፈሉ ምክንያት ነፃ ነው።

ወደ እርሱ ስንመጣና ሰድነታችን እርሱን ብቻ ስንታመን፤ እግዚአብሔር ንጢአታችንን ይቅር ይለናል፤ እናም ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንታረቃለን። በቅዱስ መንፈሱም በእኛ ውስጥ ለመኖር ይመጣል፤ ወደ ቤተሰቡም እንደ ወንድና ሌቶች ልጆች ይቀላቅለናል። አሁን ከእርሱ ጋር በመሆናችንም፤ አንድ ቀን ደግሞ በመንግስተ ሰማይ ከእርሱ ጋር እንሆናለን። አስከዚያው ድረስ ግን እርሱ በእያንዳንዱ ቀን ከእኛ ጋር ይሆናል፤ የምድር ላይ ጉዟችን እስኪፈፀም ድረስ ማለት ነው።

ሕይወታችሁን በኢየሱስ ክርስቶስ መሰረት ሳይና እርሱ ለሕይወታችሁ ባለው ፍቃድ ሳይ ሰመመሰረት አሁንም አልረፈደም "ከተመሰረተው በቀር ማንም ሌላ መሰረት ሊመሰርት አይችልምና፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው" (1ቆሮ. 3÷11)። እርሱ የሕይወታችሁ መሰረት ነውን?

የሕይወት ትልቁ ውሳኔ

አንድ ሰው አዲስ ግንባታ መገንባት ሲጀምር በመጀመሪያ የሚወሰደው አርምጃ መሰረት መጣል ነው። ያንን አርምጃ ከዘለለ፣ ወይም በደንብ መገንባት ካልቻለ፣ ያ ህንፃ - የቱንም ያህል የሚያምር ወይም ከውጪ ሲያዩት የሚማርክ ቢሆንም - የማይፀናና አወዳደቁም ታላቅ የሚሆን ነው። የኋላ ኋላ ብዙም ሳይቆይ መዳከሙና መውደቁ የማይቀር ነው።

ይሁን እንጂ፣ ግንባታ ከመጀመሩ በፊት ወይም መሬቱ ላይ ንብረት ማኖር ከመጀመሩ በፊት፣ አንድ ነገር መቅደም አለበት። ያ ለንድ ነገር ውሳኔ ነው - ህንፃውን ለመገንባት በባለቤቱ የሚደረግ የግል ቁርጠኝነት ያስፈልጋል። እናም ይህ የመጀመሪያው ርምጃችን ነው። ሁላችንም ደስተኛና አስተማማኝ ኑሮ እንፈልጋለን፤ ሁላችንም ጠንካራና ፅኑ መሰረት እንፈልጋለን። ነገር ግን ምኞት ብቻውን በቂ አይደለም፤ መወለን አለብን - ለኢየሱስ ክርስቶስና ለሕይወታችን ላለው ስርሱ ፈቃድ በግላችን ልንወሰን ያስፈልገናል።

ሕይወታችሁን ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰጥታችኋልን? ወጣትም ሆናችሁ ሽማግሌ፣ ሕይወታችሁን በእርሱ ላይ ለመገንባት ትፈልጋላችሁን? ልትወሰኑ ከሚገባችሁና ከምትችሉት ውሳኔዎች ሁሉ በጣም ጠቃሚው ሕይወታችሁን ለጌታ መስጠትና የእርሱ ተከታይ መሆን ነው። የሕይወት ማዕበል እስኪያናውጣችሁ ድረስ አትጠብቁ፤ ያኔ ያረፍድባችሁ ይሆናል። ልባችሁንና ሕይወታችሁን ለእርሱ ክፈቱለት "እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው" (2ቆሮ. 6÷2)።

ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ሕይወታችሁ ጋብዛችሁ የማታውቁ ከሆነ፣ ወይም ስለ ድነታችሁ እርግጠኛ ካልሆናችሁ፣ እዚህ ጋ አንድታቆሙና ወደ ሕይወታችሁ እንዲመጣና ይቅር ይላችሁና ያድናችሁ ዘንድ አንድተጠይቁት እጋብዛችኋለሁ እርሱም ያደርገዋል። ይህን ውሳኔ ለማድረግ ይረዳችሁ ዘንድ፣ የሚከተለውን ጸሎት (ወይም ደግሞ ተመሳሳይነት ያለውን ጸሎት በራሳችሁ ቃላት) አሁኑኑ አንድትጸልዩ አበረታታችኋለሁ፤

እምላኬ ሆይ ንጢያተኛ መሆኔን አውቃለሁ። ስለ ንጢያቱ ይቅር በላኝ - ከእነሱም መራቅ እፈልጋለሁ። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኝ አምናለሁ፤ ጌታዬ መሆኑንም አምናለሁ፤ እናም ዛሬ ወደ ሕይወቴ ይመጣ ዘንድ እጋብዘዋለሁ። ካሁን ሰዓት፣ ጀምሮ፣ እርሱን የሕይወቴ መሰረት ማድረግ እፈልጋለሁ እንዲሁም በቤተክርስቲያኑ ሀብረት ሳንሰጥለውና ልክተለው እፈልጋለሁ። በክርስቶስ ስም እጸልያለሁ። አሜን።

ይህንን ጸሎት በቅንነት ከጸሎያችሁ፣ እግዚአብሔር ሰምቷችኋል ይቅርም ብሏችኋል - እናም እሁን ለዘላለም የእርሱ ልጅ ሆናችኋል። ሕይወታችሁን በፅኑ መሰረት ላይ ለመመስረት የሚያስፈልገውን የመጀመሪያ አርምጃ ወስዳችኋል መሰረቱ በሕይወታችሁ ዘመን ብቻ የሚፀና ሳይሆን ለዘላለምም ጭምር የሚሆን እንጂ። እናም ከውሳኔአችሁ ለወደፊት የሚያስፈልጋችሁ የላን ምግባርና መንፈሳዊ ጥንካሬ ይመነጫል።

በፅኑ መሰረት ወደ ቤት (መንግስተ ሰማይ) መቅረብ

ጂ. ደብሊው. ቫን ዴቪንተር በ 1896 ላይ ስለፃፋቸው ቃላት ሳስብ፣ የክርስትና ሕይወት መሰረት ወደ እፅምሮዬ ይመጣል፤

ሁሉንም ለኢየሱስ እሰጣለሁ፤
ሁሉንም ለእሱ በነፃ እሰጣለሁ፤
ለዘላለም እወደዋለሁ እምነዋለሁም
በየዕለቱ በሀልውናው ውስጥ እኖራለሁ።

ፊሳችንን ለንሰጠውና ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታ እና አዳኝ ሰንቀበለው፣ እርሱ በሄደበት እንድንሄድ ያዘናል። ንይሁን ለንቀበል እርሱን እንድንከተል እንዲሁም በሀልውናው ውስጥ እንድንሆን ድፍረትን ይሰጠናል።

በዕድሜ የገፋን ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የሞሉ የሕይወት ታሪኮችና ከእኛ በፊት በኖሩ ሰዎች የተጣለውን መሰረት ልብ ልንል

ይገባናል። መጽሐፍ ቅዱስ የሽምግልና ዕድሜን አያጣጥለውም፤ ይልቁንም አሴቶችንና በጎ ጎኖችን ያስተምረናል እንጂ። የእግዚአብሔርን አውነት ሥራዎች በጎላፊነት ያስተላለፋልንን ሰዎች ጥበብ በማስቀጠል ብዙ ማድረግ አንችላለን።

ኢያሱ በ110 ዓመቱ ከመሞቱ በፊት፤ የመራቸውን ሰዎች ስብሰቦ ስላሳለፋቸው ቀናቶች፤ አለመታዘዛቸውንና ፀፀታቸውን እንዲሁም የእግዚአብሔርን ምህረትና ታማኝነት አስታውሰዋቸው። ከሺ ዓመታት በኋላ እንኳ በየቤቱ ሊሰቀል የቻለ አዋጅን ተናገረ፤ "እኔና ቤቴ ግን፤ እግዚአብሔርን እናመልካለን" (ኢያሱ 24÷15)። ኢያሱ በስተርጅናውም አልደከመም፤ ጎላፊነቱንም አልዘነጋም። መሰረታችንን የሚያፀኑትን የህንጻውን አዕማዶች ሽማግሌዎችና አለቆች በድፍረት እሳባባቸው፤ "አሁንም እግዚአብሔርን ፍሩ፤ በፍፁምም በአውነተኛውም ልብ አምልኩት አገልግሉትም" (ኢያሱ 24÷14)።

በእድሜ የገፋን ሰዎች በመጨረሻዎቹ ዓመታት ወደ ኋላ ከማፈግፈግ ይልቅ፤ ኢያሱ አንዳደረገው በእምነት እንዲህ እያልን ልናውጅ ያስፈልገናል፤ "ወደ እግዚአብሔር እዘንብሉ" (ኢያሱ 24÷23)። እነዚያ ሰዎች የኢያሱን ግሩም ምክር ሰምተው እንደሰጡት ምላሽ ምናልባት የሚያዩና የሚሰሙ ለእኛም "አምላካችንን እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ ድምፁንም እንሰማለን" (ኢያሱ 24÷24) የሚል ምላሽ ሊሰጡ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኢያሱ ሊናገር፤ "የእግዚአብሔርን ያደረገውንም ሥራ ሁሉ አውቁ" (ኢያሱ 24÷31) ይላል። ድምፃችን ምናልባት ደካማ ይሆን ይሆናል፤ ነገር ግን ለሌሎች የሕይወትን ውሃ ለማሸፍ የእግዚአብሔር ፍቅር ስር በልባቸው ውስጥ እያደገ እንደሚሄድ ለማሳሰብ መንፈሳችን የበረታ ይሁን።

9. ስር በሂደት ይሰዳል

"እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመላለሱ፤ ስር ሰድዳችሁ በእርሱ ታነፁ።"

ቆላ. 2÷6-7

"በሃያም ሆነ በሰማንያ ዓመት መማር ያቆመ ሁሉ አርጅቷል።"

ሄነሪ ፎርድ

ባህላችን የሚሞረከዘው በጣም የቅርብ በሆነው ነገር ላይ እንጂ የድሮው ወይም አዲሱ ተብሎ አይደለም። የቴክኖሎጂው ዓለም በፈጣን ዕድገት ላይ ነው። ህብረተሰቡ ራሱን በዚህ ተጠቃሚ ቢያደርግም፤ አንዳንድ ጊዜ ግን ጎጂ የሚሆንበት ጊዜ አለ። ሲ.ኤን.ኤን /Cable News Network/ በቅርቡ የአዲሱን አይ ፓድ /iPad/ መተዋወት በማስመልከት ጋዜጣዊ ኮንፍረንስ አድርጎ ነበር። መግለጫው ከመጠናቀቁ በፊት፤ የምርቱ ባለቤቶች /ፈልሳፊዎች/ ወደ ፊት ይህንን ምርት ስለሚተካው ሌላ አዲስ ምርት ዕቅድ ይናገሩ ነበር። በጣም የቅርብና ትልቅ ከሆነ ነገር ጋር ራሱን ማስኬድ አስቸጋሪ ነው።

በዕድገት ሳይ ያለው ፈጠራ፤ በተለይ በዕድሜ ገፋ ላልን ለዎች፤ ፈታኝ ነው። የእኛ ትውልድ ሕይወትን ከሞዴል ቲ /Model T/ እስከ ሁሉም አይ /Everything/ - አይ ፎን/iPhone/፤ አይ ፖድ/iPod/፤ አይ ፓድ/iPad/፤ አይ ካርድ /iCard/፤ አይ ስቶር/iStore/፤ አይ ሶርስ/iSource/ እና የመሳሰሉት ድረስ አይቶቷል። እኛ የተማርነው የያዝነውን ነገር አንዴት መንከባከብ እና ለወጣቱ፤ ወጣቱም ይደሰትበታል ብለን ተስፋ አድርገን ማስተላለፍ እንዳለብን ነው። ይሁን እንጂ፤ ወጣቱ በእጁ ያለውን ትቶ አዲሱ ምርት የላቀ መረጃን የመያዝ አቅም /Memory Capapcity/ አለው በማለት ምንም ያህል በእጁ የያዘው ከአዲሱ ጋር ተመሳሳይነት ቢኖረውም ይመርጧቸዋል። በመረጃ ማዕበል እየተናወጠች ባለች ዓለማችን ውስጥ የቴክኖሎጂ ውጤቶችን የሚያመርቱ ኩባንያዎች በቋሚነት

የምርቶቻቸውን የመረጃ የመያዝ አቅም/Memory Capacity/ በማሳደግ ላይ ይገኛሉ። ተገልጋዩ ማህበረሰብም የድሮውን በመተው ስላዲሱ ይዘረጋል። የእኛ ትውልድ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ባጠራቀመው ትዝታ፣ ያቆመንን መልህቅ ፣ አቅጣጫ ያሳዩንን ብርሃንን የሚሰጠው ቤቶች እንዲሁም እደገኛ የሆኑ ማሰባሰቦችን ፀጥ ያደረገልንን የእግዚአብሔርን ቃል እንዳንዘነጋው በመፍራት ውድ ሕይወቱ ላይ ተጣብቋል።

አንድ ታዋቂ የሆነ የቴክኖሎጂ ግብዓቶች አምራች የሆነ ኩባንያ በድህረ ገፅ ላይ አንዲህ ሲል ዘግቧል፡ "መነሻችንን እስክንረሳው ድረስ በብዙ ቴክኖሎጂ ተወረናል።" ይህ በትክክል ህቅን መቀበል ነው። አውነትም ነው። ሰዎች ከሌሎች "እስኪነጠሉ /Disconnected/" እስኪሆኑ ድረስ ከመረጃጋር ተጣብቀው/Connected/ ሊጨናነቁ ይችላሉ። ቴክኖሎጂ የማህበራዊ ሕይወትን ከማዳከሙም አልፎ የሕይወትን አውነታ ያስቀይራል። በጥቅሉ፣ አንድ ሰው አያረጅ በሄደ ቁጥር፣ የመነጠሉ ስሜት እየናረ ይመጣል - በተስይ ከወጣቱ ትውልድ። አያት የሆኑ ሰዎች ከልጅ ልጆቻቸው ጋር በአንድ ላይ ይሆኑ ዘንድ የሚያስችላቸውን የተስያዩ ዘዴ ከመፍጠር እንዳይቀጠሉ ለማበረታታት አወዳስሁ። ልብ በሉ፣ የድሮው ትውልድ ምናልባት ከማስታወሻ ችሉታ ማነስ ጋር እየታገለ ሲሆን ይችላል ያሆናል። ግን ደግሞ በአመለካከት ሰፋት ከወጣቱ ትውልድ የተሸለ ሲሆን ይችላል። መሰረት /ለር/ አስፈላጊ መሆኑን በምሳሌ ማስተማር እንዳለብን አንዘንጋ። እነሱን የማንሰ ጎሳፊነት የኛ ነው። "እርስ በእርሳችሁ ተመካከሩ እንዲሁ ሌላውን ያንፀው" (1ተሰ. 5÷11)።

በዕድሜ ወጣት የሆነው ትውልድ ከድሮው ትውልድ ይልቅ ስልቹ ነው። ለእኛ (ሰድሮው ትውልድ) አንድ አዲስ ነገር አዲስነቱና ብርቅነቱ ለረጅም ጊዜ ይቆያል። በለተመጨረሻ ግን አዲስነቱ ያበቃል። ልጅ በተወሰደ በጥቂት ቀናት ውስጥ፣ ደስታን ፈጥሮ የነበረው መነጫነጩ ወደ ሚያበሳጭ ማጉረምረም ይቀየራል። ደስታ የሚፈጥረው የጨቅላ ሀሳን የመጀመሪያ እንቅስቃሴ፣ ትንሽ ቆይቶ ስደህንነቱ እስጊ ወደሆነ ቦታ ይሄዳል በሚል ደግሞ ሊነቀፍ እናያለን። ንጉሥ ሰሰሞን በጥበቡ ይህንን ፈጣን የሆነ የለሜት መሰዋወጥ ግሩምና ታላቅ በሆነ መንገድ እንዲህ ጽፎታል፡

በይን ከማየት አይጠግብም፤ ጆሮም ከመለማት አይሞላም ... የሆነው ነገር እሱ የሚሆን ነው የተደረገውም ነገር እሱ የሚደረግ ነው፤ ከፀሐይ በታች እዲስ ነገር የለም። ማንም፡- እንሆ ይህ አዲስ ነገር ነው ሊል ይችላልን? እርሱ ከእኛ በፊት በነበሩት ዘመናት ተደርጓል። (መክብብ 1፡8-10)

ሁላችንም በተወሰነ መልኩም ቢሆን ከዘመናዊ ቴክኖሎጂ ተጠቃሚ ብንሆንም፤ ግንኙነታችን በሥራ ላይ እንዲቆይ አስፈላጊ የሆነው የኤሌክትሪክ ንይል አቅርቦት በድንገት በቋረጥ ምን እንደሚውጠን ሳስብ ይገርመኛል። ወጣቱ ትውልድ እህል ዘርቶ ቤተሰቡን እንዴት መመገብ እንዳለበት ያውቃልን? መረባቸውን ጥሰው እንዴት ማጥመድ እንዳለባቸው ያውቃሉን? በላባቸው ስርተው ማደር እንዴት እንደሆነ ያውቃሉን? አዲስ ነገር ጥሩ ነው። የድሮው ነገር አስፈላጊ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ድሮ እና ስለ አዲስ ነገር የሚለው ብዙ አሰው። "ወንድሞች ሆይ፤ ከመጀመሪያ የነበረችሁ እርጌ ትእዛዝ እንጂ የምጽፍላችሁ እዲስ ትእዛዝ አይደለችም፤ እርጌይቱ ትእዛዝ የሰማችኋት ቃል ናት" (1ዮሐ. 2፡7)። ዮሐንስ በዚህ መልዕክት ውስጥ አንባቢዎቹን እግዚአብሔርን የማወቃችን ማረጋገጫው ከበፊት (ከመጀመሪያው) የሰጠውን ትዕዛዝ መከተል መሆኑን ያሳስባቸዋል። የእግዚአብሔርም ፍቅር ፍጹም የሚሆነው በሚታዘዙት ላይ ነው። ቃሉን ግን የሚጠበቅ ሁሉ በእርሱ የእግዚአብሔር ፍቅር በእውነት ተፈፅሟል (1ዮሐ. 2፡5)። "ከመጀመሪያው" የሆነ ማንኛውም ነገር - ከጊዜ ጀምሮ በፊት የነበረ የእግዚአብሔር ፍቅርም ቢሆን-የጥንት ነው። የሰው ልጅ ሲገለፅ የማይችሉትን የፈጣሪን የእግዚአብሔርን ፍቅር መረዳት ስላቃተው፤ ፍቅሩን በልጁ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ወደ ምድር ላከው። መዳናችን የተመሰረተው አየሱስ ራሱን መስደዋት በማድረጉ ላይ ነው፤ ተተክሰን እንድንቀር ያደረገው እርሱ ነው።

ከዘር ወደ ችግኝነት ማደግ

ማንኛውንም ነገር ማሳደግ ጊዜ ይወስዳል። ሶቅድ ያስፈልገዋል። ቁርጠኝነት ያስፈልገዋል። መሬትን ማረስ፣ ችግኝነት

መትከል፤ ለሩን ማጠጣትና የፀሐይ ንድፍ ችግሩን ከመራት ውስጥ አውጥቶ ሲያሳድገው ማየት የሚያስደስት ነገር አለው። መራቱን መደልደል፤ መሰረተ ልማቱን መትከልና ጣሪያን ማልበስ አስደሳች ሂደት ነው። ውጤቱን ለማየት ረዘም ያለ ጊዜ ሊወስድ ይችላል። ትዕግስት የጣልነው እሴት ሆኗል። ከመቶ ዓመት በፊት በጣም ኋላ ቀር የሆነ ሰዓት ነበረ። ዛሬ በኮምፒውተር ላይ ያለው ሰዓት ጠቋሚ ከጥቂት ሴኮንዶች በላይ ከቆየ ሐላብን ለማውጣትና ለማውረድ ጉዜ በሌለው ተማሪው ላይ ወይም ሥራ አስፈፃሚው ላይ አላስፈላጊ ጭንቀትን ያስከስታል።

በእጆቻቸው ተጠቅመው ሥራ የሚሰሩ ሰዎችን ሁልጊዜ አደንቃቸዋለሁ። አንድ ጓደኛዬ ከዓመታት በፊት ጠረታ እንደወጣ፤ ከሚሰቱ ጋር ሆኖ የጠረተኝነት ጊዜያቸውን የት እንደሚያሳልፉ ጥናት በማድረግ ላይ ነበሩ። እንደ ቅድመ ሁኔታ ያስቀመጡት ነገር አርሱ የእንጨት ሥራ ሊሠራበት የሚችልበትን ቦታ ማግኘት ነበር። እስከ አሁን ድረስ በአቅራቢያው በሚገኘው ደን ውስጥ ሲዘዋወር ባገኛቸው የድሮ እንጨቶች የሚያማምሩ ጉድጓዳ ሣህናቶችና የሻማ መደዣ እንጨቶችን ይሠራል።

"ለመሰራት የምትጠቀምበት እንጨት ምንድን ነው?" ብዬ አንድ ቀን ጠየኩት።

"በአፓላቺያን ተራራ ጥግ ያሉትን ዛፎች አመርጣለሁ።" ብሎ መለሰ።

"ለምን?"

"በአስቸጋሪው የአየር ንብረት ምክንያት እነዚያ ዛፎች ቀለ ብለው ነው የሚያድጉት፤ ለሰዚህም እንጨቱ ጠንካራና ጥቅጥት ያለ ይሆናል፤ ለመጥረጠም አስቸጋሪ ያደርገዋል፤ ነገር ግን ከእሱ የተሰራ ማንኛውም ነገር ለረዥም ጊዜ የሚያገለግልና የሚያምር ነው የሚሆነው" ብሎ መለሰ።

ይህ በጣም አስደንቀኝ ምክንያቱም ከቤቴ በጥቂት ክሊፕ ሜትሮች ርቀት ላይ በሚገኘው በአሜሪካ ውስጥ ከፍተኛ ቦታ በሆነው ከሚሲሲፒ ወንዝ በስተ ምስራቅ የሚገኘውን ከፍተኛ ቅዝቃዜ አዘል በሆኑ ንፋሶች በተደጋጋሚ በሚመታው በሚቼል ተራራ በሚበቅሉ

በአጭሩ በተቀጨ እና በተጣመሙ እስደናቂ ቅርፅ ባላቸው ዛፎች መኻል እኔም ብዙ ጊዜ እዘዋወር ነበር። ነገር ግን ከዚህ ዐይነት እንጨት ተጠርበው የተሰሩትን ዕቃዎች ሊያሰዩኝ በአንድ ወቅት የማያምሩ እና የተበላሹ ክንቦሩ ነገሮች ጥበበኛ እጆችን በመጠቀም የሚያምር ነገር መሰራት እንደሚቻል ተረዳሁ። ጥቅም ላይ ያላዋለውን እንጨት ያሳየኝ ዘንድ ጠየኩት።

"ለአሁኑ የለኝም። አየህ፤ እነዚህን ዛፎች በራሳቸው ጊዜ እስኪወድቁ ድረስ እኔ አልቆርጣቸውም፤ የወደቁትን ለብሰቤ ወደ ሚያምር ነገር እቀይራቸዋለሁ።"

ንፋስ በሚደበድበው የተራራ ጥግ ላይ እንደሚገኙ ዛፎች እኛም በማዕበል በሕይወት ማዕበል ሰንደወጥ ራሳችንን እናገኘዋለን። ልክ እንደነኛ ዛፎች በእምነታችን እንድንጠነክርና የሕይወት ፈተናዎች ሲበረቱበን ፀንተን እንድንቆም የሚያስችሉንን መንፈሳዊ ምግቦች የሚያቀርቡልን ጥልቀት ያላቸው ሰሮች ያሰፈልገናል።

አገራችን እንዲሁም ዓለማችን ባለፉት ጥቂት ዓመታት ውስጥ ከባድ የሆኑ አደጋዎችን በላይ በላይ ሲያስተናግዱ ነበር። ስቶርም ዋርኒንግ /Storm Warning/ የተለኘውን መጽሐፌን መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገረው በዓለማችን ውስጥ ከሚከሰቱ አደጋዎች፤ በሕይወታችን ውስጥ ከሚከሰቱ አደጋዎች እንዲሁም ሲመጡ ሰላሉ አደጋዎች ንቃትን ለማሳደግ ይረዳ ዘንድ ከልሼ ከጊዜው ጋር እንዲሄድ እድርጌዋለሁ። ዕድሜያችን እየገፋ ሲመጣ የምንጋፈጣቸው የማይመለሱን የነበሩትን አደጋዎች እንጋፈጣለን። ነገር ግን በእግዚአብሔር ረድኤትና ፀጋ ንፋሱ በሚነፍሰበት ወቅት ፀንተን መቆም እንችላለን።

መጽሐፍ ቅዱስ እኛን ከዛፎች ጋር ማነጻጸሩ፤ መንፈሳዊ ለሮቻችን ጥልቀት ያላቸውና ጠንክር ያሉ እንዲሆኑ ማሳለብ የአጋጣሚ አይደለም። መዝሙረኛው ሲጽፍ የእግዚአብሔር ሰው "በውሃ ፍሳሾች ዳር እንደተተከለች ፍሬዋን በጊዜዋ እንደምትሰጥ ዛፍ ነው" (መዝ. 1÷3) ብሏል። ነገር ግን ዛፍ ሁልጊዜ ዛፍ አልነበረም። ጀማሪው በትንሽ ዘር፤ ከዚያም በጊዜ ሂደት በቅሎ ችግኝ የሆነ ነው። ሁኔታው ጥሩ ከሆነ፤ ያ ትንሽ ችግኝ ወደ ለጋ ዛፍነት በስተመጨረሻም ወደ ጠንካራ ዛፍነት ያድጋል።

ይህ ለመንፈሳዊ ሕይወታችንም ያሠራል። ሲጀምር በዘር ነው - የእግዚአብሔር ቃል ዘር በነፍሳችን እፈር ላይ ተተክሎ በመጨረሻ ያድግና አዲስ ችግኝ ይሆናል። ነገር ግን - ልክ እንደ ዛፍ - መንፈሳዊ ችግኝ ለዘላለም ችግኝ ሆኖ ሲቀር አይገባም። ያድግ፣ ይጠነክርና ይበሰል እንዲሁም እግዚአብሔርንም የሚያሰደስት ፍሬን ያፈራ ዘንድ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ ይሄንን አውነት በሌላ መንገድ ያብራራዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል፣ ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ልክ አዲስ እንደተወሰዱ ህፃናት ነን፤ በአዲስ ሕይወት የምንፈነድቅ፣ ነገር ግን ለማንኛውም ዐይነት አደጋ ረዳት አልባና ደካማ እንዲሁም የተጋለጥን ነን። አንድ ህፃን ግን ሁሌም እንደዚያው ህጻን እንዲሆን አይፈለግም። ህፃናት ያድጉና ንልማሳ ይሆኑ ዘንድ ያሻል - ረዳት አልባ፣ ደካማና ለአደጋ ተጋላጭ መሆናቸው አበቅቶ ራሳቸውን መንከባከብና መሉ እንዲሁም ውጤታማ ሕይወት መኖር መቻል አለባቸው።

መንፈሳዊነታችንም እንደዚሁ ነው። ወደ ክርስቶስ ስንመጣ፣ ዳግም የተወሰድን ነን - ያ ማለት የሰማይ እባታችን እግዚአብሔር ልጆቹ እንደመሆናችን አዲስ ሕይወትን ለመስጠት በቅዱስ መንፈስ በልባችን ውስጥ ይሠራል (ዮሐ. 3፡1-17)። መንፈሳዊ ጨቅላ፣ ደካማና ለማንኛውም ፈተናና ጥርጣሬ ወይም ውሸት ወይም ፍርሃት ተጋላጭ ሆነን መቅረት ግን የለብንም። ለእኛ ያለው የእግዚአብሔር ፈቃድ በቃሉ እውነት ላይ እና ፈቃዱን በማድረግ ላይ ተመስርተን በእምነታችን እየጠነከርን እንድንሄድ እና ብስል እንሆን ዘንድ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "አሁን እንደተወሰዱ ህፃናት ተንክል የሌለበትን የቃሉን ወተት ተመኙ" (1ጴጥ. 2፡2)።

ሕይወታችሁን ለክርስቶስ መስጠት የመጀመሪያው ወሳኝ እርምጃ ነው - ነገር ግን ይሄ የመጀመሪያው እርምጃ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ በእናንተ በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ የበሰላችሁ ትሆኑ ዘንድ እና ከክርስቶስ ጋር ያስችሁ ግንኙነት የጠነከረ እንዲሆንና እርሱን በማገልግል ተበረቱ ዘንድ ነው። ነገር ግን ይሄ ጊዜ ጥረት ይጠይቃል። ንግግር የደቂቃዎች ሥራ ነው፤ መንፈሳዊ ብስለት ግን የሕይወት ዘመን ሥራ ነው። ብዙ እርምጃችንን የሚጠይቅ ጉዞ ነው፤ የሁሉም ሰው ዋና የሕይወት ግብ ሊሆንም ይገባል። የናንተ እንደዚህ ነውን?

እርሱን በመምሰል ማድግ

መንፈሳዊ ብስለት ማለት ምን ማለት ነው? ወይም ደግሞ በሌላ አገላለጽ፣ እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ምን ሲያደርግ ይፈልጋል? እግዚአብሔር በእናንተ ሕይወት ምን ማድረግ ይፈልጋል?

የመጽሐፍ ቅዱስ መልስ በአንድ ዐረፍተ ነገር ሊገለፅ ይችላል፤ ለእኛ ያለው የእግዚአብሔር ፈቃድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እየመለሰን እንድንመጣ ነው። ከውስጣችን ሲቀይረን ይፈልጋል፤ እርሱን የሚያስከብረውን ነገር በማውጣትና በክርስቶስ ፍቅርና ንዕህና ውስጣችንን ሲሞላው ይፈልጋል። ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅዶች ውስጥ ዋናው እኛ "ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ" (ሮሜ 8፡29) ነው። ይህ (መምሰል) መንፈሳዊ ብስለት ነው፤ ክርስቶስን "በፍቅር፣ በደስታ፣ በሰላም፣ በትዕግስት፣ በቸርነት፣ በበጎነት፣ በእምነት፣ በየዋሃት እና ራስን በመግዛት" (ገላ. 5፡22-23) እንመስል ዘንድ ነው።

ይህንን ግብ ማሳካት እንችል ይሆን? አይቻልም፤ በዚህ ሕይወት መሉ ለመሉ አይቻልም፤ ግን አንድ ቀን ለዘላለም ወደ እግዚአብሔር ህልውና ውስጥ እንገባለን፤ እናም በዚያ መሉ ለመሉ ከገጠአት ማንቆ ነፃ እንሆናለን። በዚያም "እርሱ እንዳለ እናየዋለንና፤ እርሱን እንድንመስል እናውቃለን" (1ዮሐ. 3፡2)።

አሁንስ? ለመንፈሳዊ ብስለት መትጋት ተስፋ ቢለ ነው ማለት ነው? አይደለም፤ እግዚአብሔር ከውስጣችን ሲቀይረንና አሁኑኑ በበለጠ ክርስቶስን እንድንመስል ይፈልጋል። በመንግስተ ሰማይ ያሄ ሂደት መሉ ይሆናል፤ በእኛ ላይ ያለው ንግግር ንይል ይወገዳል፤ እናም ክርስቶስ ያዘጋጀልንን ለማያዊ ቤት እንወርሳለን። ለእናንተ ያለውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ትሻላችሁን? በአጭሩ ይሄ ነው፤ ክርስቶስን የበለጠ ትመስሉ፤ ዘንድ ነው። ሌሎች በእናንተ ውስጥ ክርስቶስን ያያሉን?

ስርዐተ ስር ማበልፀግ

እርግጠኝነትን ማጣትንና በዕድሜ መግፋት ምክንያት የሚመጡ ተግዳሮቶችን ጨምሮ በሕይወታችን ሙሉ የሚያሻግረንን እምነት ማዳበር የምንችለው እንዴት ነው?

ቁልፉ ይሄ ነው፤ እግዚአብሔር በመንፈሳዊ ሕይወታችን ጠንካራ እንድንሆን ይፈልጋል፤ የሚያስፈልጉንንም ግብዓቶች ሁሉ እቅርቦልናል። እኛ በራሳችን ደካማ ነን፤ ስለዚህ የሕይወትን ትግልና ፈተና በራሳችን ለመፍታት የምንጥር ከሆነ፤ እንወድቃለን። የሕይወትን ተግዳሮቶች ለመጋፈጥ የእግዚአብሔር ብርታት ያሻናል፤ እርሱም የሚያስፈልገንን ብርታት ሊለጠን ይፈልጋል። ያቀረበልንን ሀብት የምንጠቀም ከሆነ፤ በእምነት ያጠነከረናል፤ ዋስትና ሆኖ የሚይዘንን ስርዓተ ስር /Root System/ በውሳኔዎችን ያሳድግልናል። ጴጥሮስ እንዳሳለበን፤ "የመለኮቱ ገይል በገዛ ክብርና በበጎነቱ የጠራንን በማወቅ ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምላል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ስለሰጠን በእግዚአብሔርና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት፤ ፀጋና ለላም ይብዛላችሁ" (2ጴጥ. 1÷3)።

በሚያሳዝን ሁኔታ፤ ብዙ ክርለቲያኖች ይሄንን ክቶ እይረዱትም። ሕይወታቸውን ለጌታ ለጥተዋል። በየቤተክርስቲያኖቻቸው ተሳትፎ የሚያደርጉ ሊሆኑም ይችላሉ። ይጻልያሉ መጽሐፍ ቅዱሶቻቸውንም አልፎ አልፎ ያነጻሉ። ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወት ያልበሰሉና በሕይወት ፈተናና መለኪያ ውስጥ ደካማ ይሆናሉ። መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ህፃን ሆኖ በመቆየት ለላለው እደጋ ያስጠነቅቃል፤ "እንደ ለሁተት ሽንገላ ባለ ተንኮል በለዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገመን ወዲህና ወዲያ እየተንሳፈፍን ህፃናት መሆን ወደ ፊት አይገባም" (ኤፌ. 4÷14)።

በዕድሜ የገፋን እንሆን ይሆናል፤ ነገር ግን እምነታችን ያልበሰለ ከሆነ፤ መጨመቹን ዓመታት በፍርሃትና ያለዘግጅት እንቀበላቸዋለን። ነገር ግን እንደዚህ ሊሆን አይገባም። ህፃን ልጅ ለማደግ ምግብና እንቅስቃሴ እንደሚፈልግ ሁሉ፤ እኛም በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ እግዚአብሔር ያቀረበልን መንፈሳዊ ምግብና እንቅስቃሴ ያስፈልገናል። ያለ እነዚህ እምነታችን ደካማ ነው

የሚሆነው፤ ነገር ግን እነዚህ ካሉን መንፈሳዊ ጥንካሬያችን ይጨምራል፤ እንዲሁም ሕይወት በውስጧ ሳይገኝልን ነገር ሁሉ ዝግጁ መሆን ያሻናል።

በእምነታችን ጠንካራ ሆነን የምናድገው እንዴት ነው? እግዚአብሔር ይህን እውን ለማድረግ የሚያስችል ምን ሰጥቶናል? በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች እምስት የሚሆኑ ስጦታዎችን ለማየት እሞክራለሁ።

የእግዚአብሔር ቃል ለጦታ

ከጥቂት ዓመታት በፊት ባለቤቱ ሩት አንዷን ልጃችንን ጎበኝቻት፤ እናም ለልጅ ልጆቻችን ቀለል ያለ መጫወቻ ለመስራት ወለነች። ሁልጊዜ ጀብደኛ የሆነችው ሩት፤ ጠንካራ የሆነ ገመድ በሁለት ዛፎች መካከል እሰረች። ለመሞከር ከአንዱ ዛፍ ጫፍ ላይ ወጣችና ከቀራጭ ቱቦ የተሰራውን መያዣ ይዛ በተወጠረው ገመድ ላይ መንሸራተት ጀመረች።

ነገር ግን ገመዱ ተበጠለና ከእንደ ከዐስራ እምስት ጫማ ከሚሆን ከፍታ ላይ ወደታች ተውዘግዝጋ ወደቀች። ብዙ አጥንቶቿ ተለበሩ፤ እክርካሪዋ ተጎዳ እንዲሁም ለላምነት ያህል ኮማ ውስጥ ባለገባት ከባድ የእዕምሮ መቃወስ ተሳታፊች። ቀስ በቀስ እየተሻሻለች ሲመጣ ከእዕምሮዋ ውስጥ ብዙ ትውስታዎች ከልጅነቷ ጀምሮ የምታስታውሳቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሳይቀሩ እንደጠፋባት አወቀች። "በጣም የከፋው ይህ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ማለት ለእኔ ብዙ ነገር ነው፤ ሕይወቴን በሙሉ የተመራሁት በቃሉ ነው እና እሁን ግን እንዲትም ጥቅስ ማስታወስ አልቻልኩም። ይህ በጣም የሚጎዳ ነው።" ብላ ተናገረች። የልቧን ስብራት ተረድቻለሁ፤ እኔም በእሷ በታ ብሆን የማስበው እንዲሁ ነው። ደስ በሚል ሁኔታ ቀስ በቀስ ትውስቶቿ በከፍተኛ ደረጃ ተመለሱላት፤ ለዓመታት የተማረችውም የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሳይቀሩ ቀስ በቀስ ተመለሱላት።

መጽሐፍ ቅዱስ ለእርሷ ይህን ያህል ለምን አስፈለጋት? እንዲሁም ለእኛ ለምን ጠቃሚ ሊሆን ቻለ? ምክንያቱ ቀላል ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ የእርሱን አውነት እንማር

ዘንድ እና በሕይወታችን እንድንመራበት በእግዚአብሔር የተሰጠን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡

እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ፤
በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ፤
አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ። (ኢሳ. 48÷17)

መጽሐፍ ቅዱስ እንደ አማራጭ የሚታይ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ውስጥ ስር መስደድ (መተክል) የምንፈልግ ከሆነ ግዴታ ነው።

በመንፈሳዊ ሕይወት እንድንበለፀግ መጽሐፍ ቅዱስ የሚረዳን እንዴት ነው? በመጀመሪያ፡ ወደ እውነት ያመለክተናል - ስለ እግዚአብሔር፤ ስለ ራሳችን፤ ስለሌሎች ሰላም፤ ስለ ወደፊቱ፤ እንዲሁም ከምንም በላይ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስና እርሱ ሰጠን ሰላላው ፍቅር ይነግረናል። "እኔ መንገድ፤ እውነትና ሕይወትም ነኝ። በእኔ በቀር ወደ አብ መምጣት የሚችል የለም . . . እኔን ያየ አብን አይቷል።" (ዮሐ. 14÷6÷9) ማለት የሚችለው ኢየሱስ - ሰው የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ - ብቻ ነው። የክርስትና እምነት ግላዊ የሆነ ምልክታዊ ወይም ያልተጨበጠ ጉጉት አይደለም። በተጻፈው ቃሉ ውስጥ በተገለጠው ፅኑ በሆነው የእግዚአብሔር እውነት ላይ የተተክለ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የኛን ስርዓተ ስር የሚያጠጣ የማያቋርጥ ዝናብ ነው። በየቀኑ የምንጎነጨው ድንቅ ነገር ነው።

ታዲያ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያድጉ ሰርቶችን ሲኖሩ የሚችሉበትን መርህ ይመግባቸዋል። ቀኖቻችን ሁሉ በውሳኔዎች የተሞሉ ናቸው - አንዳንዶች ብዙም ጥቅም የሌላቸው ሌሎች ግን (በጊዜው ብንገነዘብም) እጅግ አስፈላጊ ናቸው። ተከክለኛውን ውሳኔ እንደወሰንን እርግጠኛ መሆን የምንችለው እንዴት ነው? መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሆችን በመተግበር ነው። መዝሙረኛው እንዲህ በማለት ያሳስባል፡ "ኅልማላ መንገዱን በምን ያነፃል? ቃልህን በመጠበቅ ነው" (መዝ. 119÷9)። ዓለም የራሷ እሴቶችና ግቦች አሏት፤ የራሱን ምኞት ማርካት፤ ለኬት፤ ደለታ፤ ደህንነት፤ ኩራት እያለ ይቀጥላል። ነገር ግን እነዚህ ውሸት ናቸው፤ የምንፈልገውን ጽኑ ሰላምና ፀጥታ ከቶ ሊያጎናፅፉን አይችሉም።

እግዚአብሔር በመግለጫ መጽሐፉ ከራሳችን ይልቅ ክርስቶስን የሕይወታችን ማዕከል የሚያደርጉ የተለያዩ እሴቶችና ግቦችን ሰጥቶናል። መጽሐፍ ቅዱስ ከነጢአትና ከልክ ካለፈ ከራስ ማዝናናት አንድነሽሽና በምትኩ ሕይወታችንን "በዕድቅ፤ እግዚአብሔርን በመምሰል፤ በእምነት፤ በፍቅር፤ በመፅናት፤ በየዋህነት" (1ጢሞ. 6÷11) ላይ እንድንመለርት ይነግረናል። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም በየዕለት ሕይወታችን የሚተገበር ጥበብን ይነግረናል። እንዴት እንድንኖር የሚያሳየን አስተማሪያችን ነው። ለብዙ ዓመታት ከምሳሌ መጽሐፍ እንድ አንድ ምዕራፍ ማንበብን ልምድ አድርገው ነበር እናም ሙሉ መጽሐፉን በየወሩ አነበው ነበር። የምሳሌ መጽሐፍ በተለያዩ ርዕሶች ላይ ተተግባሪ የሆኑ ጥበቦችን ይዳሰሳል፤ በግንኙነት፤ በሀብት፤ በቤተሰብ፤ በንግግር፤ በሥራ፤ በልምምዶቻችን እና በሌሎችም። "የእግዚአብሔር መንገድ ቅን ነው፤ ጻድቃንም ይሄዳብታል" (ሆሴዕ 14÷9)። መጽሐፍ ቅዱስ በሁሉም ነገር ገገርያችን ነው።

ከአንዱ ጥግ እስከ ሌላኛው ጥግ ድረስ፤ የእግዚአብሔር ቃል በቃል ኪዳኖች የተሞላ ነው - ኪዳኖቹ የማይለወጥ ፍቅሩን ህልውናውን፤ ረድኤቱን እንዲሁም በማይመች ጊዜ ውስጥ ሰላላው ስለ እርሱ ሰላም የሚያወሱ ናቸው። ከሁሉም በላይ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ በሠራፊን ሥራ ምክንያት አንድ ቀን በመንግስተ ሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር ልንኖር እንደምንሄድ ኪዳን እንዳለን ይናገራል። እግዚአብሔር "ስለ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባህርይ ተካፋዮች በተሰሩ ቃል እንድትሆኑ በአነዚያ ክብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋ ሰጠን" (2ጴጥ. 1÷4) ይላልና ስለዚህ የእግዚአብሔርን ኪዳኖች እወቁ፤ እመኑአቸው፤ በየቀኑም ኑሩባቸው።

ሕይወታችሁን እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሰጠን መርሆችና እሴቶች ላይ መመስረት ትሻሻችሁን? በዚህ አትደናገጡ ወይም ለመረዳት አስቸጋሪ ነው ብላችሁም አታስቡ። በቀን ውስጥ ጥቂት ጥቅሶችን የምታነቡ እንኳ በሆነ እግዚአብሔር እነዚያ ጥቅሶች ሕይወታችሁን ለማስተካከል ይጠቀሙባቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስን ከሌሎች - ከመጋቢዎቻችሁ፤ በመንፈሳዊ ራዲዮ ወይም በቴሌቪዥን ፕሮግራሞች ላይ ካሉ የተከበሩ አስተማሪዎች፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶችና ከጉባኤዎች ላይ፤ ከክርስቲያን መጽሐፎች ለመማር

የምታገኙትን ዕድል ተጠቀሙበት፤ ነገር ግን እነዚህ ነገሮች በግል ያላችሁን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንዲተኩባችሁ አትፍተዱላቸው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ

ወደ ክርስቶስ ስንመጣና እምነታችንን በእርሱ ላይ ስናደርግ፣ እግዚአብሔር ራሱ በእኛ ውስጥ ሲኖር ይመጣል። የተስያ ስሜት ተስምቶን ላይሆን ይችላል፤ ህልውናውን ሳንረዳ እንቀር ይሆናል፤ አዲስ ነገር በእኛ ላይ ስለመሆኑም እንጠራጠር ይሆናል። ግን ሆኗል። አሁን እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ነው የሚኖረው! ይህንን የሚያደርገው በቅዱስ መንፈሱ አማካይነት ነው።

ኢየሱስ በሙላት እግዚአብሔር እንደሆነ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም በሙላት እግዚአብሔር ነው። ምንም እንኳን ባናየው፣ መንፈስ ቅዱስ በዓሳማችን ላይ እየሠራ ያለ የእግዚአብሔር አካል ነው። አካል የሌለው ኃይል (ልክ እንደ መሬት ስበት) አይደለም፤ ልክ እግዚአብሔር አብና እግዚአብሔር ወልድ አካል እንዳላቸው ሁሉ እርሱም አካል አለው - ያ ማለት፣ እነርሱ በማንነታቸው አካል ያላቸው ናቸው። (መንፈስ ቅዱስን "እርሱ" እንጂ "እንትን" የማንልበት ምክንያቱ ለዚህ ነው።)

ሕይወታችንን ስክርስቶስ ስንስጥ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ለመኖር የሚመጣው ስምንድን ነው? አንዱ ምክንያት መዳናችንን ለማረጋገጥ ነው። ክርስቶስ ንጢአታችንን ሁሉ ይቅር እንዳለንና የበላለምን ሕይወት እንደሰጠን የምናውቀው እንዴት ነው? ይህን የምናውቀው መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚል ነው - መንፈስ ቅዱስም እውነተኛነቱን በልባችን ውስጥ ስለሚያረጋግጥልን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመስክራል" (ሮሜ 8÷16)።

በተጨማሪም እግዚአብሔር ቅዱስ መንፈሱን የሰጠን የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ እንዲረዳን ነው። በእርግጥ መጽሐፍ ቅዱስ ልንኖርበት የሚገባንን መርህ ስጥቶናል፤ መጥፎ የሆነውን አስወግደን መልካሙን እናደርግ ዘንድ የሚረዳንን ማለት ነው። እንዳንድ ጊዜ ግን በእኩል የሚጠቅሙ የሚመስሉ ምርጫዎች ያጋጥሙንና የትኛውን መምረጥ እንዳለብን እንቸገራለን።

ሥራ መቀየር ይኖርብን ይሆን? ቤታችንን እንሸጥን? ይህን ሰው ላግባን? ጡረታ ልውጣን? ዝርዝሩ ማብቂያ የለውም ምክንያቱም ሕይወት በውሳኔዎች የተሞላች ነችና። የእግዚአብሔር ስለሚወደንና ስእኛ መልካም የሆነውን እንድናገኝ ስለሚፈልግ እነዚያን ውሳኔዎች ስንወስን ሊመራን ይፈልጋል። የእግዚአብሔር ኪዳን አስተማማኝ ነው፤ "ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ ፈቀቅ ብትል፤ ጆሮችህ በጊላህ 'መንገዱ ይህች ናት፤ በእርሷም ሂድ' የሚሰውን ቃል ይሰማሉ (ኢሳ. 30÷21)። መንፈስ ቅዱስ አዕምሮአችንን በማብራት እግዚአብሔርን እንድንፈልግ ያደርገናል። መንፈሳዊ እውነታዎችን በመግለጥ እንድንረዳቸው ያደርገናል።

መንፈስ ቅዱስ ስእኛ የተሰጠበት ሌላው ምክንያት በአስቸጋሪ ወቅቶች እንዲያበረታንና እንዲያጠነክረን ነው። "መንፈስ ድካማችንን ያግዛል" (ሮሜ 8÷26)፤ ይህ ደግሞ ስንጸልይ በመርዳት ብቻ አይወስንም። አስቸጋሪ ጊዜያት ሊመጡ፣ የመጽሐፍ ቅዱስን ምንባቦች ወደ ልባችን በማምጣት የእግዚአብሔርን ፍቅርና ጥበቃ ያረጋግጥልናል። ፈተናዎች ሊደራረቡብን፣ መንፈስ ቅዱስ ያበረታናል እንዲሁም ጠላታችንን ዲያቢሎስን እንድንጋፈጠው ድፍረትን ይሰጠናል። ጳውሎስ እንዲህ ብሎ ጸለየ "እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ... በውስጥ ሰውነታችሁ በገይል እንድትጠነክሩ ... " (ኤፌ. 3÷16)።

በመጨረሻም፣ መንፈስ ቅዱስ ከውስጣችን ሊቀይረን ነው የመጣው። እግዚአብሔር ሕይወታችን ጌታ ኢየሱስን ያመስል ዘንድ ሊቀይረው ይፈልጋል። ምን ያህል መንፈሱን አግኝተናል ሳይሆን ጥያቄው ምን ያህል መንፈሱ አግኝቶናል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፣ "በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ እንጂ፤ ይህን ዓለም አትምሰሉ" (ሮሜ 12÷2)። ይህ በሕይወታችሁ እየሆነ ነውን?

የክርስትና ሕይወትን ጦርነት በራሳችሁ ብርታት ስመዋጋት አትሞክሩ። ይልቁንም ወደ እግዚአብሔር በመገዛትና በእምነት ቀርባችሁ እንዲረዳችሁ መንፈስ ቅዱስን ታመኑት።

የጸሎት ስጦታ

አንዳንድ ሰዎች ጸሎትን እንደ ቀንበርና ግዴታ አድርገው ይመሰክቱታል፤ ነገር ግን እውነታው ጸሎት የእግዚአብሔር ልጆች

እንደመሆናችን የተሰጠን ትልቅ መብት ነው። እስቲ ዐስቡት፤ የዓለማት ሁሉ ጌታ የሆነው እግዚአብሔር ሁሉንም ነገራችን በጸሎት በፊቱ እንድናቀርብ ይፈልጋል። በየቀኑ እየጸለየ፤ የእግዚአብሔርን ቃል በመደበኛነት እያጠናና በእምነቱ ጠንካራ ሆኖ ሰረጅም ጊዜ ተስፋ የቆረጠ ሰው አጋዮሞኝ አያውቅም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ "በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ። አዕምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና ሐሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል (ፊልጵ. 4÷6-7)።

እግዚአብሔር ዘወትር ጸሎታችንን እንደምንፈልገው አድርጎ ነው የሚመልስልን? አይደለም፤ ላይሆን ይችላል - እንዲህ ብሎም ቃል አልገባልንም። እሱ ሁሉንም ነገር ይመለከታል፤ እኛ ግን አንችልም፤ እሱ ለእኛ የሚጠቅመንን ያውቃል፤ እኛ ግን ብዙውን ጊዜ አናውቅም። ስለዚህ አንዳንድ ጊዜ፤ አይሆንም ወይም "አሁን አይሆንም" ይለናል። ነገር ግን እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንደሚሰማና ለጸሎታችንም መልስ በእርሱ ጊዜና በእርሱ መንገድ እንደሚመልስ ቃል ገብቶልናል። "በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይሄ ነው፤ እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይመልስልናል" (1ዮሐ. 5÷14)።

ነገር ግን፤ ልብ በሉ፤ - ጸሎት ማለት የምንፈልገውን ነገር የምንጠይቅበት ብቻ አይደለም። ጸሎት በሁሉም የሕይወታችን ሁኔታ ውስጥ የሚደረግ ነው፤ በመከራና በደስታ ጊዜ ብቻ የሚደረግ አይደለም። ጸሎት ማለት እግዚአብሔርን ከልባችን የምናነጋግርበት መንገድ ነው። እውነተኛ ጸሎት ለሰማንነቱና ለላደረገው ነገር ሁሉ ምስጋናና ውዳሴን የያዘ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በ1ተሰሎንቄ 5÷17 ላይ "ሳታቋርጢ ጸልዩ" ብሎ ይነግረናል - ችግር በሚገጥመን ወይም እግዚአብሔር የሆነ ነገር እንዲያደርግልን ስንፈልግ ብቻ ግን አይደለም። ሁኔታው የፈለገውን ያህል ጨስማና ተሳፋ ቢለ ቢመስልም፤ መጽሐፍችሁን አታቁሙ። ጸሎት የሕይወት ስርዐት ሊሆን ይገባል። ስመጸለይ ጊዜ አጠረኝ ብለን ማሳበብ አይገባንም።

ብዙ ጊዜ ማንነታቸው ከማይታወቅና ሰድሜያቸው ከገፋ ሰዎች "ማድረግ የምችለው መጸለይ ብቻ ነው።" የሚል ደብዳቤ ይደርስናል። ለአብዛኞቻቸውም "በጣም ጠቃሚውን ነገር ስለምታደርጉ እግዚአብሔር

ይባርካችሁ።" ብዬ መልሻለሁ። በአገልግሎቱ የመጀመሪያ ዓመታት እናቴ እቤት ሆና እንደምትጸልይልኝ ሳውት ይሰማኝ የነበረውን መፅናናት አስታውሰዋለሁ። አበርትቶኛል፤ እግዚአብሔርም ይህንን በመጠቀም በሰጠኝ የቤት ሥራ ላይ ማተኮርና መትጋት እንድችል ረድቶኛል። የጸሎት ጓዶች ያስፈልጉናል።

የህብረት ስጦታ

እንደ ሰውም ሆነ እንደ ክርስቲያን፤ እኛ ተሰይተንና ከሌሎች ተነጥለን እንኖር ዘንድ የሚገባን እይደለንም። ሌሎች ሰዎች በሕይወታችን ውስጥ ያስፈልጉናል፤ እነሱም ይፈልጉናል። ይህ በተሰይ በእምነት እየጠነከርን እንድንሄድ ይረዳናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ "መሰባሰባችንን አንተው፤ እርስ በእርሳችን እንመካከር እንጂ" (ዕብ. 10÷25)። ብቻውን ያለ (የሆነ) ክርስቲያን ደካማ መሆኑ የማይቀር ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በክርስቶስ በሆነ ወንድሞችና እህቶች ህብረት ውስጥ እየሠራ ካለው ነገር ብርታትን ማግኘት አይችልምና።

በአሁኑ ስዓት በቤተ ክርስቲያን ህብረት ውስጥ ካልታቀፋችሁ፤ በእምነታችሁ ሊያሳድጋችሁ የሚችል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሰብከት፤ ትምህርትና አምልኮ ወዳለበት ቤተ ክርስቲያን ይመራችሁ ዘንድ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ቤተክርስቲያን የመንፈሳዊ ምግብ ከምቸት ቦታ ናት። ነፍሳችን የምትመገበው፤ የምትቀሰበውና ወደ ብስለት የምትመጣው እዚህ ነው። እኛ "መመካከርና እርስ በእርስ መተናነስ" (1ተሰ. 5÷11) የምንችለው በዚያ ነው።

የአገልግሎት ስጦታ

በአካላችን የጠነከርን እንሆን ዘንድ ለሰውነታችን እንቅስቃሴ ማድረግ እንደሚያስፈልግ ሁሉ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችንም ጠንካራ እንድንሆን አምነታችን በሥራ ላይ ሊውል ይገባዋል።

ብዙ ወንዞች ወደ ሙት ባህር ይፈላሉ፤ ነገር ግን ከሙት ባህር ውስጥ ምንም ወንዝ እንደሚይወጣ ይታወቃል። ስዚህ ነው ውግው በመቶዎች ለሚቆጠሩ ዓመታት ብዙ የማዕድን ክምችት

ለለተጠራቀመበት ምንም ነገር በውስጡ ሊኖር ይቻላል። ምንም ማለትን፤ ለላልነበረው "ሙት" ባህር ሊሆን ችሏል። በእኛም ሕይወት አንዲሁ ነው። አምነታችንን ለራሳችን አምቀን ከያዝን፤ በውስጣችን አልፎ ሌሎችን አንዲያበለፅግ ካላደረግን፤ አንዲሁም ምንም የሚወጣበትን መንገድ ካልፈጠርን፤ ራሳችንን ልክ አንደ ሙት ባህር ሆነን አናገኘዋለን - ሕይወት አልባና በመንፈሳዊ ሕይወት የሞትን አንሆናለን።

አግዚአብሔር ባላችሁበት ቦታ ሊጠቀምባችሁ ይፈልጋል። ምናልባት ወደ ቤተ ክርስቲያን ፈፅሞ ከማይሄዱ ወይም ከመጋቢዎች ጋር የማይነጋገሩ ወይም መጽሐፍ ቅዱስ ከቶ ከማያነቡ ሰዎች ጋር በየዕለቱ ልትገናኙ ትችሉ ይሆናል። ምናልባት አግዚአብሔር አነርሱን ወደ ልጁ ወደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያመጣበት ድልድይ ሊያደርጋችሁ ይችላል። የቱንም ያህል የተገባን መለሎን ባይታየንም፤ ሁላችንም አገልጋይ መሆን አንችላለን። ሙሴ ራሱ ንግግር ባለመቻሉ ምክንያት ለአግዚአብሔር አልናገርም ብሎ ተቃውሞ ነበር፤ ምናልባት መናገር የያለመቻል ችግር ኖሮበት ሊሆን ይችላል (ዘፀ. 4፡10)። በጀርመን ዲሲሽን (ውላኔ) የተሰኘው የመጽሐፍታችን አርታዲ የነበረችው ውድ ጓደኛዬ ዶ/ር ኢርምሂልድ ባረንድ ከጥቂት ዓመታት በፊት ሽባ ሆነችና መንቀሳቀስ አቃታት። ያለችበት አስቸጋሪ ሁኔታ አንዳለ ሆኖ፤ ለክርስቶስ ያላት ፍቅር በፊቷ ገጽታ ላይ ይነበብ ነበር። ወደ ዶክተርቿ፤ ቴራፒስቶቿና ክብካቤ ወደሚያደርጉላት ሰዎች በሄደች ቁጥር ደለተኛ ነች - ምክንያቷ ደግሞ፤ ለጋራ ጓደኞቿን አንደተናገረችው፤ "በዚህ የሚገፋ ወንበር ላይ ተቀምጦ ባይሆን ኖሮ፤ ለአነርሉ ስለ ኢየሱስ የመናገር ዕድሉን ማግኘት አልቻልንም ነበር።"

ፀንቶ መቆም

ቅጠሉ ሐምራዊ ቀለም ያለው ጥቁር ዛፍ አረፉ ምርጫ ይመስላል፤ ቀለሙ ከተቀረው የመሬት ገጽታ ጋር የተለማማ ይመስላል፤ አንዲሁም በአከባቢው ያለች ጎረቤቱ የቤቷን ምላራቃዊ ጥግ የዛፉ ጥላ ይሸፍናል፤ ለትል ዐለበች። ተላስታለች። ዛፉ ከተተክለ ከአምስት ዓመታት በኋላ፤ ዕድገቱ ተቋጨ። በተደጋጋሚ ይጎዳ ነበር - በተባዮችና ቅጠሎችን አጥፊ በሆኑ በሽታዎች ይጠቃ

ነበር - ከዚያም ብሶ ክበድ ያለ ንፋስ በመጣ ቁጥር ቅርንጫፉ መራት እስኪነሳ ድረስ ያዘነብል ነበር። የቱንም ያህል በችካል ብትወጥረው የሚገዳደሩትን ነገሮች መቋቋም አልቻለንም። ለጓደኛዋ ተማራ ነገረችውና እርሱ መርምሮ ችግሩን ደረሰበት - ዛፉ ስር አልነበረውም። ከቤቱ አሸንዳ አጠገብ በመተክሉ፤ ዛፉ ውግን ለማግኘት ስሩን ወደ ታች አጥልቆ መላክ አላስፈለገውም ነበር። በስተመጨረሻም መሞቱ የማይቀር ነው።

ይህንኑ ዛፍ ከቤቷ ጥግ በተመሳሳይ የፀደይ ወቅት ከተተክለ ከሌላ ለጋ ዛፍ ጋር አነሳሰረው። ቅጠል የሌለው ይህ ለጋ ዛፍ በራሱ የፀሃይ ብርሃንንና ውሃን አንዲያገኝ ተተው። ከአምስት ዓመት በኋላ ከጥቁሩ ዛፍ በበለጠ ረጅምና ጤነኛ ነበር። የክርስቲያን ሕይወት ልክ አንደ ሊጋው ዛፍ የሕይወት ዑደት መሆን አለበት። የእምነት ስሮቶችን ምቹ በሆነ የእውነት መሰረት ላይ ከተተክሉ በኋላ የአግዚአብሔርን ቃል በመረዳት፤ ወደ መንፈስ ቅዱስ በመጠጋት፤ በየዕለቱ ከአግዚአብሔር ጋር በጸሎት በመገናኘት አንዲሁም በክርስቶስ ወንድሞችና እህቶች ከሆኑ ሰዎች ጋር ህብረት በማድረግ መጠንከር ይገባናል። ከሕይወት ምንጭ እንደመጣታችን፤ ስሮቶን ክርስቶስን ስናገለግል ረጅም እየሆኑ ይሄዳሉ። በሕይወት ማዕበል ውስጥ ፀንተን መኖር የምንችለውና እንዲሁም የሚመጣው ትውልድ የኛን አርአያ እንዲከተል ማድረግ የምንችለው ጥልቅ በሆነ የሰርዐተ ስር ብቻ ነው።

በበለለ እምነት ወደ ዘለዓለም ደስታ መቃረብ

መንፈሳዊ ሥር መጠንክር የሚጀምረው በአግዚአብሔር ቃል ነው። ብዙዎች ወጣት በነበሩበት ወቅት መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብና ለማለላለል ጊዜ እንዳልነበራቸው ተናግረዋል። ሳያውቁት ሶድሜያቸው ገፋና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስን ለማስታወስ የማስታወስ አትማቸው ደክመ። ይህ ለአንዳንዶች እውነት ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ለሁሉም አይሰራም። ብዙዎቻችን የምናስታውለው ማለታወስ የምንፈልገውን ነው።

ርበርት ሞርጋን የተባለ አንድ ጥሩ ጓደኛችን፤ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ማስታወስ በሚል አንድ ትንሽ መጽሐፍ ጻፈ፤ እናም እንዲህ ይላል፤ "አዕምሮአችን የአግዚአብሔር ቃል ዘርን ለማጠራቀም የተሰራ

ግምጃ ቤት ነው። በመጽሐፉ ውስጥ የአንድን የለማንያ ዘጠኝ ዓመት የዕድሜ ባለፀጋ ሴት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተናገረችውን ነገር የሚያወሳ ታሪክ አካቷል "እኔ ፓስተር ሞርጋን፣ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅሶች እንድናስታውስ እየረዳን ስለሆነ በጣም ደስተኛ ነኝ። እኔ ጀምራለችዋለሁ። አዕምሮዬን ትኩስና ንቁ እንዳደርግ ይረዳኛል።" አዕምሮዋን ትኩስና ንቁ ለማድረግ መፈለግ ፈገግ አስባለች። እንዲያረጅባት አልፈቀደችም። የለውን አዕምሮና ልብ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በሚገኙ ሀብቶች ከመመላት የተሻለ ክምችት የለም።

የእግዚአብሔርን ቃል የማስታወስ ውጤቱን የህዝቡን የኢየሱስን በቤተ መቅደስ መገኘት በመለከሩት በስምዖን እና በሐና ህይወት እናያለን (ሉቃ 2:27)። የጥንቶቹን የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች ለለማያውቁና አዳኝ በእስራኤል ውስጥ እንደሚወለድ በእምነት ለላታቸው መንፈስ ቅዱስ ህዝቡን ኢየሱስን በእርዳና ዕድሜያቸው ገለጠላቸው። አዳኝ ወደ ዓለም መምጣቱን ሳያይ በፊት መሞትን ያልፈለገው ሽማግሌው ለምዖን ኢየሱስን አቅፎት እንዲህ ሲል ባረከው፡ "ጌታ ሆይ አሁን እንደቀልህ ባሪያህን በሰላም ታስናብተዋለህ። ዐይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይተዋልና" (ሉቃ. 2:29-31)። ሐናም "የለማንያ ዓመት ያህል መበላት... እግዚአብሔርን በምና በጸሎት ሌሊትና ቀን እያገለገለች... ቤዛነቱን ለሚጠበቁ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር (ሉቃ. 2:37-38)። በስምዖንና በሐና ታሪክ ሰጦታዎች እናያለን፣ የእግዚአብሔር ቃል፣ መንፈስ ቅዱስ፣ ጸሎት፣ ህብረት፣ እና አገልግሎት ሁሉም በጋራ የሚገርም በረከትን ለማምጣት ይለራሉ፣ እንዲሁም ሁሉም የሚጀምረው ልብና አዕምሮአችን በእግዚአብሔር ቃል ሲሞላ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ በዕድሜ የገፉ ሰዎችን እምነት ሳነብ ልቤ ሁል ጊዜ ይነካል። የእግዚአብሔር ቃል እውነት ስርዐተ ሰራችሁን/Root System/ እየመገበው ነውን? ከሥራችን ጠረታ ልንወጣ እንችል ይሆናል፣ ነገር ግን ተስፋና እርካታ ከሚሠጡን በእግዚአብሔር የተትረፈረፉ ሰጦታዎች ከመሞላት ወደ ጌላ መመለስ የለብንም።

10. ያኔ እና አሁን

"ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን በፈርሰ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተለራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሰራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለንና።"

2ቆሮ. 5:1

"የሕይወታችንን የመጨረሻው ምዕራፍ እጅግ ያማረ ሊሆን ይችላል።"

ቫንስ ሀቭነር

የሕይወታችንን የመጨረሻውን ምዕራፍ በየትኛው ደረጃ ወይም በየትኛው ዕድሜ እየኖርን እንደሆነ አናውቅም። አንዳንዶች ምድርን እንኳ ሳይቀላቀሉ ይሞታሉ። ሌሎች ደግሞ በወጣትነታቸው ይወስዳሉ። ብዙዎች ከዚህ ዓለም የሚሰናበቱት በሕይወታቸው ወሳኝ ዕድሜ ላይ ነው።

ለሰልሳ ሶስት ዓመታት ያህል ውድ ሚስቴ ከነበረችው፣ እርግጠኛ ካልሆነ ከዚህ ከምድራዊ ሕይወት ተሰይታ - የገነትን ውብ ዳርቻዎችና የኖረችለትንና ያገለገለችውን የጌታን የተባረከ ፊቱን ወደምታይበት ቦታ - ከሄደችው ሩት ተነጥዬ እናራሰሁ ብዬ ዐስቤ አላውቅም ነበር። ከሚያበሳጩኝ ሁኔታዎች መካከል ሩት እኔን በሞት መቅደሟ ነው። በክብርና በደማቅ ገጽታ እንዲሁም በየዋሃት መንፈስ ጌታችንን ለመገናኘት ዝግጁ ሆና ለትሠቃይ ተመልክቻለሁ። ስለሕይወት የመጨረሻው ምዕራፍ ብዙ ነው ያስተማረችኝ። የት እንዳለች፣ ከማን ጋር እንዳለች እንዲሁም በቅርቡ ከእርሷ ጋር እንደምሆን ማወቁ ለእኔ ትልቅ መጽናናት ሆኖኛል።

በ2005 በኒውዮርክ ፍላጂንግ ሚዶውስ በተባለ ስታዲየም ላይ የመጨረሻ የክሩሴድ ስብከት ባደረግሁ ጊዜ፣ ሩት ከተሰየች በኋላ ከሁለት ዓመት የበሰጠ በምድር እናራሰሁ ብዬ አላስብም ነበር። እየተዛባ የመጣው ጤንነቴ ሰብዙ ዓመታት በሕይወት አያቆየኝም ብዬ በደንብ አምኜ ነበር። ከሰድስት ዐስርተ ዓመታት በላይ በነበረኝ

የተጨናነቀ የአገልግሎት መርሐ ግብር ምክንያት ለብዙ ጊዜያት ተለያይተን የኖርን ቢሆንም፤ ክሩት ውጪ መኖሩን በስቤው እላውትም። በትዳራችን ሁሉ ስልክ በእኛ መካል አይጠፋም ነበር እናም ድምጽዋን ስለማ ሁሉ እደሰት ነበር። ትዝታዎቿን ትታ ባትሄድ ኖሮ፤ አሁን በሊትል ፒኒ ኮቭ ባለው ቤታችን ውስጥ ካሰርሰዋ መኖር ልቋቋመው ከምችለው በላይ ይሆን ነበር። የጣውላ ቤታችንን ካሠራችው ከእምላ ዓመት በላይ ቢሆንም፤ እስከዛሬ ድረስ በእያንዳንዱ ክፍል ውስጥ የሩት የእጅ ሥራ ውጤቶች አሉ። ላለፉት አራት ዓመታት አርሷን ማጣቴ ያስተማረኝን ትምህርት መቼም ቢሆን አልማረውም ነበር፤ ለትኖር እንኳ ክሩት ብዙ ተምራያለሁ። እንዲሁም ከውስጥ ከነፍሷ የደስ ደስ ባለው የማገኘቷ ብዕር የጸፈችልኝ ደብዳቤ፤ እስከ አሁን ድረስ ፈገግ ያስብሰኛል።

ምን ገብቷቸው ይሁን ዛሬቹ
የክብሩት ያን ኮረብታ፤
እኔ እንኳ አለው
ወና ቤት ውስጥ ተሸብጤ በድብታ።

ይህ ልጄቿ ሁሉ ከሄዱ በኋላ፤ ባይ ቤት የመታቀፏን አውነታ ያንፀባርቅ ነበር። ሩት በቀላሉ ያኔ እና አሁን ብላ ጠርታዋለች። ከእንዱ የሕይወት እርከን ወደ ሌላኛው እንዴት በፀጋ እንደተሸጋገረች ተመልክቻለሁ።

አግዚአብሔር በሕይወታችን ሽግግርን ያመጣል ሽግግሩን ተከትለው የሚመጡትንም ነገሮች መያዝ እንድንችል ጸጋን ይሰጠናል። ኢየሱስ ምድራዊ ኑሮውን ትቶ ወደ ክብሩ ሊመለስ ሲል፤ የተወደዱ ሐዋርያቱን እንዲህ አላቸው፤ "እኔ እሄዳለሁ . . . የምትወዱኝስ ብትሆኑ፤ ከእኔ አብ ይበልጣልና ወደ እብ በመሄዱ ደስ ባላችሁ ነበር" (ዮሐ. 14÷28)። "እኔ መንገድና አውነት ሕይወትም ነኝ። በእኔ በቀር ወደ እብ የሚመጣ የለም" (ዮሐ. 14÷6)። ኢየሱስ የሚሠራ ሥራ በመሰጠት እንዲህ ሲል አሟቸውም ነበር "በጎቼን አስማራ" (ዮሐ. 21÷17)፤ "ተከተሉኝ" (ዮሐ. 21÷19)፤ እንዲሁም "ምስክሮቼ ትሆናላችሁ" (ሐዋ. 1÷8)። ሐዋርያቱን ዝም ብሎ አልተዋቸውም፤ ቤተ ክርስቲያን እንዳትሰቃይና እርሱ ወደ አባቱ ከተመለሰ በኋላም

እንኳ ቢሆን እነርሱ በኢየሱስ ሥራ ላይ እንዲያተኩሩ ኢየሱስ ለመንግስቱ መሥራት ወደሚገባቸው ሥራ መራቸው። ጌታ ዓለምን ያሰ ህልውናው እልተዋትም ይልቁንም ቅዱስ መንፈሱን ሁሉም ከእኛ ጋር ይሆን ዘንድ መላኩ እንዴት የሚደንቅ ነው።

ያለ ሩት የሚኖረኝን ሕይወት መቼም የማልሰምደው ቢሆንም፤ አግዚአብሔር በዚህ ቦታ እና አሁን (በዚህ ጊዜ) ያለውን ዕቅድ ባልፈልግ እኔን ለመገስፅ ሩት የመጀመሪያዋ ነው የምትሆነው። የሷ ዓለም እንዲህ ነው። ለዓመታት በነበረው አገልግሎት የተከናወኑትን ነገሮች ተቀምጦ ማሰብ በጣም ቀላል ነው። "እንዲህ ያሉ ተዓምራት የሚሆኑት በርሱ እጅ ነው" (ማር. 6÷2)። ይህን በማወቁ እጅግ ደስተኛ ነኝ። ነገር ግን አግዚአብሔር ለሁሉም ነገር ዐላማ እንዳለው አውቃለሁ፤ ልባችን፤ አዕምሯችንና ዐይኖቻችን በትኩረት የሚመለከቱና የሚጠብቁ ከሆነ እርሱ ለእኛ ወዳለው ሐሳብ ይመራናል።

ከእንዱ ጠረፍ ወደሌላኛው ከሀገር ወደ ሀገር፤ በተጓዝኩባቸው ዓመታት ሁሉ ቴሌቭዥን የማይበትን ጊዜ የማገኘው አልፎ አልፎ ነበር። ያ ግን ያኔ ነው። አሁን ዐይኖቼ ደክመዋል፤ ቴሌቭዥን ማየት አስቸጋሪ ሆኖብኛል። እሁን ቤተ-ክርስቲያን መሄድም ቀላል አይደለም። ስለዚህም በቴሌቭዥን የአግዚአብሔርን ቃል በታማኝነት የሚሰብኩ ስላሉ በጣም አመለግናለሁ፤ ቢያንስ ቅን የሆነ የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ስብከት መስማት ችያለሁ። ቤተ ክርስቲያን መሄድ ያልቻሉ በዕድሜ የገፉ ሰዎችን ለማገልገል ጌታ በሚጠቀምባቸው ሰዎች በግሌ ተባርኬያለሁ።

በደቡብ ካሮላይና ከሚገኝ ከአስፓርታንበርግ የሚሰራጨውን የቴሌቭዥን ፕሮግራም ማድመጥ ጀምራለሁ። የባፕቲስት ቤተ-ክርስቲያን ዋና ፓስተር የሆነው ዶ/ር ዶን ዊልተን በመልዕክቱ ሰልቤ መናገር ጀምሯል፤ እናም የሚቀጥለው የአሁኗ ፕሮግራሙ አስኪደርስ ድረስ መጓጓት ጀምራለሁ። ከጥቂት ወራት በኋላ፤ ሳመስገነው ደወልኩለት እቤቴም ጋዝዝኩት። አንድ ላይ ሆነን የሚደንቅ ህብረትን አሳለፍን። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፤ ደስ እያለው ከአስፓርታንበርግ ዘመና ማይልስ ተጉዞ በየሳምንቱ ሊጎበኝ ይመጣ ነበር። ምላ አየበላን ከቤተሰብ ጀምሮ ዓለማችን ላይ አሰካሉ ክስተቶች ድረስ እያገላገ

እናወራለን። ከጉብኝቱ ውስጥ ግን በጣም ትርጉም ያለው ክፍል መጽሐፍ ቅዱስን በጋራ እያነበብንና በጸሎት የምናሳልፈው ጊዜ ነው። ብዙውን ጊዜ ሲሰብክ ያለውን የሰብክት ዝርዝር ይካፍለኝና እንዳች ነገር በሚጠብቅ መንፈስ እኔ ሐሳብ እንደሰጥበት ይጠይቀኛል። መልዕክትና እጭር ንግግርችን በማዘጋጀት ወቅት በተለያዩ ምንባቦች ላይ አርሱ ሐሳብ እንዲሰጥበት የርሱን አርዳታ የምጠይቅባቸው ጊዜያት ነበሩ። ታላቅ ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ጋር ህብረት ማድረጌና የዐላማ አንድነት ተሰምቶን ሌሎች ወደ ኢየሱስ እንዲመጡ መፈለግ ለእኔ ትልቅ መታደል ነው። **አሁን** - እግዚአብሔር ለህዝቡ ሁሉ ያለው ሥራ ይሄ ነው።

ያለ ተስፋ አትኑሩ

አኛ ለዓለም ብቻ አይደለንም። ለመንግስተ ሰማይም፣ ለመጨረሻው ቤታችን፣ ሃን። መንግስተ ሰማይ የመጨረሻችን ነው። እንዲሁም በደሴታ የተሞላ ተስፋችን ነው። በርግጥ ሁሉ ሰው በዚህ ጉዳይ እያስማማም። አንድ ወጣት በቅርቡ እንዲህ ብሎ ጸፈልኝ፡ "እንደምትፈልገው ለማሰብ ነፃ ነህ፣ ነገር ግን እኔ አስከሚገባኝ ድረስ አንዴ ከሞትክ በኋላ፣ በቃ አለቀ። ስንሞት መንገድ ዳር ከተኛ እንሰላ በምንም እንላይም። ያለን ሕይወት አሁን የምንኖረው ሕይወት ብቻ ነው። ከሞት በኋላ ሕይወት አለ የሚባለው አፈ ታሪክ ነው።"

የኔ ምላሽ ከልብ የሆነ ነበር። እንዲህ ብዬም ጽፍኩለት "ደብዳቤህ አሳዝናኛል። ምክንያቱም አንተ አየኖርከው ያለኸው ያለ ተስፋ ነው አሁን ላለህ፣ ወደፊትም ለሚመጣው ሕያውትህ ተስፋ ሳይኖርህ ነው። ደህ ሕይወትህን እንዴት ባይና ትርጉም አልባ ሲያደርገው እንደሚችል ዐለበኸው ታውቃለህ?" ከዚያም ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ይመለስ ዘንድ እንዲሁም ሕይወቱን በእጆቹ (በእግዚአብሔር) ሳይ እንዲያደርግ አየገፋፋሁት ነበር፤ ምክንያቱም ሰለ ወደፊቱ ተስፋን ሊሰጠን የሚችል አርሱ ብቻ ነውና። ከመቃብር ያለፈ የሕይወት ተስፋ ሳይኖረን የምንኖረው ሕይወት ምን ሊሆን ይችላል?

ሞት እውነታ ነው፤ - ነገር ግን ሞት የእግዚአብሔር የመጀመሪያው ዕቅድ አካል አይደለም። እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ሲፈጥር በምድር ላይ አንደ ነበሩት ሌሎች ፍጥረታት ሁሉ ስጋዊ

አካልን ለጥቷቸዋል። ነገር ግን ከሌሎች በእንድ ነገር ይለያሉ፤ እግዚአብሔር ስጋዊ እካል ብቻ ሳይሆን በውስጣቸው ነፍስን፣ መንፈስን፣ በማኖር በራሱ አምሳል ነው የፈጠራቸው። አርሱ ይሄን ያደረገው እንዲያውቁትና ወዳጆቹ እንዲሆኑ ነው ከዚያም ባለፈ ለዘላለም ይኖሩ ዘንድ ነው። እግዚአብሔር ሲሞት አይችልም፤ እናም የርሱን አምሳል እንደመሸከማችን አኛም እንሞት ዘንድ አይገባም ነበር።

ነገር ግን አንድ መጥፎ ነገር በመኻል ገባ፤ ይህም መጥፎ ነገር ንጢአት ነበር። ንጢአት፣ ልክ እንደ ገዳይ መንፈሳዊ ካንሰር፣ የሰውን ዘር በሙሉ በክላል፣ እናም አንተ እና እኔ ሁሉም ሰው አንድ ቀን እንሞታለን። ያ አንድ ቀን በቅርቡ ሲሆን ይችላል፤ ምናልባትም ደግሞ ቆይቶ፣ ግን አንድ ቀን ሕይወታችሁ ይደመደማል። በሆነ ወቅት ላይ በሕይወታችሁ ዘመን ሁሉ ይዛችሁት የነበረው አካል መሥራቱን አቁሞ መለያየት ይጀምራል፤ እናም ለአዳም የተነገረው ቃል በእናንተም ላይ ይፈፀማል፤ "አፈር ነህና ወደ አፈር ትመለሳለህ" (ዘፍ. 3÷19)። መጽሐፍ ቅዱስም ሞትን "የኋላኛው ጠላት" (1ቆሮ. 15÷26) ብሎ መጥራቱ አይደንቅም።

ነገር ግን ሞት መጨረሻ ነውን? ከሞት በኋላ ሕይወት አለ ማለት አፈ ታሪክ (ተረት) ነው ያለው ወጣት ትክክል ነበርን? እይደለም፤ በፍጹም እይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ አካላችን በሞትም ነፍሳችን ወይም መንፈሳችን - በመንግስተ ሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር ወይም ብቸኝነቱና ተስፋ መቁረጡ ማብቂያ በሌለበት መጽሐፍ ቅዱስ ገሃነም ብሎ በሚጠራው ከእግዚአብሔርና ከበረከቱ ለዘላለም ሙሉ በሙሉ በተለየበት እንደሚኖር ይነግረናል። ኢየሱስ እንዲህ ብሎ አስጠነቅቀናል፤ "ስጋም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ። ይልቅስ፤ ነፍስንም ስጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ፍሩ" (ማቴ. 10÷28)።

ደህ የአሁኑ ሕይወት የመጨረሻ አይደለም

ደህ ሕይወት የመጨረሻው እንዳልሆነ የምናውቀው እንዴት ነው? መንግስተ ሰማይ ከምኞት ያልዘለለ ሐሳብ ብቻ አለመሆኑን የምናውቀው እንዴት ነው? እግዚአብሔር መንግስተ ሰማይ እውን መሆኗን በተለያዩ መንገድ ገልጾልናል። ለምሳሌ፤ በእያንዳንዳችን

ውስጥ ሞት የመጨረሻው እንዳልሆነና ከመቃብር ባሻገር የሆነ ነገር እንዳለ የሚሰማን ስሜት አለ። ምንም ዓይነት ባንሰጠው ወይም ከቁብ ባንቆጥረው እንኳ፤ ይህ የውስጥ ናፍቆት ግን ሁሉም ይኖራል - ይህ በሁሉም ዓለም በሁሉም ዘንድ አለ። ይህ ከየት ነው የመጣው? መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በውስጣችን እንዳስቀመጠው ይናገራል፤ "ዘለዓለማዊነትን በሰው ውስጥ አደረገ" (መክ. 3÷11)። አንዳንዶቹ ደግሞ ሞተው መንግስተ ሰማይን በጨረፍታ እንዳዩት ይናገራሉ። እንደዚህ ዐይነት መዛግብቶች በጥንቃቄ ሊታዩ እንደሚገባ እያስመርኩበት በአንዳንድ ሁኔታዎች ግን ሊከሰት እንደሚችል ምንም ጥርጣሬ የለኝም፤ የእናቴ እናት እየሞተች ሳለ ኢየሱስ ወደ መንግስተ ሰማይ ሲቀበላት በራእይ እይታለች።

ይሁን እንጂ፤ የመጨረሻው የመንግስተ ሰማይ እውን መሆን ማረጋገጫው ኢየሱስ ክርስቶስ ከተናገረው የተገኘ ነው። መንግስተ ሰማይ እንዳለ ብቻ ሳይሆን እነርሱም እንድ ቀን ወደዚያው እንደሚሄዱ ለሐዋርያቱ በተደጋጋሚ ነግሯቸዋል። ለአልዓዛርም እህቶች እንዲህ ብሎ ነግሯቸዋል፤ "ትንሳኤና ሕይወት እኔ ነኝ። የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል" (ዮሐ. 11÷25-26)። ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ ሲል ቃል ገብቶላቸዋል፤ "በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር ስፍራ እዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና . . . እኔ ባለሁበት ደግሞ እናንተም ትኖሩ ዘንድ" (ዮሐ. 14÷2-3) በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም የሚታወቀው ጥቅስ ይህንን እውነት ይናገራል፤ "በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንድያልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወዷልና" (ዮሐ. 3÷16)።

ከሞት በኋላ ምንም ጥርጥር ሳይገባን ሕይወት እንዳለ ልናውቅ የምንችለው እንዴት ነው? ለዚህ ብቸኛው መንገድ እንድ ሰው ሞቶ እና ተነስቶ ከዚያም ከመቃብር በኋላ ምን እንዳለ ሲነግረን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ከተነሳ በኋላ የሆነው ነገር ይሄ ነው። በታሪክ ውስጥ የተከሰተ ልዩና እስገራሚ ክስተት ነው። በዚህም ምክንያት ሞት የመጨረሻው እለመሆኑን እናውቃለን፤ እንደዚሁም ስለ ዘለዓለማዊ ሕይወት እርግጠኞች እንሆናለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "የጎጢአት ደመወዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የፀጋ ስጦታ

ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው" (ሮሜ 6÷23)።

ከዚህም በላይ፤ ንጢአትና ሞት ለዘላለም እንደተሸነፉ የኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ይነግረናል። ኢየሱስ ክርስቶስ በሞትና በትንሳኤው የመንግስተ ሰማይን በር ከፍተልናልና መቃብርን መፍራት የሰብኝም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሳቱ ለሕያው ተስፋና ሰማይጠፋ እድፈትም ለሌላበት፤ ለማያልፍም ርስት በመጨረሻው ዘመን ይገለጥ ዘንድ ሰተዘጋጀ መዳን በእምነት በእግዚአብሔር ነይል ሰተጠበቃችሁ ለእናንተ በሰማይ ቀርቶላችኋል" 1ጴጥ.1÷3-5። ሐዋርያው ጴጥሮስ በሕይወቱ መጨረሻ የጻፋቸው እነኚህ ቃላት፤ ለእናንተ እና በእርሱ (በጌታ በኢየሱስ) ለሚያምኑት እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታና አዳኛቸው ላመኑት ሁሉ የእግዚአብሔር ኪዳን ነው። በርግጥ፤ መንግስተ ሰማይ እውን ናት!

መንግስተ ሰማይ ምን ትመስላለች?

እኔን ጨምሮ መንግስተ ሰማይ ምን እንደምትመስል ማወቅ የማይፈልግ (ቢያንስ ክርስቲያን የሆነ) አሰ ብዬ አላምንኝም። ይሁን እንጂ፤ ይህ ዝምብሎ ያለ መሻት አይደለም - አንድ የሆነ እይታን (ጉዞችተነው) የማናውቀውን ቦታ እንደ ማሰብ አይደለም። መንግስተ ሰማይ ለዘላለም የምናሳልፍባት የመጨረሻ ቢታችን ናት። መንግስተ ሰማይ ምን እንደምትመስል ማወቅ እንዴት ላንፈልግ እንችላለን?

በርግጥ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግስተ ሰማይ ያሉንን ጥያቄዎች በሙሉ እይመልስልኝም። እኔ የገባኝ አንድ ነገር፤ መንግስተ ሰማይ ውስን የሆነው አፅምሯችን ሊያስበው ከሚችለው በላይ መሆኗ ነው። ስለ መንግስተ ሰማይ ያለንን ጥያቄ ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስ ቢመልስልኝም እንኳ፤ ልንረዳቸው አንችልም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

- ዐይን ያላየችው፤
- ጆሮም ያልሰማው፤
- በሰው ልብም ያልታሰበው
- እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው። (1ቆሮ. 2÷9)

ወለን የሌለውን ክብር፤ ድንቅና ደስታ መረዳት የምንችለው በመንግስተ ሰማይ ስንሆን ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ ያኔ እኛ "ሊገለጥ ካለው ክብር ተካፋይ እንሆናለን" ይላል (1ቆሮ. 5÷1)።

ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግስተ ሰማይ ማወቅ የምንፈልገውን ሁሉ ባይነግረንም እንኳ፤ ማወቅ የሚገባንን ሁሉንም ይነግረናል። አኖም ሁሉም ነገር - ምንም ሳይቀር - ስለ መንግስተ ሰማይ የሚነግረን ነገር ወደዚያ መሄድን እንድንፈልግ ሲያደርጉን ይገባል! (በሌላ በኩል ደግሞ ሁሉም ነገር - ምንም ሳይቀር - መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ገሃነም የሚነግረን ነገር ወደዚያ መሄድ እንዳንፈልግ ሲያደርጉን ይገባል።) አሁን፤ መንግስተ ሰማይ ምን ትመስላለችን? መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግስተ ሰማይ በደንስ አምስት እውነታዎችን ይነግረናል።

መንግስተ ሰማይ የከበረች (አስደናቂ) ናት

እንዳንድ ጊዜ የሚያምር የጀንበር መጥለቅን ወይም ሞቃታማ የሀይይ ቀን ስናይ «ይደንቃል» ብለን እንላለን፤ ነገር ግን የምድር ተፈጥሮ በራሱ የሚገርም የሰማያዊው ክብር ጥላ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ የመንግስተ ሰማይ ታላቅነት በጨረፍታ ሲበራለት፤ በምድር ላይ ካሉት አስደናቂ ዕቃዎች ጋር ሲወዳደር እጅግ ስለበሰጠበት ሲገልፅ የሚችልበትን ቃል ማግኘት ተቸግሯል። "ብርሃኗም እጅግ እንደ ከበረ ድንጋይ እንደ ኢያስጳድ ድንጋይ ሆኖ እንደ ብርሌ የጠራ ነበር . . . የከተማይቱም አደባባይ ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበር . . . ለከተማይቱ የእግዚአብሔር ብርሃን ስለሚያበራባት መብራቷም በጉ (ክርስቶስ) ሰለሆነ ሀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበራባት አያስፈልጓትም ነበር" (ራእይ 21÷11፤ 21፤ 23)።

መንግስተ ሰማይ ለምን አስደናቂ ሆነች? አስገራሚ የሆነ ውበት ስላላት ወይም ልትገምቱት ከምትችሉት በላይ ስለሚሆን አይደለም። መንግስተ ሰማይ አስደናቂ የሆነችው በእንድ የሳቀ ምክንያት ነው፤ መንግስተ ሰማይ የእግዚአብሔር መኖሪያ ቦታ ናት። "ታላቅም ድምፅ በሰማይ እነሆ የእግዚአብሔር ድንኳን በለዎች መካከል ነው፤ ከእነርሱም ጋር ያድራል እነርሱም ህዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ እምላካቸው ይሆናል" .

. . . ፊቱንም ያያሉ ስሙም በግንባርቸቸው ላይ ይሆናል" (ራእይ 21÷3፤ 22÷4)። ዐስቡበት፤ ኢየሱስን ብታውቁት (ብትቀበሉት) እንድ ቀን ለዘለዓለም በእግዚአብሔር ህልውና ውስጥ ትሆናላችሁ! ያ ምን ሲመስል እንደሚችል በጥቂቱ ማሰብ እችላለሁ - ነገር ግን ሊገለፅ ክሚችል በላይ የከበረ (አስደናቂ) ነው የሚሆነው።

መንግስተ ሰማይ ፍፁም ናት

መንግስተ ሰማይ የሚደነት ቦታ ብቻ ሳትሆን ፍጹምም ነች። ይሄ ሲያስገርመን አይገባም - ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍፁም ነውና መንግስተ ሰማይ - መኖሪያ ቦታውም አንደዚሁ ነች።

ይህ ለምን አስፈላጊ ሆነ? ምክንያቱም በመንግስተ ሰማይ ፍጹም ያልሆነ ነገር ሁሉ እንደሚጠፋ እንድናስብ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ብሎ ይናገራል፤ "ፍፁም የሆነው ሲመጣ ግን ተክፍሎ የነበረው ይሻራል" (1ቆሮ. 13÷10)። አሁን የሚያስቃዩንን ኅጢአቶችና ክፋቶች ዐስቧቸው፤ በሽታ፤ ሞት፤ ብቸኝነት፤ ፍርሀት፤ ኀዘን፤ ፈተና፤ ብስጭት፤ አቅም ማጣት፤ ሱስ፤ ቦርነት፤ ንዴት፤ ቅንፃት፤ ስስት . . . ቢዘረዘር መጨረሻ የለውም። በመንግስተ ሰማይ ግን እነኚህ ሁሉ ይጠፋሉ። ሁሉም ክፋትና ኅጢአት ይጠፋል፤ ሁሉም ፍርሀትና ጥርጣሬ ይወገዳል፤ ሁሉም ብስጭትና ሰብራት የተፈወሰ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግስተ ሰማይ ከሚናገራቸው ታላላቅ ኪዳኖች መካከል አንዱ እንዲህ በማለት ያውጃል፤ "እንባዎችንም ሁሉ ከዐይኖች ላይ ያብላል። ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ ኀዘን ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ስቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም የቀደመው ስርዐት አልፏልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ . . . ፀያፍ ነገር ሁሉ እርኩስትና ውሽትንም የሚያደርግ ወደ እርሷ ከቶ አይገባም (ራእይ 21÷4 ፤ 27)።

ስለ መንግስተ ሰማይ ፍፁምነት መጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻውን እውነት ይነግረናል፤ በመንግስተ ሰማይ አኛ ፍፁም እንሆናለን- እንዲሁም እንድ ቀን ፍጥረት ሁሉ እንደዚያው ይሆናል። ኅጢአት በምንም ነገር ላይ ስልጣን አይኖረውም - ምክንያቱም ኅጢአትና ሰይጣን ለዘላለም ይታሰራሉና፤ እንዲሁም እኛ እንደ ክርስቶስ እንሆናለን። ከዚያም በላይ፤ በእግዚአብሔር ጊዜ አዲስ አካልን

እንሰብሳለን - ልክ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ሊነሳ እንደነበረው ዐይነት አካል ማለት ነው - አሁን ያለን አካል ካለበት ዐይነት ውስንነትና ድካም ነፃ የሆነ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ወዳጆች ሆይ፤ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገለጥ እርስ እንዳስ ሄደዋልና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን" (1ዩሐ. 3÷2)።

ይህ ሰእኛ ብቻ ሳይሆን ለፍጥረት ሁሉ ይሰራል። ገጢአት ሁሉንም ነገር በክሉታል - እኛን ብቻ ሳይሆን የተፈጠረውን ዓለም በሙሉ ነው የበከለው ገጢአት አቅላችሁ አትመልከቱት፤ አጥፊ የሆነ ንይሉ በእጽናፈ ዓለሙ ሁሉ ውስጥ ወዳሉት ፍጥረታትና ቁሶች በሙሉ ይዛመታል። ይህ የሚያስደነግጥ ሐሳብ ነው። ነገር ግን ታሪኩ በዚህ አያበቃም፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን አንድ ቀን ሁሉም ፍጥረት ወደ መጨረሻ ይመጣል፤ እናም ፍጥረት ራሱ "ደግሞ ከጥፋት ባርነት ነፃ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን የከበረ ነፃነት እንዲደርስ ነው" (ሮሜ 8÷21)። እግዚአብሔር በመንግስተ ሰማይ እንድንሰራ ከሚያደርገን ነገር አንዱ የእርሱ አዲስ ፍጥረት አካል የሆኑትን ገደብ የሌላቸውን ሀብቶች አንድናስብ ቢሆን ከመደነቅ ውጪ ምንም ማድረግ አልችልም።

ይሄ የሚሆነው መቼ ነው? ክርስቶስ ዳግም የሚመጠው መቼ ነው? ታዋቂ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች በዝርዝር ላይ ሁሉ አይስማሙም፤ ነገር ግን አንድ እውነት ለሁሉም ግልፅ ነው፤ አንድ ቀን ክርስቶስ በድጋሚ ይመጣና ሁሉንም የገጢአትና የክፋት ንይሎችን በማሸነፍ በመላው ፍጥረት ላይ የእርሱን የላቀ አገዛዝ ይመስርታል። የመምጣቱን ጊዜ ቀን ከመቁረጥ እንድንቆጠብ ኢየሱስ ራሱ ያስጠነቅቀናል። "ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰዓት ግን፤ የሰማይ መለዕክትም ቢሆን፤ ልጄም ቢሆን፤ ከአባት በቀር የሚያውቅ የለም" (ማር. 13÷32)። በእግዚአብሔር ጊዜ የአሁኑ ዓለም ስርዐት ያበቃል፤ ጌታም ተመልሶ በንይል እና በከብር እንዲሁም በሰድቅ ይዝል፤ "ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ ተስፋ ቃሉ እንጠብቃለን" (2ጴጥ. 3÷13)።

የክርስቶስ የመመለስ እውነት በተስፋ፣ በደስታ እና በጉጉት ሊሞላን ይገባል። ነገር ግን የክርስቶስ መመለስ ሊያሳስብን የሚገባ

ሌላም እውነት አለ፤ ክርስቶስ በድጋሚ ሊመጣ፤ ዓለምን ፍፁም በሆነ ፍትህ ይዳኛል (ይፈርዳል)። መጽሐፍ ቅዱስ፤ በዚያ ቀን እነዚያ በእግዚአብሔር ላይ ያመፁትና የክርስቶስን አዳኝነት ግብዣ (ጥሪ) ያልተቀበሉት "ወደ ዘላለም ቅጣት፤ ዓድታን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ" (ማቴ. 25÷46) ይላል። እነኚህ የሚስቀጥጡ ቃላት ናቸው፤ እናም ከገጢአታችሁ ካልተመለሱትና ልባችሁንና ሕይወታችሁን ለኢየሱስ ክርስቶስ ካልከፈታችሁ፤ ሳይረፍድ በፊት አሁን ታደርጉት ዘንድ እጸልያለሁ። ዘላለማዊ በሆነች ነፍሳችሁ አትቆምሩ!

መንግስተ ሰማይ በደስታ የተሞላች ናት

መንግስተ ሰማይ አስደናቂ እና ፍፁም ብቻ ሳትሆን በደስታም የተሞላች ቦታ ናት። ሌላ ነገር ልትሆን እንዴት ይችላል? አስደናቂነቷ፤ ፍጹምነቷ - እነኚህ ብቻ ከምናስበው በላይ የሆነ ደስታን ለመፍጠር በቂ ናቸው። ነገር ግን መንግስተ ሰማይን በደስታ የተሞላች ቦታ የሚያደርጉ ሌሎች ምክንያቶችም አሉ። ንጉሥ ዳዊት እንዲህ ብሎአል፤ "የሕይወትን መንገድ አላየኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠነብክኝ፤ በቀኝህም የዘላለም ፍስሐ አለ" (መዝ. 16÷11)።

መንግስተ ሰማይ ከኛ ቀድመው ከሄዱት ሰዎች ጋር በተጥለቀለቀ ደስታ የመቀላቀያ ቦታ ነው። በመንግስተ ሰማይ ውስጥ እርስ በእርስ እንተዋወቃለን ወይ ተብዬ ብዙ ጊዜ ተጠይቄአለሁ። የኔ መልስ ደግሞ ሁልጊዜ ሞቅ ያለ አዎ ነው። በቅርቡ አንድ ቀን መንግስተ ሰማይ ካሉ ቤተሰቦቼ ሁሉ ጋር-በተለይ ከውዲ ሚስቱ ሩት ጋር-በድጋሚ እንደምንገናኝ አውቃለሁ። ንጉሥ ዳዊት ይህንን ተስፋ በልበ ሙሉነት ነው የተናገረው፤ ህፃን ልጄ ከሞተ በኋላ እንዲህ ብሎ ነበር የተናገረው፤ "እኔ ወደ እሱ እሄዳለሁ እንጂ እሱ ወደ እኔ አይመጣም" (2ሳሙ. 12÷23)። ክርስቶስ መልኩ ሲለወጥና ሰማያዊ ክብሩ ምድራዊ ገጽታውን ሲውጠው፤ ሙሴና ኤልያስ በሚገባ ተለይተው በሚታወቁበት ሁኔታ ከመንግስተ ሰማይ መጥተው ከእርሱ ጋር ታይተዋል (ማቴ. 17÷1-3)። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን በመንግስተ ሰማይ አንዳች ከሌላው የተገለልንና እርስ በእርሳችን የምንሰደደና እንዲሁም በደመና ውስጥ ዝም ብልን የምንሳፈፍ (አንዳንድ የካርቶን ፊልሞች እንደሚያሳዩት) መንፈሶች አንሆንም።

ከዚያ ይልቅ በመንግስተ ሰማይ አንድ ላይ እንሆናለን፤ "እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን። እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።" (1ተሰ. 4÷17)።

ይሁን እንጂ፤ ምናልባት የጎዳችሁን ወይም የጎዳችሁትን ሰው ላለማግኘት ስትሉ ትንሽ ቅር ሲላችሁ ይችላል ይሆናል። ለዚህ ግን አትጨነቁ። በመንግስተ ሰማይ ውስጥ ፍፁማን ይሆናሉ - እናንተም እንደዚሁ!

መንግስተ ሰማይ በተጥለቀሰቀ ደስታ የተሞላች ለመሆንዎ ሌላው ምክንያት ጥያቄዎቻችን ሁሉ ስለሚመለሱ ነው። አሁን ሕይወት ግራ የምታጋባ ልትሆን ትችላለች፤ በዚያም ላይ እያንዳንዳችን አንድ የምንወደው ሰው መቃብር ላይ ቆመን ነው ያለነው ወይም ደግሞ ቀኑ ሲከፋብን እንዲህ ብለን እንጠይቃለን፤ "ሰምን ጌታ ሆይ? ይህ እንዲሆን ሰምን ትፈቅዳለህ? የት ነው ያለኸው? ምንም ሊገባኝ አልቻለም።" ነገር ግን አንድ ቀን ግራ ያጋቡን ነገሮችና ጥያቄዎቻችን ሁሉ ይፈታሉ፤ እኛም ይገባናል። ጳውሎስ እንዲህ ሲል አስፍሮታል፤ "ዛሬ በመስታወት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን፤ በዚያን ጊዜ ግን ፊት ሰፊት እናያለን። ዛሬስ ከአውቀት ከፍጹ አውቃለሁ፤ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደ ታወቅሁ አውቃለሁ" (1ቆሮ. 13÷12)። ይህ እንዲህ ሲሆን ሕይወታችንን ወደ ጌሳ እየተመለከትን በእግዚአብሔር መልካምነትና ሰነድ በለጠው ፀጋ እንደስታለን።

በተጨማሪም፤ መንግስተ ሰማይ ሁሉም ቀንበሮቻችን ሳይመለሱ የሚወገዱበት ቦታ ስለሆነች በደስታ የተሞላች ነው የምትሆነው። መንግስተ ሰማይ የዕረፍት ቦታ አንደምትሆን ምስሉን ከሚያሳዩን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ውስጥ አንዱ፤ "ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ መታን ብፁዓን ናቸው . . . ከድካማቸው ያርፋሉ።" (ራእይ 14÷13)።

ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግስተ ሰማይ የሚናገረው የመጨረሻ እውነት አለ፤ የመንግስተ ሰማይ ቆይታችን በራሱ በደስታ በተሞላ አምልኮ የሚገለፅ ይሆናል። የዕብራውያን ጸሐፊ እንዲህ ሲል ገልጾታል፤ "ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊቱ ኢየሩሳሌም በደስታም ወደ ተሰበሰቡበት

ወደ አዕላፋት መሳዕክት በሰማያትም ወደ ተጻፋ ወደ በኩራት ማህበር ደርሳችኋል" (ዕብ. 12÷22-23)። በዚህ ምድር ላይ እየኖርን አምልኮአችን ፍፁም፤ ሙሉና ጥልቀት ያሰው አይደለም - ከዚያም ባለፈ የሚሰሰችና የሚደብር ነው። በእርግጥ፤ እንደዚህ መሆን አልነበረበትም፤ በእግዚአብሔር ታላቅነት፤ መልካምነትና ክብር ላይ ስናተኩር በደስታ የተሞላ አምልኮ የሁሉም አማኞች የየቀን ተሞክሮ ሊሆን ይገባል። በመንግስተ ሰማይ ግን አምልኪችን ፍፁም ነው የሚሆነው፤ ምክንያቱም አዳኞችን ፊት ሰፊት እናየዋለንና። ምንም እንኳን ብዙውን ጊዜ ቸል ቢባልም፤ የራእይ መጽሐፍ አንዱ ማዕከላዊ ጭብጥ በመንግስተ ሰማይ ስለሚደረግ አምልኮ ነው።

በሰማይ እና በምድር ከምድርም በታች በባህርም ላይ ያለ ፍጥረት ሁሉ በእነርሱም ውስጥ ያለ ሁሉ። በረከት እና ክብር ምስጋናም ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም ዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለበጉም ይሁን ሊሉ ሰማሁ፤ (ራእይ 5÷13)

መንግስተ ሰማይ ሥራ ያለባት ናት

አንድ ሰው አንድ ጊዜ "እውነቱን ለመናገር፤ ወደ መንግስተ ሰማይ ለመግባት አልፈልግም። ደመና ላይ ያለ ሥራ መቀመጥ የሚሰሰች ይመስለኛል" ብሎ ኢሜይል አደረገልኝ። ይህ ስለ መንግስተ ሰማይ ያለ በጣም የተሳሳተ መረዳት ነው። በብዙነት ዘንድ የሚገመት እሳቤ ቢኖርም፤ ግን በደመና ላይ ተቀምጦ በገና እንደረድርም። ይልቁንም መፅሀፍ ቅዱስ በሥራ የተወጠርን እንደምንሆን ይናገራል። እግዚአብሔር እኛ የምንሰራውን ሥራ ይሰጠናል፤ "የእግዚአብሔርና የበጉ ዙፋን በእርስዎ ውስጥ ይሆናል፤ አገልጋዮቹም ያገለግሉታል" (ራእይ 22÷3)። ልዩነቱ በዚህ አሁን ባለንበት ሕይወት ስልቶና ደካማ እንሆናለን፤ በመንግስተ ሰማይ ግን ክርስቶስን ሰማገልገል ወለን የሌለው ጉልበት ስለሚኖረን መቼም አይደክመንም።

ምንድን ነው የምናደርገው? መጽሐፍ ቅዱስ በግልፅ አይነግረንም፤ ቢናገር እንኳ፤ ላይገባን ይችላል ይሆናል! ይሁን እንጂ፤ ክርስቶስ ፍጥረትን ሁሉ ሲገዛ አብረን እንድንሰራ እግዚአብሔር ዕድል

እንደሚሰጠን ይናገራል፤ "ለዘላለምም እስከ ዘላለምም ይነግሳሉ" (ራእይ 22÷5)። በመንግስተ ሰማይ በምንም ዐይነት አይሰለፉም!

የረጅም ጊዜ አጋራና የክሩሴዱ የመዝሙር መሪ የነበረው ክሊፍ ባርወስ አንድ ጊዜ በቀልድ አድርጎ በመንግስተ ሰማይ እኔ ሥራ አልባ እንደምሆንና እርሱ ግን ሥራ ላይ እንደሚሆን ነገረኝ። ምክንያቱን ሊያብራራ (በዐይኑ እየጠቀሰኝ) በመንግስተ ሰማይ ወንጌላዊ እንደማያስፈልግና ለማያወው ካዩር (የህብረ ድምሰ) ግን አንድ የሚመራቸው ሰው ያስፈልጋቸዋል አለ። እግዚአብሔር ሌላ የምሠራው ሥራ እንደሚሰጠኝ ልበ መሉ ነኝ በማለት እንደማያስጨንቀኝ አረጋገጥኩለት። አክዬም የህብረ ድምሰ አዘጋጅ (ዳይሬክተር) ሊያደርገኝ ይችላል አልኩት።

መንግስተ ሰማይ እውን ናት

መንግስተ ሰማይ አስደናቂ ናት፤ መንግስተ ሰማይ ፍፁም ናት፤ መንግስተ ሰማይ በደስታ የተሞላች ናት እንዲሁም መንግስተ ሰማይ ሥራ ያለባት ናት፤ ነገር ግን እውን መሆኗን ማወቅ - በእርግጠኝነት ማወቅ - እንችላለን? ስንሞት ወደዚያ እንደምንሄድና ዘላለማዊ ቤታችን እንደሚሆን በእርግጠኝነት ማወቅ እንችላለን? መጽሐፍ ቅዱስ እዎን ይላል!

ከመንግስተ ሰማይ ሊያስቀራችሁ የሚችለው አንድ ነገር ነው፤ ያም ንጢአታችሁ ነው። እግዚአብሔር በፍጹምነት ንፁህ እና ቅዱስ ነው - እናም አንዲት ንጢአት ብትሆን እንኳ - አንዲት ብቻ - ለዘላለም ከእርሱ ህልውና ሊያስታርቃችሁ በቂ ናት። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በመስቀል ሞቶና ከሙታን በመነሳት ንጢአታችሁን ሊያስወግድ መጥቷል። መጽሐፍ ቅዱስ፤ "የልጁ የኢየሱስ ደም ከንጢአት ሁሉ ያነሳል" ይላል። (1ዮሐ. 1÷7) ።

ለድነታችሁ በራሳችሁ የምትታመኑ ማለትም በመልክምነታችሁ፤ በሃይማኖታዊ አድራጎታችሁ፤ በውስጥ ተስፋችሁ - ከሆነ ስለ መዳናችሁ ፅኑ የሆነ ዋስትና የላችሁም። እንደዚህስ ቢሆን፤ የተዋጠ ጥናታችሁን ወይም ሃይማኖተኛነታችሁን እንዴት ልታውቁ ትችላላችሁ? መልሱ፤ ልታውቁ አትችሉም ነው።

ነገር ግን ድነት በእኛ መልካምነት ላይ አይመሰረትም፤ ቢሆን ኖር፤ መቼም ልንድን እንችልም ነበር፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መስኪያ (ሚዛን) ፍፁምነት ነው። የተዋጣለት መልካም መሆን እንችልም ምክንያቱም "ህግን ሁሉ የሚጠብቅ ነገር ግን በአንዱ የሚለናክል ማንም ቢኖር በሁሉ በደለኛ ይሆናል" (ያዕ. 2÷10)። ይልቁን ድነታችን መሉ በመሉ የሚመሰረተው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስና እርሱ ለእኛ ባደረገልን ላይ ብቻ ነው። እምነታችን እና መታመናችን በእርሱ ላይ እንጂ በራሳችን ላይ ሊሆን አይገባም።

ለድነታችሁ የምትታመኑት እርሱን ብቻ ነውን? ካልሆነ፤ ወይም እርግጠኛ ካልሆናችሁ፤ ዛሬውኑ በንስሐና በእምነት ወደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመልሳችሁ እንደ ጌታና አዳኝ ወደ ሕይወታችሁ እንዲመጣ በአጭር ጸሎት ጠይቁት። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት እንደሰጠን ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ግን ሕይወት የለውም" (1ዮሐ. 5÷11-12)። ያለ ክርስቶስ ሌላ አንድ ቀን እንዲያልፍ አትፍቀዱ። ስለ መንግስተ ሰማይ እውንነት የእግዚአብሔርን ኪዳን አትጠራጠሩ፤ እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስ እናንተን ለማዳን በሞቱና በትንሳኤው ያደረገውን አትጠራጠሩ። ጥርጣሬ ሲከባችሁ (እንደሚገጥማችሁ ለይጣንም ያውቃል) ይህን አስታውሱ፤ እምነታችሁን በክርስቶስ ላይ አድርጋችሁ ከሆን፤ ከእንግዲህ የእርሱ ናችሁ። ወደ እርሱ ቤተሰብ መጥታችኋል፤ ስለዚህም አሁን እናንተ የእርሱ የተወደዳችሁ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ናችሁ። ይህ ስለሆነ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ ምንም ነገር "በክርስቶስ ኢየሱስ ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ" (ሮሜ 8÷39)። አሁን የእርሱ ቤተሰብ አካል ሆናችኋል - ለዘላለም!

የመጨረሻው ቤታችን

ወንጌላዊ መሆኔ ለእኔ ትልቅ መታደል ነው፤ ትልቅ ደስታ አገኝ የነበረው በዓለም ዙሪያ ያሉ ለዎች ሕይወት ቀያሪ ለሆነው ለኢየሱስ ክርስቶስ መልዕክት ምላሽ ሊለጡ ነው። ነገር ግን በግል ሕይወት ላይ የራሱ የሆነ እንቅፋት አለው ምክንያቱም ከቤቴ ውጪ

የምሆንባቸው ጊዜያት ብዙ ነበሩና፤ እንዳንዴም ስወራት የምቆይበት ወቅት ነበር። ነገር ግን ያደረግሁት ጉዞ የቱንም ያህል ረጅም ወይም አጭር ይሁን፤ ቻርሎት ወይም አሽቪል ላይ ሰደርስ ወደ ቤቴ መቃረቤን እውቃለሁ። ቤት የዕረፍትና የሰላም ቦታ ነው፤ እንዲሁም የፍቅር፤ የደስታና ደህንነቱ የተጠበቀ ስፍራ ነው።

ከዚህ በበሰጠ መልኩ፤ መንግስተ ሰማይ ቤታችን ነው - የመጨረሻ ቤታችን - ሙሉ የሆነ ለላምና ደህንነት እንዲሁም ደስታ ስዘላለም ያለበት የመጨረሻ ስፍራችን ነው። እዚህ ያለው ቤታችን ያማረ ቢሆን እንኳ ፍፁም የሆነ አይደለም፤ እንዲያውም በሚያሳዝን ሁኔታ፤ 'ቤት' ለብዙ ሰዎች የግጭትና የጉዞን ቦታ ነው። ይህ ግን በመንግስተ ሰማይ አይሠራም። የክርስቶስ ክህንን፤ ስንሞት በሰላም እንደምናርፍ፤ እናውቃለን ምክንያቱም በቤታችን ውስጥ ስለምንሆን ነው። በቆሮንቶስ ሰሚገኙ አማኞች ጳውሎስ የጻፈው መልዕክት ሰእኛም ይለራል፤ "በለጋ ሰናድር ከጌታ ተስይተን በስደት እንዳለን የምናውቅ . . . ይልቁንም ከለጋ ተስይተን በስደት መኖር በጌታም ዘንድ ማደር ደስ ይለናል" (2ቆሮ. 5÷6÷8)። መንግስተ ሰማይ ተስፋችን ነው፤ መንግስተ ሰማይ መድረሻችን ነው፤ እንዲሁም መንግስተ ሰማይ ቤታችን ነው። በሰተመጨረሻ እቤቴ ሰመሆን አንጓለሁ - እናንተም እንድትሆኑ እፀልያለሁ።

የሕይወት ውጣ ውረዳ ሊጫናችሁ ወይም ጫናውን መቋቋም ከምትችሉት በላይ ሊሆን፤ ልባችሁን ወደ ሰማያዊ ቤታችሁ እዘራችሁ፤ "በምት ጥላ ውስጥ እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ አነርሱ ያፅናኑኛል። ... ቸርነትህና ምህረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፤ በእግዚአብሔርም ቤት ስዘላለም እናራለሁ" በሉ (መዝ. 23÷4÷6)። ተስፋችሁና ሐላባችሁ ሲመክን ወይም ሰዎች ሲያበላጩችሁ ወይም ሲከፈሉችሁ፤ ልባችሁን ወደ ሰማያዊ ቤታችሁ አቅኑ። እንዲሁም በዕድሜ መግፋት ምክንያት የሚመጡ አካላዊ ደካምና ዝለት ሲያዳክሟችሁ፤ ልባችሁን ወደ ሰማያዊ ቤታችሁ አቅኑ።

በእርግጠኝነት/ በመተማመን/ ወደ ቤት መቅረብ

ከምድራዊ ሕይወቴ ከመለየቴ በፊት፤ ክርስቶስ ያደረገው ይሄንን ነው - ሐሳቡ በቤቴ ላይ እንዲሁም አኛን ከእርሱ ጋር መውሰድ ላይ ነበር፤ "ክእብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን አተዋለሁ ወደ አብም አሄዳለሁ" (ዮሐ. 16÷28)። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ፤ "ወደምሄድበት አሁን ልትከተለኝ አትችልም፤ ነገር ግን በኋላ ትከተለኛለሁ።" (ዮሐ. 13÷36) እንዲሁም "ስፍራ እዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና ... እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ አንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም አወስዳችኋለሁ፤ ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ፤ መንገዱንም ታውቃላችሁ" አላቸው (ዮሐ. 14÷2-4)

ወዳጄ ሆይ፤ መንገዱን ታውቀዋለህ? ኢየሱስ እንዲህ ሲል ነግሮናል፤ "እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በተር ወደ አብ የሚመጣ የለም" (ዮሐ. 14÷6)። ማንም ሰው የክርስቶስን ምህረት ለማግኘትና ወደ አስደናቂ ሀልውናው ውስጥ ለመግባት እልረፈደበትም። በሕይወታችን ጉዞ ያሳለፍነውን ወደ ኋላ ዞረን ሲንመለከት ስለምርጫዎቻችን አንጸጸት ይሆናል፤ ግን ልብ በሉ ያ ያፂ ነው . . . ይህ አሁን ነው። ቤተሰቦቻችንን ያስቀየምንበት ጊዜ ይኖር ይሆናል፤ ነገር ግን ያ ያፂ ነው . . . ይህ ግን አሁን ነው። ይህን መጽሐፍ የሚያነቡ እንዳንዶች እንዲህ ይሉ ይሆናል፤ "ሕይወቴን በሙሉ ክርስቶስን አልተከተልኩም። አሁን ለእኔ ረፍዶብኛል።" ወዳጆቼ፤ እኔ ግን እላችኋለሁ ያ ያፂ ነው . . . ይህ ግን አሁን ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ኪዳናች ያኔም እውነት ናቸው፤ አሁንም ናቸው፤ ለዘሰጋለምም ይሆናሉ። "እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው" (2ቆሮ. 6÷2)።

እናንተ አጃግ ውድ የሆነውን የክርስቶስን የሚዋጅ ደም ስጦታ የተቀበላችሁ . . . የመንግስተ ሰማይን ክብር ለማየት የምትጓዙበት ምክንያት አላችሁ፤ ምክንያቱ ፍፁም ትሆናላችሁ፤ ደስተኛ ትሆናላችሁ፤ ዳግም በሥጋ ላይ ትሆናላችሁ፤ እንዲሁም አሁኑኑ ወደ እቤታችሁ እየተቃረባችሁ መሆናችሁን እርግጠኛ መሆን ትችላላችሁ።

ሰለ ደራሲው

ቢሊግራሃም፣ የዓለማችን ታዋቂ ደራሲ፣ ሰባክ እና ወንጌላዊ ሊሆኑ በታሪክ ውስጥ ከምናውቃቸው ሰዎች በበለጠ አገልግለዋል። በሁሉም አህጉራት ከ185 በላይ በሆኑ አገሮች የወንጌልን መልዕክት አድርሰዋል። በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የርሳቸውን መላዕክት (Angels)፣ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም (Peace with God)፣ ተስፋ ሰተናወጠች ነፍስ (Hope For the Troubled Heart)፣ የማይደገም ጉዞ (The Journey)፣ እና የማዕበሉ ማስጠንቀቂያ (Storm Warning) የተሰኙትን መጽሐፎቻቸውን አንብበዋል።



በሊግራሃም በዓለም የታወቁ ጸሐፊ፣ ሰባኪ፣ እና ወንጌላዊ ናቸው፡፡ ነገር ግን ዓለም ሁሉ ሊሰማው የሚገባውን ታላቅ መልዕክት ሊያሰራ ክርስቶስ ለጠፋውና ለሚሞተው ዓለም ተስፋ ሊሰጥ መቻላቱ የሚል መልዕክት - በታማኝነት ለማወጅ በእግዚአብሔር ለመጠራት የሚያበቃቸው ማንነት ከቶ እንደሌላቸው ስለራሳቸው ይናገራሉ፡፡

ሚሊዮኖች መልዕክታቸውን ሰምተዋል፤ መንፈስን የሚያነሳሱ ለምሳሌ መላእክት፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም፤ ተስፋ ለተናወጠች ነፍስ፤ የማይደገም ጉዞ፤ እናም የማዕበሉ ማስጠንቀቂያ የተባለ ጽሑፎቻቸውን አንብበዋል፡፡ ይህ Nearing Home (ቀን ሳለ...) በሚል የተተረጎመው መጽሐፋቸው ግለ ታሪክን እየነቀሰ ሌሎችን ለማበረታታት የተዘጋጀና በእርቅ እስተዋይነት የተሞላ ሆኖ ታገኘታል፡፡

ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር አፈጽሞ ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር አቁጥራለሁ፡፡

የሐዋ. 20÷24

በብዙዎች ዘንድ እንደ እግዚአብሔር አምባሳደር የሚታወቁት በሊግራሃም፤ "እግዚአብሔር ለእኔ ወደ ሽምግልና ዕድሜ እንደደርሰኝ ዕድሉን ያዘጋጀልኝ ለመሆኑ ከቶ ዐስቤው ስለማላውቅ አጅግ ያስገርመኛል፡፡ ወደ ምንጓለት ቤት እስክደርስም በመንገዱ ሁሉ እስከ መጨረሻዋ አንድ ማይል ድረስ እንደማይተወኝ አውቃለሁ" ይላሉ፡፡

እኚህ - አሁን በዘጠናዎቹ ዕድሜ ያሉ - የእምነት ሰው "ቀን ሳለ ..." በተሰኘው በዚህ መጽሐፋቸው፤ መሠረታዊ እውነቶችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተራ በተራ ልቅም አድርገው እየተረኩ፤ የሽምግልናን ተግዳሮቶች ያስሳሉ፡፡ በሊግራሃም ባሉበት ወርቃማ ዕድሜአቸው ይህን ዓለም በሚያስንቀው ሰማያዊ ቤት ከሚስታቸው ከሩት ጋር አንድ ላይ ለመሆን ተስፋ እያደረጉ ሳሉ ከላቸው ጋር እንድንጓዝ ይጋብዛሉ፡፡

ጸሐፊው፤ "ብዙ ዓመታት በሕይወት የመኖር ዕድል ከተሰጠ፤ መሽምገል ተፈጥሮአዊ ነው፤ በጸጋ ማደግና መሽምገል ግን ምርጫ ነው፤ ነፍሳቸውን (ልባቸውን) እና አእምሮአቸውን በጸጋው ሰጪ - በጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ - ላይ ላሳረፉ ሁሉ በጸጋ ማደግና መሽምገል የሚቻል ነው" ይላሉ፡፡

በሊግራሃም፤ የሕይወት ጉዟቸው ፍጻሜ መልካም ሆኖ እንዲጠናቀቅ ባላቸው ቀርጠኝነት በመጽናት፤ ብርታትን የሚያደበዝዙ ተግዳሮቶችን ሲያካፍሉን አብረናቸው እንሁን፡፡